

பொருளியல் நோக்கு

நவம்/டிசம் 2001

நீரும் ஜீவனோபாயமும்

நீரும் ஜீவனோபாயமும்

நீர் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த ஒரு வளமாக இருந்து வருவதுடன், எமது நாளாந்த வாழ்க்கையினதும் அதேபோல எமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளினதும் நிர்ணயகரமான ஒரு கூறாக அது செயற்பட்டு வருகின்றது. காற்றுக்கு அடுத்தபடியாக மனித வாழ்க்கைக்கு மிக அவசியமான சொத்து நீராகும். ஆனால், நாங்கள் அனேகமாக அதன் முக்கியத்துவத்தை சரிவர உணர்வதில்லை. மேலும், நீர் நாங்கள் அனைவரும் பணம் செலுத்தி பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு பண்டமாகவும் இருந்து வருகின்றது. நீர்க் கட்டணங்களுக்கு கூடாக கத்தமான நீருக்கு நாங்கள் பணம் செலுத்தி வருகின்றோம். குறிப்பாக, நகர்ப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் உள்ளூராகச் சைபைகளுக்கான வரிக் கட்டணங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் கழிவு நீரகற்றும் சேவைகளுக்கும் கொடுப்பணவுகளை செய்து வருகின்றனர். மறுபுறத்தில், அசாங்கம் அல்லது ஏனைய அதிகார அமைப்புகள் என்பன நீர்ப்பாசனம், மின்சார உற்பத்தி மற்றும் ஸ்டீட் நீர் வினியோகம் போன்றவற்றுக்கென பெருந்தொகையான பணத்தை செலவிட்டு வருகின்றன.

அண்மைக் காலத்தில் உதவி வழங்கும் முகவரகங்கள் மற்றும் உலக வர்த்தக நிறுவனம் போன்றவற்றினால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வரும் நீர் வளங்கள் முகாமையின் தாக்கத்திற்கு மற்றும் செயல்திறன் என்ற விடயம் ஒரு வகையில் இலங்கையைப் போன்ற ஒரு நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புதிய விடயமாக இருந்து வர முடியாது. இலங்கை உலகின் தனிச்சிறப்பு மிக்க நீரியல் நாகரிகங்கள் ஒன்றின் வாரிசாக இருந்து வருகின்றது. நீண்ட நெடுங்காலமாக இலங்கையர்கள் உலகின் பெருமளவுக்கு செயல்திறன் மிக்க நீர் முகாமை அமைப்புகளின் ஒன்றினை செயற்படுத்தி வந்துள்ளார்கள். கறிப்பாக, நாட்டின் வட மத்திய மாகாணத்தில் ஆங்காங்கே சிறிதளவு கணப்பெரும் பாரிய குளங்கள், நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள், மிகவும் நுட்பமான முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் கால்வாய்கள் என்பன இத்துறையில் இலங்கையின் கடந்த கால சாதனைகளுக்கான நிகர்ப்பணங்களாக இருந்து வருகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு இதழ் நீர் வளங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் காக்கத்தையும் எப்பொழுதும் வலியுறுத்தி வந்திருப்பதுடன், தேசிய மட்டத்திலான நீர் பகிர்ந்தளிப்பின் பொருளாதார செயல்திறனை உத்தரவாதப்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் கூடிய அனைத்துமடங்கிய நீர்வளக் கொள்கையொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை குறித்து கல்விமான்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்து வந்துள்ளது. கடந்த பல வருட காலமாக எமது சஞ்சிகையின் பல்வேறு இதழ்களுக்கும் ஊடாக நீர் முகாமைத்துவம், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் நீர் வளங்கள் போன்ற ஒன்றுடனொன்று சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான ஆழமான பகுப்பாய்வுகளை நாங்கள் முன்வைத்து வந்திருப்பது மட்டுமன்றி, இத்துறையில் செயல்திறன் அறிமுகம் செய்துவைக்கும் நோக்கத்துடன் எழுச்சி கண்டு வரும் புதிய பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய அவசரத் தேவையையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். நீர்ப்பாசனம் (பெப்ரவரி 1977), நீர் முகாமைத்துவம் (செப்/அக் 1980), நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி (நவம்/டிசம் 1984), கிராம நீர்ப்பாசனம் (பெப், 1986), வருடம் 2000 இல் நீர்ப்பாசனம் (பெப்/மார்ச் 1991), நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவம் (செப், 1994) மற்றும் நீர் வளங்கள் (மார்ச் 1998) என்பன தொடர்பான எமது இதழ்கள் நீர் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் வேறுபட்ட கோணங்களில் முன்வைப்பதற்கு முயன்று வந்திருப்பதுடன், இந்த கலைப்பு தொடர்பான இன்றைய எழுத்தாக்கங்களின் தொகுப்புக்கு கணிசமான அளவிலான பங்களிப்புகளை வழங்கி வந்துள்ளன.

இன்று நீர் தொடர்பாக தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் புதிதாக எழுச்சிகண்டு வரும் போக்குகளை பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் நீரும் ஜீவனோபாயமும் என தலைப்புப் பட்டிருக்கும் பொருளியல் நோக்கு சஞ்சிகையின் இந்த இதழில் 21 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் உலக அளவில் பாரிய நீர் தட்டுப்பாடு ஒன்று தோன்றக்கூடிய அச்சுறுத்தலின் நினைவின் அண்மைக் காலத்தில் உருவாகியிருக்கும் சிக்கலான பல பிரச்சினைகள் குறித்து நாங்கள் கவனம் செலுத்துகிறோம். நீர் வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையர்களாகிய நாம் எப்பொழுதும் ஏனோதானோ என்ற ஒரு மனப்பாங்கினையே பின்பற்றி வந்துள்ளோம். எனினும், மின்வெட்டையும் உள்ளிட்ட கரும் தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருக்கும் நீடித்த வறட்சி நிலைமைகள் போன்ற அண்மைக் கால மாற்றங்கள் உடனடி எதிர்காலத்தில் நாங்கள் சந்திக்கவிருக்கும்

கடுமையான யதார்த்தங்களை எமக்கு நினைவுபடுத்துவதுடன், இந்த விடயத்தை குறுங்கால அடிப்படையிலும் அனைத்துமடங்கிய ஒருங்கிணைந்த ஒரு கட்டமைப்புகளுள்ளும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய தேவையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மிகவும் செயல்திறனுடன் கூடிய விதத்தில் நீரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் இத்தகைய அணுகுமுறைகள் அவசியமாகும்.

பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச் சூழல் காரணங்களின் நிமித்தம் எமது நீர் வளங்களை உபயோகிப்பதிலும் முகாமை செய்வதிலும் புதிய வழிகளைக் கண்டறிய வேண்டிய உடனடித் தேவை எமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும், நீர் முகாமைத்துவம் என்பது ஓர் எளிதான பணியாக இருந்து வரவில்லை. சிக்கலான செயல்முறைகளும் முனைப்பான பங்கேற்பும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ள நீர் வளங்களின் விவகையுடனான முகாமைத்துவம் தற்பொழுது மிகவும் முக்கியமான ஒரு விடயமாக எழுச்சி கண்டுள்ளது. இலங்கையர்களாகிய நாம் கடந்த காலத்தில் ஒரு சில பயன் மிக்க நீர் பாவனை நடைமுறைகளையும் முகாமைத்துவ நடைமுறைகளையும் பின்பற்றி வந்திருந்த போதிலும், இன்று சிறந்த நீர்ப்பாவனை தொடர்பாக எமது நீர்ப் பாவனையாளர்களை நெறிப்படுத்துவதில் நாங்கள் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுள்ளோம். மேலும், ஒரு சில நாடுகள் பொருளாதார மற்றும் சுற்றுநிலை நோக்கங்களுக்காக கத்திகரிக்கப்பட்ட கழிவு நீரை மீண்டும் உபயோகிக்கும் திட்டங்களை ஆரம்பித்து வைத்துள்ளன

கடந்த சில தசாப்தங்களின் போது இலங்கை அவ்வப்பொழுது - ஏனைய சில ஆசிய நாடுகளைப்போல மிகவும் தீவிரமான முறையில் இல்லையென்றாலும் கூட - நீர்த் தட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொண்டு வந்துள்ளது. ஏற்றத்தாழ்வான பூகோளப் பகிர்வு, நீரின் தரம் குன்றிய நிலை, நீரேற்று பரப்புகளின் சீரழிவு, நிலத்தடி நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக துறைகளுக்கிடையில் ஏற்பட்டு வந்த போட்டி போன்ற காரணங்கள் இதற்கு முக்கியமாக பங்களிப்பு செய்திருந்தன. இந்த அம்சங்களும் உதவி முகவரகங்களின் அழுத்தங்களும் சேர்ந்து இலங்கை அனைத்துமடங்கிய நீர் வளக் கொள்கை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான நிர்ணயத்தை எடுத்து வந்திருந்தன.

இந்த வகையில் நாட்டின் சமூக பொருளாதார மற்றும் சுற்றுநிலை தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் பொருட்டு நீர் வளங்களை பகிர்ந்தளிக்கும் குறிக்கோளுடன் உருவாக்கப்பட்ட கொள்கை ஆவணத்துக்கு 2001 மார்ச் மாதத்தில் அமைச்சரவையின் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. இக்கொள்கை நீர் வளங்களை பகிர்ந்தளிப்பில் சந்தைச் சக்திகள் மிக முக்கியமான வழிமுறைகளாக இருந்து வருகின்றன என்பதனை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளையில், சமூகத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் இடையில் நீர் சமத்துவமான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதனை உறுதி செய்யும் பொருட்டு வழிமுறைகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு உத்தேசிக்கின்றது.

இந்த இதழில் அடுத்து இடம்பெறும் கட்டுரைகள் சமகால இலங்கையில் நீர்ப் பாதுகாப்பு, பகிர்ந்தளிப்பு மற்றும் பாவனை என்பன தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களை எடுத்து விளக்குகின்றன. போர்த்தலை பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாயத் துறைத் தலைவரான கலாநிதி எச். எம். குணதிலக்க அவர்களின் கட்டுரை உத்தேச நீர்க் கொள்கை ஆவணத்தின் பிரதான கூறுகளை எடுத்து விளக்குகின்றது. மேலும், உத்தேச நீர்க் கொள்கை தொடர்பாக இலங்கை விவசாய பொருளியல் கழகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த செயலமர்வொன்றின் பெறுபேறுகளையும் அவர் கருக்கித் தருகின்றார். இந்த விடயம் தொடர்பான கட்டுரையாளரின் தனிப்பட்ட கருத்துக்களும் இங்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமதி தம்மிக்க பத்மகாந்தி தனது கட்டுரையில் நீர் மற்றும் நீருள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பான உலகலாவிய ரீதியில் அதிகரித்து வரும் அக்கறைகள் குறித்து எமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. இன்றைய இலங்கையை பொறுத்தவரையில் நிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் ஒரு விடயமான நீர் உபயோகம் மற்றும் நீர் விலையில் என்பவற்றின் பொருட்டிரு ரீதியிலான பின்புலத்தை எடுத்து விளக்குகிறார். கலாநிதி ஜனக ரத்னசிரி நீர் உபயோகத்தின் மற்றுமொரு முக்கிய அம்சமான நீர் மின் உற்பத்தி குறித்து எழுதுகிறார்.

கலாநிதி எஸ். எல். திலகசிரி

பொருளியல் நோக்கு

மலர் 27 இதழ்கள் 08/09 நவம்./டிசம். 2001

வெளியீடு: ஆராய்ச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம்,
சேர் சிற்றம்பலம் ஏ கார்டினர்
மாவத்தை,
கொழும்பு 2, இலங்கை.

பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ். எஸ். ஏ. எல். சிரிவர்தன
ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்

பிரதி பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ். எல். திலகசிரி

இணையாசிரியர்-நிர்வாக ஆசிரியர்:
டப். ஜீ. எஸ். வைத்தியநாத

இணையாசிரியர் : (தமிழ் பதிப்பு -
பொருளியல் நோக்கு)
எம். எல். எம். மன்குர்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும்
அறிக்கைகளையும் புள்ளி விவரத்
தரவுகளையும் உரையாடல்களையும்
பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன்
மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார
அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத் தாண்டி
அறிவினை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக்
கொண்ட இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள்
வங்கியின் ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாகும்.
எனினும், அதன் பொருடளக்கம் பல்வேறு
ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக்
கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின்
கொள்கைகளையோ உத்தியோகபூர்வமான
கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல.
எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும்
சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின்
சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள்
சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்
பனவுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும்
குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.
பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளி
யிடப்படும். அதனை சந்தா செலுத்தியோ
அல்லது விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ
பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

சிறப்புக் கட்டுரை

உலக சுகாதார அறிக்கை 27 மனநோய்கள் மற்றும் உளவியல்
ஒழுங்கீனங்கள் என்பவற்றின் பெருக்கம்

உயர் கல்வி அனுபந்தம்

லலிதா பெர்னர்னடோ 30 அபிவிருத்தி: நிலைத்து நிற்கக் கூடிய
அபிவிருத்தி மற்றும் அதற்கு அவசியமான
உத்திகள்

விசேஷ அறிக்கை நீரும் ஜீவனோபாயமும்

எச்.எம். குணதிலக 02 இலங்கைகான உத்தேச நீர்க் கொள்கை:
ஒரு விமர்சன ரீதியான மதிப்பீடு

தம்மிக பத்மகாந்தி 13 நீர் நுகர்வு மற்றும் விலையீடல்:
பொருளாதாரப் பின்னணி

ஜனக ரத்னசிரி 18 நீரும் வலுவும் - பொருளாதாரப்
பின்னணி

சீ.ஆர். பானபொக்கே 22 இலங்கையில் நிலத்தடி நீர் முகாமை

அடுத்த இதழ்

நுகர்வோர் பாதகாப்பும் நியாய வர்த்தகமும்

அச்சுப் பதிவு : கணனி அச்சிடல் பிரிவு, மக்கள் வங்கி

அட்டைப் படம் : புஷ்பகுமார சேனாரத்ன

இலங்கைக்கான உத்தேச நீர்க் கொள்கை விமர்சன ரீதியான ஒரு மதிப்பீடு

கலாநிதி எச். எம் குணதீலக

(தலைவர், விவசாயப் பொருளியல் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

நீர் வளங்கள் பேரவை மற்றும் செயலகம் என்பவற்றினால் உருவாக்கப்பட்ட "தேசிய நீர் வளங்கள் தொடர்பான கொள்கை மற்றும் நிறுவன ரீதியிலான ஏற்பாடுகள்" என்ற கொள்கை ஆவணம் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினரிடையேயும் பெருமளவுக்கு ஆர்வத்தை தூண்டிவிட்டுள்ளது. நீர்க் கொள்கை தொடர்பான விடயங்களில் அரசியல்வாதிகள், தொழில்சார் வல்லுனர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், அரசு சாரா அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்கள், தொழில்நுட்ப வல்லுனர்கள் ஆகியோர் பெருமளவுக்கு ஆரோக்கியமான ஓர் அக்கறையை காட்டியுள்ளனர். உத்தேச நீர்க் கொள்கை தொடர்பான விமர்சனங்களை முன்வைப்பதற்கென பல செயலமர்வுகளும் பொது விவாதங்களும் இடம்பெற்றிருந்ததுடன், ஊடகங்களிலும் அவை விரிவாக அலசி ஆராயப்பட்டன. இலங்கை விவசாய பொருளியல் கழகம், தேசிய கொள்கை உருவாக்கச் செயன்முறைக்கான பங்களிப்பினை வழங்க வேண்டிய தனது கட்டப்பாட்டினை கருத்தில் கொண்டு உத்தேச நீர்க் கொள்கை தொடர்பான ஒரு நாள் செயலமர்

வொன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இந்தச் செயலமர்வின் முக்கிய குறிக்கோள் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு நீர்க் கொள்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட மிக முக்கியமான கொள்கைகளை எடுத்து விளக்குவதும், இலங்கைக்கென உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்க் கொள்கை தொடர்பான புறவயமான தொழில்சார் அடிப்படையிலான கண்ணோட்டமொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு அதனைப் பகுப்பாய்வு செய்வதுமாகும். இந்தச் செயலமர்வின் முடிவிற்போது செயலமர்வில் இடம் பெற்ற பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் என்பன தொடர்பான ஒரு சாராம்சத்தை தயாரிக்கும் பொருட்டு இரு விவசாய பொருளியலாளர்களையும், ஒரு கிராமிய சமூகவியலாளரையும் உள்ளடக்கிய மூவர் குழுவொன்று நியமனம் செய்யப்பட்டது. இந்தக் கட்டுரையில் இந்தச் செயலமர்வில் முன்வைக்கப்பட்ட முக்கியமான விடயங்களின் ஒரு சாராம்சம் தரப்பட்டுள்ளது. அது நீர்க் கொள்கை தொடர்பான கட்டுரையாளரின் தனிப்பட்ட கருத்துக்களையும் உள்ளடக்குகின்றது.

அறிமுகம்

கொள்கை ஆவணத்தில் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளவாறு உத்தேச நீர்க் கொள்கையின் பிரதான குறிக்கோள்கள் தாக்கத்திறன், செயல் திறன் மற்றும் சமத்துவம் என்பவற்றை வலியுறுத்தும் வகையில் "நாட்டின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச் சூழல் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைப்பதற்கென நீர் வளங்களை பகிர்ந்தளிப்பதாகும்". தாக்கத்திறன் என்ற விடயம் இந்த ஆவணத்தில் சரியான முறையில் விளக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும், இந்த ஆவணத்தை மிகக் கவனமாக வாசிக்கும் பொழுது தாக்கத்திறன் என்பது அதிக அளவுக்கு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட பாவனையைக் குறித்து நிற்பதுபோல் தெரிகிறது. நாட்டின் தற்போதைய நீர்ப் பயன்பாட்டு முறையில் முறையான உபயோகம் மற்றும் கட்டுப்பாடு என்பன காணப்படவில்லை. இந்த ஆவணத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கும் செயல்திறன், நீர்வளங்களின் பகிர்வு நீரின் செயல்திறன் மிக்க பகிர்வின் மூலம் சமூக நலனோம்பலை உச்சப்படுத்தும் பொருட்டு பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதனை குறித்துக் காட்டுகின்றது. துணைரீதியான மற்றும் நுண்மட்டத்திலான நீர்ப் பகிர்வின் மூலம் தேசிய மட்டத்தில் பொருளாதார செயல்திறனை சாதித்துக் கொள்வதற்கு இந்தக் கொள்கை ஆவணம் எதிர் பார்க்கின்றது.

வேறு பல நாடுகளில் போலவே இலங்கையிலும் நீர் வளங்களின் பகிர்வு விவசாயத் துறைக்கு சார்பானதாகவே இருந்து வருகின்றது. இத்துறையிலிருந்து நீருக்கு கிட்டும் ஆதாயங்கள் மிகக் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வந்த போதிலும், பெருமளவிலான நீர் இத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது. வீட்டுத் துறையும் கைத்தொழில் துறையும் நீருக்கான உயர் ஆதாயங்களை பெற்றுக் கொடுக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் போலன்றி தற்பொழுது நீருக்கான கேள்வி அதிகரித்து வருவதுடன், வருங்காலத்தில் உயர் ஆதாயங்களை பெற்றுத் தரும் ஏனைய துறைகள் போதிய அளவிலான நீரைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருக்கும் நிலையில் விவசாயத் துறைக்கு அதே அளவிலான நீரை தொடர்ந்தும் ஒதுக்கிக் கொடுப்பது சாத்தியமில்லாது போகலாம். எனவே, இக்கொள்கை ஆவணத்தில் நீர்ப் பகிர்வு தொடர்பாக தேசிய மட்டத்திலான பொருளாதார செயல்திறன் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், இதில் நுண்மட்டத்திலான செயல்திறனுடன் கூடிய நீர்ப் பகிர்வும் இலக்காகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்பொழுது இந்த உத்தேசக் கொள்கை பொருளாதார செயல்திறனை உத்தரவாதப்படுத்தக் கூடியவை என கருதப்படும் சந்தைச் சக்திகள் நாட்டின் நீர் வளங்களின் பகிர்வில் முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகிப்பதற்கு இடமளிக்கின்றது.

இந்த வகையில் இலங்கையில் நீர் வளங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் சந்தைச் சக்திகள் மிக முக்கியமான ஒரு வழி முறையாக இருந்து வருகின்றன என்ற விடயத்தை உத்தேசக் கொள்கை அங்கீகரித்துள்ளது. இறுதியில் நீர் விலையிடல் மற்றும் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நீர் உரிமைகள் (நீர் உரித்தாவணங்கள்) ஆகிய சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இரு கொள்கை வழிமுறைகள் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. பெருளாதார செயல் திறன்களை உருவாக்குவதில் சந்தைச் சக்திகள் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே வேளையில், சமத்துவம் தொடர்பான விடயத்தை சந்தைச் சக்திகளினால் கவனத்தில் எடுக்க முடியாதுள்ளது என்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. நீர் அதன் ஒரு சில பாவனை வடிவங்களில் (குறிப்பாக வீட்டுப் பாவனை தொடர்பாக, வாழ்க்கையின் அத்தியாவசியமான ஒரு கூறாக இருந்து வருவதனால் நீர் வளங்களின் பகிர்வில் சமத்துவமும் மிக முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாக இருந்து வருகின்றது. உண்மையிலே உலகெங்கிலும் வாழ்ந்து வரும் பெருந்தொகையான சமூகங்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக நீரைப் பெற்றுக் கொள்வது ஒரு மனித உரிமையாக இருந்து வருகின்றது என நம்புகின்றனர். இக்கொள்கை ஆவணம் சமத்துவம் என்ற விடயத்தை மூன்றாவது

மிக முக்கியமான வார்த்தையாக உள்ளடக்கியிருப்பதன் மூலம் சந்தைப் பொறிமுறையின் இந்தப் பலவீனத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

எனவே, தொகுத்து நோக்குமிடத்து. இந்த நீர்க் கொள்கை தொடர்பான ஆவணம் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினரிடையேயும் சமத்துவமான நீர் விநியோகத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கென தேவையான குறைநிரப்பு வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளும் அதே வேளையில், நீர் வளங்களின் பகிர்வில் சந்தைச் சக்திகள் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகிப்பதற்கு இடமளிக்க முயல்கின்றது. எவ்வாறிருப்பினும், ஒரு கொள்கை உருவாக்கத்தின் போது செயல்திறனுக்கும் சமத்துவத்துக்குமிடையில் மிக நுட்பமான சமநிலையொன்றை எடுத்து வருவது அவசியமாகும். ஏனெனில் சமத்துவத்தை எடுத்து வரும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படும் எந்த ஒரு தலையீடும் பொதுவாக செயல் திறனை குறைத்து விடுகின்றது. தொடக்கத்தில் பெயரளவில் சமத்துவம் என்ற விடயம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த பொழுதிலும், செயல் திறனுக்கும் சமத்துவத்துக்கு மிடையில் நுட்பமான ஒரு சமநிலையை எடுத்து வர முடியாதிருப்பதனாலோ என்னவோ இந்த ஆவணத்தில் சமத்துவம் என்ற விடயத்துக்கு குறைந்த அளவிலான முன்னுரிமையே அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர்க் கொள்கை தொடர்பான விவாதத்தின் போது எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளில் ஒன்று இலங்கைக்கான நீர் வளங்கள் கொள்கை யொன்றுக்கான தேவை நிலவி வருகின்றதா என்பதாகும். ஒரு சில விமர்சகர்கள் எமக்கு ஒரு நீர்க் கொள்கை தேவையில்லை என்ற கருமையான நிலைப்பாட்டை எடுத்திருந்த துடன், இது தொடர்பாக தற்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் முயற்சிகள் இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் சமூகத்தின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலேயே இடம்பெற்று வருகின்றன எனக் கூறினர். எனினும், இந்த விடயம் இச்செயலமர்வில் கலந்துரையாடப்பட்ட பொழுது பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் நீர்க் கொள்கையொன்றுக்கான தேவை உயர் அளவில் நிலவி வருகின்றது என்பதனை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

நீர்க் கொள்கையொன்றுக்கான தேவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமைக்கான காரணங்கள் சில கீழே தரப்படுகின்றன. நாட்டில் இடையறாது அதிகரித்து வரும் நீர்த் தட்டுப்பாட்டினை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன. பெளதீக ரீதியில் நீர் பற்றாக்குறை நிலவி வராத போதிலும் அதன் ஏற்றத்தாழ்வான பூகோள

ரீதியான பகிர்வு, விவசாய, வீட்டு மற்றும் கைத்தொழில் உபயோகங்கள் என்பவற்றின் காரணமாக நீரின் தரம் இடையறாது சீரழிந்து வருதல் என்பனவே நீர்ப் பற்றாக்குறை அதிகரித்து வருவதற்கான காரணங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. நீர் நிலைகளின் சீரழிவு மற்றும் நீர்த் தட்டுப்பாட்டில் அதற்குள்ள தொடர்பு என்ற விடயம் இந்நிலைமையைத் தீவிரப்படுத்தும் மற்றொரு காரணியாக இருந்து வருகின்றது. நாட்டின் ஒரு சில பிரதேசங்களிலிருந்து நிலத்தடி நீர் வளம் குறைவடைந்து வருவது தொடர்பான பதிவுகள் கிடைத்துள்ளன. நிலத்தடி நீர் மட்டம் தொடர்பான எவ்விதமான மதிப்பீடுகளையும் மேற்கொள்ளாமல் குழாய் கிணறுகளையும் விவசாயக் கிணறுகளையும் வகைதொகையற்ற விதத்தில் தோண்டதல் நிலத்தடி நீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுவதற்கான மிக முக்கியமான ஒரு காரணமாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது மிகவும் தீவிரமான நிலையில் இருந்து வரவிட்டாலும் கூட, வருங்காலத்தில் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு துறைகளுக்கிடையில் ஒரு போட்டி தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பு பெருமளவுக்கு தென்படுகிறது. எனவே, நீர் வளங்களின் சிறந்த முகாமைத்துவமும் அதனைச் சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு தேசிய கொள்கையை உருவாக்கிக் கொள்வதும் அவசியமானது என்பதே எனது கருத்தாகும்.

இங்கு எழுப்பப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒரு கேள்வி உத்தேசக் கொள்கை எழுச்சி கண்டு வரும் நீர்த் தட்டுப்பாட்டிலிருந்து தோன்றும் தேவைகளை கவனத்தில் எடுத்துள்ளதா என்பதாகும். நீர்க் கொள்கை ஆவணத்தில் பல குறைபாடுகள் இருந்து வருவதனால் இக்கேள்விக்குப் பதிலளிப்பது ஒரு சிரமமான காரியமாக இருந்து வருகிறது. மேலும், இந்தக் கொள்கை உருவாக்கச் செயல்முறை பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்ததுடன், சமூகத்தின் பல தரப்பினரினால் முன்வைக்கப்பட்ட யோசனைகள் அதன் காரணமாக நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தன.

உத்தேச நீர் கொள்கை

நீர்க் கொள்கையில் நிலவி வருவதாக கருதப்படும் குறைபாடுகள் மற்றும் அது உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த செயல்முறைகள் என்பவற்றை விரிவாக எடுத்து விளக்குவதற்கு முன்னர் உத்தேச நீர்க் கொள்கையின் முக்கிய கூறுகளை எடுத்து விளக்குவது அவசியமாகும். பின்வரும் பகுதி இந்த ஆவணத்தின் முக்கிய யோசனைகளை சுருக்கமாக எடுத்து விளக்குகின்றது.

நீரின் சொத்து தொடர்பான உரிமை: முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது போல நாட்டின்

நீர் வளங்களை பகிர்நதளிப்பதற்கு சந்தைச் சக்திகளுக்கு இடமளிப்பதற்கு உத்தேசிக் கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மூலவளம் ஒரு பொருளாதார பண்டமாக இருந்து வரும் சந்தர்ப்பத்தில், மூலவளங்களின் சந்தைப் பகிர்வினையும் அதன் விளைவாகக் கிட்டும் செயல்திறனையும் சாதித்துக் கொள்ள முடியும். எந்த ஒரு மூலவளமும் ஒரு பண்டமாக இருந்து வரவில்லை. ஒரு மூலவளம் ஒரு பண்டமாக மாற்றமடைய வேண்டுமானால் அது மூன்று அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைத்தல் வேண்டும்: அது அருமையானதாக இருந்து வர வேண்டும்; அதற்கு உரித்து இருந்து வருதல் வேண்டும்; அது உபயோக மொன்றைக் கொண்டதாக இருந்து வருதல் வேண்டும். நீர் உபயோகமானதாக இருந்து வருவதுடன், அருமையானதாகவும் உள்ளது. எனினும், அது உரித்தினைக் கொண்டிருக்க வில்லை. எனவே, நீரை ஒரு பண்டமாக ஆக்க வேண்டுமானால் அதற்கான சொத்து உரிமைகள் ஸ்தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும். நீருக்கான உரித்தாவணங்களை வழங்குவது தொடர்பான யோசனையின் பின்னணியில் இருந்து வரும் அடிப்படைக் கருத்து இதுவாகும். நீரின் இறுதி உரித்து அரசிடமே இருந்து வருகின்றது என்றும், நீர் உபயோகிப்பாளர்களிடையே அதனை வர்த்தகம் செய்வதற்கு இடமளிக்கும் விதத்தில் நீர் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு உரித்தாவணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்றும் இந்தக் கொள்கை ஆவணம் குறிப்பிடுகின்றது.

துறைகளுக்கிடையிலான நீர்ப் பகிர்வு: முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல இலங்கையின் நீர்வளப் பகிர்வு விவசாயத்துக்குச் சார்பானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருந்து வருவதனாலும், குடித் தொகையில் பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வருவதனாலும் வீட்டுத் துறை மற்றும் கைத்தொழில் துறை என்பவற்றிலிருந்து நீருக்கு உயர் அளவிலான கேள்வி நிலவி வராமையினாலும் முதலில் இத்துறைக்கு நீரைப் பகிர்நதளிப்பது நியாயமானதாக தோன்றுகிறது. எவ்வாறிருப்பினும், இந்நிலைமை படிப்படியாக மாற்றமடைந்து வருகின்றது. விவசாயக் குடித்தொகை படிப்படியாக வீழ்ச்சி கண்டு வருவதுடன், விரிவடைந்து வரும் கைத்தொழில்துறையிலிருந்து நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அதிகரித்த அளவிலான கேள்வி நிலவி வருகின்றது. நீர்ப் பற்றாக்குறை காரணமாக நாட்டுக்குள் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் எடுத்துவரப்படாதிருந்த ஓரிரு சம்பவங்களும் இருந்து வந்துள்ளன. ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் நீர்ப்பாசனத்துக்கும் நீர் மின்சாரத்

துக்கும் நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பது தொடர்பான யோசனைகளும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. மேலும், மக்களின் வருமானம் ஒரே சீரான விதத்தில் இல்லையென்றாலும் கூட, இப்பொழுது அதிகரித்து வருகின்றது. அதன் விளைவாக வீட்டுத் துறையிலிருந்து குழாய் நீர் இணைப்புக்கான கேள்வியும் உயர்ந்து வருகின்றது. இந்தப் போக்குகளின் பின்னணியில் நாங்கள் நீர்ப் பகிர்வு தொடர்பாக முன்னைய விவசாய சார்பு நிலையை தொடர்ந்தும் பின்பற்றி வர முடியுமா? இக்கொள்கை ஆவணம் இவ்விடயத்தைக் கவனத்தில் எடுப்பதுடன், ஒவ்வொரு துறையிலிருந்தும் கிடைக்கும் நீருக்கான ஆதாயத்தின் அடிப்படையில் நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பது தொடர்பான ஒரு சில யோசனைகளை முன்வைக்கின்றது. துறைகளுக்கிடையில் நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் சந்தைக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், சிறு அளவிலான நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் தொடர்பாகவும் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பாகவும் விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என இந்த ஆவணம் குறிப்பிடுகின்றது.

நீர் விலையிடல்

வீட்டு நீர் மற்றும் கைத்தொழில் உபயோக நீர் என்பவற்றுக்கான விலையிடல் இப்பொழுது அமுலில் இருந்து வருகின்றது. இத்துறைகள் தொடர்பாக நீருக்கு விலை நிர்ணயிக்கும் விடயத்தில் பாரிய மாற்றங்கள் எவையும் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இக்கொள்கை ஆவணம் செலவைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் என்ற பெயரின் கீழ் நீர்ப்பாசனத்துக்கான நீர் விலையிடல் கொள்கை யொன்றை உத்தேசிக்கின்றது. எவ்வாறிருப்பினும், விவசாயிகளின் தற்போதைய பொருளாதார நிலையை கவனத்தில் எடுத்த பின்னர், விவசாயிகள் பொருளாதார ரீதியில் உயர் நிலையை எட்டும் வரையில் நீருக்கான விலை அரசாங்கத்தினால் செலுத்தப்படும் என்ற யோசனையை இக்கொள்கை முன்வைக்கின்றது.

நிலத்தடி நீர் : நிலத்தடி நீர் தொடர்பான ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் கண்காணிப்பு என்பன இக்கொள்கை ஆவணத்தினால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதான நடவடிக்கைகளாக இருந்து வருகின்றன. இந்நடவடிக்கைகளின் பின்னணியில் உள்ள அணுகு முறை நிலத்தடி நீரைப் பெற்றுக்கொள்ளும் மட்டங்கள் அவை புதுப்பிக்கப்படும் அளவையும் மிகக்காதிருப்பதனை உறுதி செய்து கொள்வதாகும்.

கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு: சிறந்த நீர் முகாமைத்துவம் மற்றும் நீர்ப் பாதுகாப்பு

என்பவற்றைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கான கருவிகளாக கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு என்பன அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடு: உத்தேச நீர்க் கொள்கையை அமுல் செய்வதற்கென நிறுவனங்கள் இருந்து வர வேண்டிய தேவையை இக்கொள்கை ஆவணம் எடுத்து விளக்குகின்றது. மூன்று பிரதான அரசு முகவரகங்கள் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய நீர் வளங்கள் அதிகார சபை தேசிய நீர் வளக் கொள்கை, நீண்ட கால ஆற்று வழிநடவடிக்கை முகாமைத்துவ திட்டமிடல், நீர்வளம் தொடர்பான ஆராய்ச்சியினை ஒருங்கிணைத்து நடாத்துதல், உரித்தாவணங்களை வெளியிடுவதற்கு ஊடாக நீர் வளங்களைப் பகிர்ந்தளித்தல் முதலியவற்றுக்கு பொறுப்பாக இருந்து வரும். நீர் வளங்கள் பேரவை மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப் பிரச்சினைகள் மற்றும் நீர்ப்பகிர்வு என்பவற்றையும் உள்ளடக்கிய நீர் தொடர்பான விடயங்கள் குறித்து அமைச்சருக்கு விடயங்களை எடுத்து விளக்கும் ஓர் ஆலோசனைச் சபையாக இருந்து வரும். மூன்றாவது நிறுவனமான நீர் வளங்கள் நடுவர் மற்றும் சுதந்திரமான ஒரு மேன்முறையீட்டு மன்றமாக இருந்து வருவதுடன், நீர் உரித்தாவணங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மோதல் நிலைமைகளை அது தீர்த்து வைக்கும்.

பொதுமக்களின் எதிர்விளைவுகளும் விமர்சனங்களும்

அமைச்சரவை 2001 மார்ச் 28 ஆந் திகதி நீர்க் கொள்கை ஆவணத்துக்கு ஒப்புதல் வழங்கியது. அதனையடுத்து ஊடகங்கள் இது தொடர்பான செய்திகளை வெளியிட்டதுடன், அதற்குப் பிற்பாடு இதற்கெதிராக பெருமளவுக்கு பொதுமக்களின் எதிர்ப்புக்கிளம்பியது. இது தொடர்பாக விமர்சனங்களை முன்வைத்த ஒரு சிலர் பெருமளவுக்கு நியாயமான காரணங்களை எடுத்துக் கூறியதுடன், ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளையும் முன்வைத்திருந்தனர். மற்றும் சிலர் அவ்வாறிருக்கவில்லை. இப்பிரிவு இத்தகைய விமர்சனங்களை சுருக்கமாக எடுத்துக் காட்டுவதுடன், அவற்றின் நியாயபூர்வத்தன்மைகளையும் மதிப்பிடுகின்றது. அதற்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டிருந்த விமர்சனங்கள் கொள்கையாவணத்தின் உள்ளடக்கத்தை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்திருக்கவில்லை என்ற விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இந்தக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்ட செயல் முறைகள் தொடர்பாகவும் விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன.

உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு: நீர்க் கொள்கை ஆவணத்துக்கு

எதிராக முன்வைக்கப்பட்டிருந்த விமர்சனங்களில் ஒன்று அது உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களினால் தூண்டப்பட்டிருந்தது என்பதாகும். இந்த விமர்சனங்கள் எடுத்துக் காட்டுவது போல, இந்த ஆவணத்தின் மொழிநடை, சந்தைக்கு முதன்மை அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருக்கும் நிலை, உள்ளூர் நிலவரங்கள் மற்றும் வரலாற்று ரீதியான அம்சங்கள் என்பன புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தல் ஆகியவை இக்கொள்கை ஆவணம் உலக வங்கி மற்றும் ஏனைய சர்வதேச முகவரகங்கள் என்பவற்றின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைப்பதற்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை சுட்டிக் காட்டுகின்றன. பல விமர்சனங்கள் இது தொடர்பாக உலக வங்கியையே குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும், அது இந்தக் கொள்கையின் தயாரிப்பில் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கவில்லை. நாங்கள் முன்னர் குறிப்பிட்டு பொது இத்தகைய தொடர்பாக அனைத்து மடங்கிய பொதுக் கொள்கையொன்றுக்கான தேவை தெளிவாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும், இக்கொள்கை பொதுமக்கள் முன்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விதம் காரணமாக இலங்கையின் நீர் வளங்களை சுரண்டுவதற்கான சர்வதேச சூழ்ச்சியொன்று இடம்பெற்று வருகின்றது எனச் சிலர் சந்தேகித்தனர். இந்த ஆவணத்தில் உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் சில கூறுகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருள்ளது என்பதே எனது கருத்தாகும். எனினும், இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பார்க்கிலும் அது உருவாக்கப்பட்ட செயல்முறை காரணமாகவே பொது மக்கள் இந்த வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

மேலேயிருந்து கீழ் நோக்கிய அணுகுமுறை: பங்கேற்புக் கொள்கை உருவாக்கல் நடைமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டிய தேவை பல சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தின் உருவாக்கம் பாரம்பரியமான மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய அணுகுமுறையிலேயே இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய ஆவணமொன்றை தயாரிப்பது தொடர்பான ஆரம்ப முயற்சிகள் தோல்வியடைந்ததையடுத்து இந்த ஆவணத்தை தயாரிப்பதற்கு சுமார் 8 ஆண்டுகள் பிடித்தது. எனினும், இத்தகைய ஆவணமொன்று தயாரிக்கப்பட்டு வருவது குறித்து பொது மக்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே அறிந்திருந்தனர். ஒரு சில அரசு சாரா அமைப்புகளுக்கு இந்த விடயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இது தவிர பொது மக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்கும் எத்தகைய கூட்டங்களும் நடத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக உத்தேச கொள்கையினால் பெருமளவுக்கு பாதிப்

படையக் கூடிய விவசாய சமூகத்துடன் இது குறித்து போதிய அளவில் கலந்துரையாடப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்த ஆவணத்தை தயாரிப்பதற்கு பொறுப்பாக இருந்த பலரினால், இந்த ஆவணத்துக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்த பெரும்பாலானவர் களினால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய உள்ளூர் மொழியில் அதனை விளக்க முடியாதிருந்தது. மேலும், இந்த ஆவணத்தின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்ற விடயத்தை ஊடகங்கள் எடுத்துக் காட்டும் வரையில் அது ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே கிடைத்து வந்தமையினால் அதனை எதிர்த்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்களால் அதனை வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள முடியாதிருந்தது.

ஒளிவுறைவற்ற இயல்பு குறைவாகக் காணப்பட்டமை: மேலிருந்து கீழ்நோக்கிய அணுகுமுறை தவிர எழுப்பப்பட்ட மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினை இக்கொள்கை உருவாக்கச் செயல்முறை ஒளிவுறைவற்ற விதத்தில் இடம்பெறாதிருந்தமையாகும். உதாரணமாக, ஊடகங்களில் கடுமையான முறையில் கண்டனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டதனை அடுத்தே இந்த ஆவணத்தின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இக்கொள்கை ஆவணம் அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அது குறித்து கலந்துரையாடுவதற்கு போதிய கால அவகாசமோ அல்லது பொருத்தமான மன்றங்களோ இருந்து வரவில்லை. இந்த ஆவணத்தை தயாரித்த பல வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளாட்டு ஆலோசகர்கள் அதற்கு சார்பாக வாதிடுவதற்கு இருந்து வரவில்லை. கொள்கையின் ஒரு சில அம்சங்களை மட்டுமே அறிந்திருந்த ஓரிருவரே இதற்குச் சார்பாக பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. நீர்க் கொள்கை ஆவணம் இயல்பில் பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்து வருவதுடன், தேவையான பின்னணிகளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு குழுவினால் மட்டுமே அதற்கெதிரான விமர்சனங்களை எதிர்கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, இக்கொள்கையாவணம் கணிசமான அளவிலான பொருளாதார விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்த போதிலும் ஆவணத்தை எடுத்து விளக்குவதற்கோ அதற்கெதிரான விமர்சனங்களை எதிர்கொள்வதற்கோ ஒரு பொருளியலாளர் கூட இருந்து வரவில்லை. பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளினாலும் அரசியல்வாதிகளினாலும் தெரிவிக்கப்பட்ட சில கூற்றுக்கள் கொள்கை ஆவணத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த கூற்றுக்களுக்கு முரணானவையாக இருந்து வந்ததுடன், இது பொது மக்களிடையே சந்தேக உணர்வுகளை தோற்றுவித்தது. கவனயீனம் காரணமாக இது நடந்திருக்க முடியும். எனினும்,

அத்தகைய குறைபாடுகள் இதற்கு எதிரான விமர்சனங்களுக்கும் எந்த ஒரு காரியத்தையும் எதிர்த்து வரும் ஒரு சில கூற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

வரலாற்று ரீதியான நோக்கின்மை: இந்தக் கொள்கை ஆவணம் தொடர்பாக முன் வைக்கப்பட்ட பெருமளவுக்கு நியாயமான விமர்சனங்களில் ஒன்று வரலாற்று மற்றும் கலாச்சாரக் கண்ணோட்டம் இதில் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தமையாகும். இலங்கை நீண்ட நெடுங்காலமாக உயர் நீரியல் நாகரீகமொன்றை கொண்டிருந்த நாடுகளில் ஒன்றாக அறியப்பட்டுள்ளது. உண்மையிலேயே உலகெங்கிலும் உள்ள பல அறிஞர்கள் புராதன இலங்கையில் நீர் வளங்கள் மிகவும் வெற்றிகரமான முறையில் சமூகரீதியில் முகாமை செய்யப்பட்டு வந்தமை குறித்து சிறப்பாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனினும், இந்த கொள்கை ஆவணம் வெற்றிகரமான நீர் வள முகாமைத்துவம் குறித்த எந்த ஒரு குறிப்பினையும் கொண்டிருக்கவில்லை. வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார அம்சங்கள் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை இந்த ஆவணம் வெளியாரின் நிர்ப்பந்தத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற வாத்தத்துக்கு வலுவூட்டுகின்றது. எனினும், பாரம்பரிய சமூக நீர் முகாமைத்துவ முறைகளை நவீன சமூகத்தில் நேரடியாக பிரயோகிக்க முடியாது என்ற விடயத்தையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். புராதன நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் அனுபவங்களிலிருந்து ஒரு சில கூறுகளைக் கடன் வாங்கி, இன்றைய தேவைகளுக்கு பொருந்தக் கூடிய விதத்தில் இத்தகைய நீர் முகாமைத்துவ விடயங்களை மீள ஸ்தாபித்துக் கொள்வது ஒரு சிலர் நினைப்பதைப் போல அவ்வளவு இலகுவான காரியமாக இருந்து வரவில்லை. நீர் தொடர்பாக மட்டுமன்றி காட்டுத்தொழில், கடற்றொழில், புவ்வெளிகள் போன்ற பல்வேறு துறைகள் தொடர்பாகவும் இன்றைய உலகில் மிக முக்கியமான ஆய்வுப் பொருளொன்றாக இது இருந்து வருகின்றது. நவீன சமூகத்தின் சிக்கலான தன்மைகளின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது, இலங்கையில் நீரின் சமூக முகாமைத்துவம் தொடர்பாக உடனடியாக பிரயோகிக்கத்தக்க அறிவினை நாங்கள் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளோமா என்ற விடயம் சந்தேகத்துக்குரியதாகும். எனினும், கொள்கைகள் அமுல் செய்யப்படுவதற்காகவே உருவாக்கப்படுகின்றன என்ற விடயத்தை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அமுலாக்கலுக்கு பொதுமக்களின் ஏற்பும ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும். இந்த குறுகிய கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலாயினும் கூட, இக்கொள்கை ஆவணம் சமூக அடிப்படையிலான நீர் வளம் குறித்த - எமது

கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று மரபுரிமைகள் குறித்த - ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கியிருந்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஒரு பகுதியை அது உள்ளடக்கியிருந்தால் அதன் ஏற்புத் தன்மை அதிகரித்திருக்க முடியும். இக்கொள்கை ஆவணத்தின் உருவாக்கத்தின்போது அதனை சந்தைப்படுத்தக் கூடிய தன்மை மற்றும் அதற்கு பொதுமக்களின் அங்கீகாரத்தை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தேவை போன்ற விடயங்கள் முற்றாக புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்ததனை தெளிவாக அவதானிக்க முடிகிறது.

சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான விடயங்கள்: நீர் வளங்கள் நாட்டின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் என இந்த ஆவணத்தின் தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள் இது தொடர்பாக முன்வைக்கும் மிக முக்கியமான விமர்சனங்களில் ஒன்று நீர் வளங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படும் என இந்த ஆவணத்தின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட போதிலும், அதன் பிரதான உள்ளடக்கத்தில் அந்த விடயம் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகும். இந்த விமர்சனத்தில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. உத்தேச நீர் ஆவணத்தினால் சுற்றுச்சூழலை மேம்படுத்துவதற்காக வேண்டி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்ற விடயம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்த ஆவணத்தில் போதிய அளவில் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டிராத மற்றொரு முக்கிய துறை நீர் நிலைகளின் முகாமைத்துவமாகும். நீர் நிலைகளின் முகாமைத்துவம் ஒரு பரந்த விடயமாக இருந்து வருகின்றது என்றும், அது நீர் வளக் கொள்கையின் வீச்செல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்றும் ஒருவர் வாதிட முடியும். எனினும், நீர் வள முகாமைத்துவம் மற்றும் நீர் நிலை முகாமைத்துவம் என்பவற்றுடன் பரஸ்பரம் பிணைப்புக்கள் கொண்ட விடயங்களில் ஓரளவுக்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். நீர் மாசடைதல் புதிய நீர்வளக் கொள்கையை நியாயப்படுத்துவதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதன் பின்னர் இந்த விடயம் இந்த ஆவணத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் நீரின் தரம் தொடர்பான விடயங்களை மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபை கையாண்டு வருகின்றது என்ற விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். எவ்வாறிருந்தபோதிலும், நீர் வளங்கள் தொடர்பான புதிய நிறுவனங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படும் பொழுது சச்சரவுக்குரிய பல பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கான

வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது. இந்த ஆவணம் அத்தகைய பிரச்சினைகளை அங்கீகரித்து அவற்றுக்குத் தீர்வுகளை எடுத்து வருவதற்கான வழிமுறைகளையும் முன்வைத்திருந்தால் இது உயரளவிலான ஏற்புத்தன்மையை பெற்றுக் கொண்டிருக்க முடியும். இந்த விடுபாடுகள் காரணமாக இந்த ஆவணம் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமத்துவம் போன்ற மிக முக்கியமான விடயங்களை மேலோட்டமாக கவனத்தில் எடுத்திருக்கும் அதே வேளையில், பொருளாதார செயல்திறனை மட்டுமே வலியுறுத்தி வருகின்றது எனப் பலர் எண்ணத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

நீரை ஒரு பண்டமாக நோக்குதல்: நீர்க் கொள்கை ஆவணத்தை எதிர்த்த பலர் முன்வைத்த மிக முக்கியமான ஒரு வாதம் நீர் ஓர் அடிப்படைத் தேவையாக இருந்து வருகின்றது என்றும், அதனைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான பணியை சந்தைக்கு வழங்குவதன் மூலம் நீரை ஒரு பண்டமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்பதுமாகும். இந்த வாதம் சரியான பின்புலத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் ஓரளவுக்கு உண்மை இருந்து வருகின்றது என்பதே எனது கருத்தாகும். நீரை ஒரு பண்டமாகக் கருதி பகிர்ந்தளிக்கும் விடயம் அதன் உபயோகத்திலேயே தங்கியுள்ளது. ஏனைய மூலவளங்களைப் போலன்றி நீர் மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு மூலவளமாக இருந்து வருகின்றது. ஏனெனில், அதன் உபயோகம் பல விடயங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நீரை ஒரு விசேட மூலவளமாக சுத்திகரிப்பது சரியானது என்பதே எனது கருத்தாகும். உண்மையிலேயே அத்தியாவசிய அடிப்படைத் தேவைகளாக விட்டு உபயோகத்துக்கென இவ்விதம் நீரைச் சுத்திகரிப்பது அவசியமானதாக இருந்து வருகின்றது.

எவ்வாறிருப்பினும், நீர் உபயோகத்தின் அனைத்து அம்சங்களும் இதே வகையில் விசேடமாக கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை ஒரு குழப்ப நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. வர்த்தக விவசாயத்துக்கு நீர் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது நீரும் உரமும் உற்பத்திச் செயல்முறையின் பாரம்பரிய உள்ளீடுகளாக மாற்றமடைகின்றன. அதே போல, நீர் கைத்தொழில் நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும்பொழுது அது உற்பத்திச் செயல்முறையின் ஓர் உள்ளீடாக மாறுகின்றது. இங்கு எழும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை, நீர் வர்த்தக விவசாயம் மற்றும் கைத்தொழில் நோக்கங்கள் என்பவற்றுக்காக பயன்படுத்தப்படும் பொழுது அது மற்றொரு மூலவளம் போலவே செயற்பட்டு வருகின்றது

என்பதாகும். எனவே, அதனை மற்றொரு பண்டமாக கருதுவதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை.

இந்த விடயங்களைக் குறிப்பிட்ட பின்னர், நீர் ஒரு பண்டமாக கருதப்படக் கூடாது என்ற விடயத்தை நான் இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றேன். குறிப்பாக சமயல், குளியல், கழுவுதல் போன்ற அடிப்படை நோக்கங்களுக்காக வீடுகளுக்கு நீர் வழங்கப்படும்பொழுது நாங்கள் அதனை ஒரு பண்டமாகக் கருத முடியாது. ஆனால், இந்த விடயத்தில் நாங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. ஒரு வீட்டில் தோட்ட வேலைகளுக்கும் காரகளைக் கழுவுவதற்கும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட உயர் தர நீர் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது எனக் கருதுவோம். இதனை நாங்கள் வாழ்க்கையின் ஓர் அடிப்படைத் தேவையாக கருத முடியுமா? அதற்கான பதில் இல்லை என்பதாகவே அமைய முடியும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் அடிப்படைத் தேவைகள் தொடர்பாக மட்டுமே நாங்கள் அத்தியாவசிய அடிப்படை மூலவளம் என்ற விடயத்தை பிரயோகிக்க முடியும். நீரின் அனைத்து விதமான உபயோகங்கள் தொடர்பாகவும் பல விமர்சகர்கள் செய்திருப்பதைப் போல இந்த வாதத்தைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்வது பொது மக்களிடையே ஒரு குழப்ப நிலையை மட்டுமே தோற்றுவிக்க முடியும். உறுதியான நீர் வளக் கொள்கையொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அது உதவப் போவதில்லை.

பல்தேசிய நிறுவனங்களின் ஈடுபாடு: நீர்க் கொள்கை ஆவணம் தொடர்பாக பொது மக்களின் சந்தேகங்களை கிளப்பிய மற்றொரு வாதம் நீர் தொடர்பான உரித் தாவணங்கள் இறுதியில் பல்தேசிய நிறுவனங்களின் கைகளில் போய்ச் சேர முடியும் என்பதாகும். இந்த வாதம் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கவில்லை என்பது உண்மைதான். மேலும், நீர்க் கொள்கை தொடர்பான விவாதத்துக்கு சம்பந்தமில்லாத ஒரு விடயமாகவும் இது இருந்து வருகின்றது. எனினும், இக்கொள்கையை உருவாக்கியவர்கள் இத்தகைய ஒரு வாதம் முன்வைக்கப்பட முடியும் என்பதனை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஒரு கொள்கை ஆவணத்தில் சந்தைப் பொறிமுறைக்கு முதன்மை நிலை வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் சமூகத்தின் சந்தைக்கு எதிரான பிரிவினர் அதற்கு எதிர்ப்பு விரிவினரான விதத்தில் எதிர்விளைவு காட்டுகின்றனர். சந்தைக்கு எதிரான பிரிவினர், சந்தைப் பொருளாதார அமைப்பு பல்தேசிய நிறுவனங்கள் இந்நாட்டு மக்களைச் சுரண்டுவதற்கு இடமளித்து வருகின்றது என எப்பொழுதும் வாதிட்டு வருகின்றனர்.

இலங்கையை ஆட்சி செய்து வந்துள்ள இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் தமது பிரதான கொள்கை வழிமுறையாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதுடன், வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். இந்தப் பின்னணியில், வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகள் நாட்டின் ஓட்டுமொத்த அபிவிருத்தியில் ஒரு சாதகமான பங்கினை வகித்து வர முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனவே, அடிப்படைச் சந்தைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளினால் உருவாக்கப்படும் எந்த ஒரு கொள்கை ஆவணமும் நாட்டின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்கை கட்டமைப்புகள் உள்வாங்கப்பட முடியாது. இந்தப் பின்னணியில் சந்தைப் பொருளாதாரக் கொள்கையை எதிர்ப்பது சரியான அணுகு முறையாக இருந்து வர முடியாது. மாறாக சந்தைப் பொருளாதார முறையின் மோசமான தாக்கங்களை குறைந்த பட்ச மட்டத்தில் வைத்துக் கொள்வதற்கு அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் அதே வேளையில், சந்தையின் சக்திகளையும் நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

நீர் மிகவும் உணர்திறன் கொண்ட உயர் அளவில் அரசியல்மயமாக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பண்டமாக ஆக்கப்பட்டுள்ள நிலை மற்றும் அதன் ஒரு சில உபயோகங்கள் மனித வாழ்க்கைக்கு அடியாதாரமாக இருந்து வரும் நிலை என்பவற்றின் பின்னணியில் இக்கொள்கை ஆவணத்தை உருவாக்குவதில் அதனை உருவாக்கிய குழு பெருமளவுக்கு கவனத்தடன் செயற்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, பல்தேசிய நிறுவனங்கள் அனைத்து நீர் உரித்தாவணங்களையும் கையகப்படுத்திக் கொள்ளல் மற்றும் அதன் விளைவாகத் தோன்றக் கூடிய மோசமான விளைவுகள் என்பன குறித்தே பெருமளவுக்கு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. பொதுவான நீர் ஒதுக்கீடு மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் குறிப்பிட்ட துறைகளைச் சேர்ந்த நீர் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு மட்டுமே உரித்தாவணங்கள் வழங்கப்படும் என்ற விடயத்தை இக்கொள்கையாவணம் திட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறியிருந்தால் இத்தகைய குழப்ப நிலைமைகளை எளிதில் தவிர்த்திருக்க முடியும். உதாரணமாக, நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட இத்தகைய நீர் உரித்து முறைகளின் கீழ் மகாவலி 'B' தொகுதியைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் தமது நீர் உரித்தாவணங்களை தமக்குள் மட்டுமே பரிமாறிக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய வரையறுக்க

கப்பட்ட வர்த்தக முறை நீர்ப் பகிர்வில் கணிசமான அளவிலான செயல்திறனை எடுத்து வர முடியும். இக்கொள்கை ஆவணம் இந்த விடங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருந்தால் பொதுமக்கள் அதனை இவ்வளவு கடுமையாக எதிர்த்திருக்கமாட்டார்கள்.

பாதுகாப்பு முறைகள் போதிய அளவில் இல்லாமை: நீர்க் கொள்கை தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டு வரும் பொதுவான விமர்சனங்களில் ஒன்று வறிய, வசதி வாய்ப்புக்கள் அற்ற சமூகக் குழுக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான போதிய பாதுகாப்பு வலைகள் அதில் காணப்படவில்லை என்பதாகும். உத்தேச நீர்க் கொள்கையின் குறிக்கோள் தொடர்பாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மூன்று முக்கிய வார்த்தைகளில் சமத்துவம் என்ற பதமும் இடம்பெற்றிருந்த போதிலும், ஆவணத்தின் பிரதான பகுதியில் பாதுகாப்பு வலைகள் என்ற விடயத்துக்கு போதிய அளவிலான விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும், இங்கு விமர்சகர்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஒரு குளறுபடியைச் செய்துள்ளார்கள். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல, வீட்டு உபயோகம் போன்ற ஒரு சில நீர் உபயோகத் துறைகள் தொடர்பாக மட்டுமே பாதுகாப்பு வலைகள் அவசியமாக இருந்து வருகின்றன. விவசாய நீர் உபயோகத் துறை பாரிய அளவில் செயல்திறனின்மைகள் நிலவி வரும் ஒரு துறையாக இருந்து வருகின்றது. எனினும், விவசாயச் சமூகத்தின் இன்றைய பொருளாதார நிலை சந்தை நோக்கிலான நீர் வளப் பகிர்வுக் கொள்கையொன்றை அமுல் செய்வதற்கு உசிதமான ஒரு நிலையாக இருந்து வரவில்லை. விவசாயிகள் தாம் பயிரிடும் பெரும்பாலான பயிர்களிலிருந்து குறைந்த அளவிலான ஆதாயங்களையே பெற்று வருகின்றனர். நீரின் செலவைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் என்பவற்றின் வடிவில் அவர்களின் மீது இன்னொரு மேலதிக சுமையை சுமத்துதல் இந்தக் கட்டத்தில் அரசியல் ரீதியாக சாத்தியமானதாக இருந்து வரவில்லை. இக்கொள்கை ஆவணம் இந்த விடயத்தை அங்கீகரித்திருப்பதுடன், விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை மேம்படுத்தப்படும் வரையில் அரசாங்கமே இக்கட்டணங்களைச் செலுத்தும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. எனினும், ஒளிவுமறைவற்ற தன்மை இல்லாதிருப்பதனாலும், மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய அணுகு முறை பின்பற்றப்பட்டிருப்பதனாலும் இது ஒரு தந்திரோபாயமாகவே இருந்து வருகின்றது என்றும், ஒரு சில பருவங்களின் பின்னர் நீர்

முகாமைத்துவக் கட்டணத்தை தாம் செலுத்த வேண்டி நேரிடும் என்றும் பொது மக்கள் சந்தேகித்து வருகின்றனர்.

போதிய அளவிலான பாதுகாப்பு வலைகள் இல்லாதிருப்பது தொடர்பாக தோன்றியிருக்கும் பொது மக்களின் கோபமும் வெறுப்பும் ஓரளவுக்கு தகவல்கள் இல்லாமையினாலேயே தோன்றியுள்ளது எனக் கூறலாம். இத்தகைய பாதுகாப்பு வலைகள் தேவையாக இருந்து வரும் வீட்டுத் துறையில் குறிப்பிட்ட ஒரு முறையைப் பயன்படுத்தி (பாவனை அளவின் அதிகரிப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு) நீருக்கான விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் பிரகாரம் ஒரு குடும்பம் ஆகக் குறைந்த மட்ட நீரை உபயோகித்தால் அது ஒரு அலகுக்கு (ஆயிரம் லீட்டர்) மிகக் குறைந்த வீதமான ஒரு ரூபாவை மட்டுமே செலுத்த வேண்டும். அந்தக் குடும்பத்தின் நீர் உபயோகம் 50,000 லீட்டர்களை தாண்டிச் சென்றால் அது ஒரு அலகுக்கு ரூ.45 செலுத்த வேண்டும். நீரின் உபயோகம் குறைவாக இருந்து வரும் அளவுக்கு கட்டணமும் குறைவாக இருந்து வருகிறது. உண்மையிலேயே இந்த முறையின் கீழ் பாரிய அளவில் நீரை உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து உயர் கட்டணங்களை அறவிடுவதன் மூலமும், சிறிய அளவில் நீரை உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து குறைவாகக் கட்டணங்களை அறவிடுவதன் மூலமும் இதன் மூலம் குடும்பங்களுக்கு ஒரு மானியம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது தவிர, சமய நிறுவனங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் என்பவற்றுக்கு மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் நீர் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கைத்தொழில் துறைக்கான நீர் விநியோகம் உயர் கட்டணத்தில் வழங்கப்பட்டு வருவதுடன், அதன் மூலம் கிடைக்கும் ஒரு இலாபத்தின் பகுதி வீட்டுத் துறை உபயோகிப்பாளர்களுக்கு மானியங்களை வழங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு நீர் விநியோக இணைப்பு வழங்கப்படும் பொழுது உண்மையான செலவில் சுமார் 50 சதவீதம் மட்டுமே அறவிடப்படுகின்றது. எனவே, பாதுகாப்பு வலைகள் தேவையாக இருந்து வரும் வீட்டுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே போதிய அளவிலான பாதுகாப்புப் பொறிமுறைகள் இருந்து வருகின்றன. இந்த வழிமுறைகள் குறித்து பொதுமக்களுக்கு தகவல்களை எடுத்து விளக்குவது இந்தக் கொள்கை உருவாக்கச் செயல்முறையில் ஒரு பாகமாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் வேண்டும்.

வீட்டுத் துறையினருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பு வலைகள் மேலும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். உதாரணமாக, இந்த மானியங்களில் பெரும்பாலானவற்றை குழாய் நீர் இணைப்பினைப் பெற்றிருக்கும் நடுத்தட்டு மக்களும் மேல் நடுத்தட்டு மக்களும் மட்டுமே அனுபவித்து வருகின்றனர். வறிய குடும்பங்களுக்கும் இத்தகைய வசதிகள் விரிவாக்கப்படுதல் வேண்டும். அதே வேளையில், நீர் வழங்கல் சபை சத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் அலகொன்றுக் கான செலவு இடையறாது அதிகரித்து வரும் விடயத்தையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், இந்த செலவு அதிகரிப்புக்களை நீர் நுகர்வோரிடம் சுமத்தி விடுவதானது இறுதியில் இந்த மானியங்களை பயனற்றவையாக ஆக்கிவிடும்.

நீர்க் கொள்கை ஆவணம் தொடர்பாக விமர்சனங்களை முன்வைத்திருந்த விமர்சகர்கள் பலர் தமது சந்தைப் பொருளாதார எதிர்ப்புணர்வை எடுத்துக் காட்டியிருந்தார்கள் என்ற விடயத்தை இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இவர்கள் மிக முக்கியமான ஒரு காரணியை - அதாவது மூலவளங்களின் சந்தைப் பகிர்வுக்கான மாற்று வழியை - மறந்துள்ளார்கள் போல் தெரிகிறது. நீர் வளங்களின் பகிர்வு சந்தையினால், அரசாங்கத்தினால் அல்லது சமூகத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. சந்தைப் பகிர்வு முறையின் குறைநிறைகள் நன்கு அறியப்பட்டவையாகும். சந்தைச் செயல்முறையை விமர்சனம் செய்பவர்கள் ஒன்றில் மாற்றுப் பகிர்வுப் பொறிமுறைகளை புறக்கணிக்கின்றனர்; அல்லது அவர்கள் மறைமுகமாக தற்பொழுது அமுலில் இருந்து வரும் முறை (அரசாங்கத்தின் நீர்ப் பகிர்வு) சிறந்தது எனச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். சந்தைத் தோல்விகள் பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத் தலையீடுகளை நியாயப்படுத்துகின்றன. எவ்வாறிருப்பினும், அரசாங்கம் சந்தைத் தோல்விகளை அவசியமாகவே நிவர்த்தி செய்யும் என்பதற்கான எந்த உத்தரவாதமும் இருந்து வரவில்லை. எனவே, சந்தைத் தோல்விகள் மூலவளப் பகிர்வில் அரசாங்கத் தலையீட்டுக்கான அவசியத்தை மட்டுமே எடுத்து வருகின்றன. ஆனால், அவை அதற்கு உசிதமான நிலைமைகளை எடுத்து வரவில்லை. ஒரு சில துறைகளில் சமூக நீர் முகாமைத்துவம் சாத்தியமானதாக இருந்து வர முடியும். குறிப்பாக, சிறு மட்டத்திலான நீர் வளப் பகிர்வினை உள்ளூர்ச் சமூகங்கள் வெற்றி

கரமாக கையாள முடியும். எனினும், அத்தகைய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக அமுல் செய்யும் பொருட்டு, இன்றைய பொருளாதார, சமூக, நிறுவனரீதியான சூழலுடன் சமூக முகாமைத்துவ முறையை எவ்வாறு ஒருங்கிணைப்பது என்பதனை கண்டறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு எமக்கு அதிக அளவிலான ஆராய்ச்சி, தகவல் மற்றும் சிந்தனை என்பன தேவைப்படுகின்றன.

சந்தைகளுக்கு எதிரானவர்கள் ஒன்றில் சந்தைப் பொறிமுறைகளை அறியாதவர்களாக இருந்து வருகின்றனர்; அல்லது மூலவளப் பகிர்வு முயற்சியில் அரசாங்கங்களும் மிக மோசமாகத் தோல்வியடைகின்றன என்ற விடயத்தை அறியாதவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இலங்கையின் பின்னணியில் இது தொடர்பாக பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும். ஜனரஞ்சகமான அரசாங்கப் பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்களைச் சேர்த்தல் மற்றும் பலகைகளுக்கான அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்குதல் என்பன பொருளாதாரத்தில் மூலவளங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் அரசாங்கம் தோல்வி கண்டுள்ளது என்பதனை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பாடசாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், நகரங்களில் பெருமளவுக்கு ஜனரஞ்சகத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு சில பாடசாலைகள் மட்டுமே இருந்து வருகின்றன. பெரும்பாலான பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை இத்தகைய பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பவே விரும்புகின்றனர். பாடசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை சமாளிக்கத்தக்க அளவில் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு, மாணவர்களின் பெற்றோர் பாடசாலையின் மூன்று மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் வாழ்ந்து வர வேண்டும் என்ற விதி செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பாடசாலைகளுக்கு நிலவி வரும் உயர் கிராக்கியின் விளைவாக இது தொடர்பாக பல முறைகேடுகள் இடம்பெறும் நிலை தோன்றியுள்ளது. தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு பெற்றோர் நீர்க் கட்டணம், மின்சாரக் கட்டணம் என்பன தொடர்பான போலி ஆவணங்களைத் தயாரித்துக் கொள்வதுடன், அதிபர்களுக்கும் இலஞ்சம் கொடுக்க விழைகின்றார்கள். இதன் இறுதி விளைவாக, நல்ல தரமான ஜனரஞ்சகப் பாடசாலைகளில் செல்வாக்குமிக்க பணக்கார பெற்றோரின் பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமே நுழையக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

எனவே, இந்த வகையில் கல்வியில் சமமான வாய்ப்புக்களை வழங்கும் விஷயத்தில் ஆரசாங்கம் தோல்வி கண்டுள்ளது. இரண்டாவது உதாரணம் மரம் வெட்டுவது தொடர்பான அனுமதிப் பத்திரங்களாகும். இயற்கை வனங்களிலிருந்து மரங்கள் சட்ட விரோதமாக வெட்டப்படுவதனை தடுக்கும் நோக்குடனேயே இந்த அனுமதிப் பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், இந்த கடுமையான ஒழுங்கு விதியின் விளைவாக மர வியாபாரிகளுக்கும் மரம் வெட்டுவதற்கான அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குமிடையில் ஒரு கூட்டு உருவாகியுள்ளது என்பதனை செனவிர்தன் மற்றும் குணதிலக ஆகியோர் (2001) சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இறுதியில் மரங்களை உற்பத்தி செய்பவர்கள் மிகக் குறைந்த விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன், நுகர்வோர் மிதமிஞ்சிய அளவிலான விலைகளை செலுத்தி வருகின்றனர். அதே வேளையில், மர வியாபாரிகளும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் இத்தொழில் துறையிலிருந்து ஆக்கக்கூடிய ஆதாயங்களை ஈட்டி வருகின்றனர். இந்தக் கடுமையான ஒழுங்குவிதிகள் வண்ப பிரதேசங்களைப் பாதுக்காத்துக் கொள்வதற்கு எந்த வகையிலும் உதவியிருக்கவில்லை. மர வியாபாரிகள் அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒத்தாசையுடன் இயற்கைக் காடுகளிலிருந்து சட்ட விரோதமாக வெட்டப்பட்ட மரங்களை தனியார் காணிகளிலிருந்து வெட்டப்பட்ட மரங்கள் போல் சந்தைக்குப் போக்குவரத்துச் செய்கின்றனர்.

இலங்கையில் இவ்விதம் அரசாங்கம் தோல்வி கண்டுள்ளமை தொடர்பான பல உதாரணங்கள் காணப்படுகின்றன. சந்தை சாராத துறையில் இடம்பெற்று வரும் தோல்விகளை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமையே பல விமர்சகர்களின் சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு எதிரான கடும் எதிர்ப்பு நிலைக்கான காரணமாக இருந்து வர முடியும். பொதுவான காரணங்களினால் உலகெங்கிலும் இருந்து வரும் அரசாங்கங்களும் தோல்வி கண்டு வருகின்றன என்ற விடயத்தை புரிந்து கொள்வதன் மூலம் பகுப்பாய்வாளர்கள் அரசாங்கத்தையும் சந்தையையும் அதனதன் இடங்களில் வைத்து நோக்குதல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில விடயங்களில் அரசாங்கமும் அதேபோல சந்தைகளும் தோல்வியடைகின்றன என்ற விடயத்தை நாங்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். அதன் பின்னர் மூலவளப் பகிர்வு தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற் கொள்ளும் பொழுது சந்தைத் தோல்விகளுடன் அரசாங்க (சந்தை சாராத) தோல்விகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்குதல்

வேண்டும். மேலும், சந்தைப் பகிர்வு அரசாங்கப் பகிர்வு மற்றும் சமூகப் பகிர்வு ஆகிய தெரிவுகள் இருந்து வருகின்றன என்பதை தெரிந்து கொண்டு, நீர் வள முகாமைத்துவத்தின் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களுக்கும் இந்த மூன்று பகிர்வுப் பொறிமுறைகளினதும் பொருத்தமான ஒரு கலவையை பிரயோகிக்க வேண்டும்.

உத்தேச நீர்க் கொள்கைக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கியமான விமர்சனங்களை இதுவரையில் இங்கு எடுத்து விளக்கியிருந்தேன். இவற்றில் சில விமர்சனங்கள் நியாயமானவை என்பதையும், வேறு சில விமர்சனங்கள் நியாயமற்றவை என்பதையும் காண முடிகிறது. எனினும், எந்த ஒரு விமர்சகரும் அனைத்துமடங்கிய கொள்கை பகுப்பாய்வு கண்ணோட்டத்தில் இக்கொள்கையை கவனத்தில் எடுத்திருக்கவில்லை. அனைத்துமடங்கிய ஆழமான ஒரு பகுப்பாய்வினை மேற்கொள்ளாமல் ஒரு கொள்கை ஆவணம் தொடர்பாக நிலைப்பாடொன்றை எடுத்தல் ஆக்கபூர்வமான ஒரு காரியமாக இருந்து வர முடியாது. ஒரு கொள்கையை பகுப்பாய்வு செய்வதில் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய பல காரணிகள் இருந்து வருகின்றன. உதாரணமாக, சுற்றுச்சூழல் அல்லது இயற்கை மூலவளப் பகிர்வுக் கொள்கை யொன்றை மதிப்பீடு செய்வதில் 8 அளவு கோல்கள் இருந்து வருவதாக ஹென்லி மற்றும் ஏனையவர்கள் (1997) குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவை தாக்கத்திறன், செயல்திறன், சமத்துவம் மற்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் குறிக்கோள்களைச் சாதித்துக் கொள்வதில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை ஆகிய நான்கு பிரதான அளவுகோல்களையும் உள்ளடக்குகின்றன. இந்த அடிப்படை அளவுகோல்களுக்கு மேலதிகமாக தகவல் அடித்தளம், நிர்வாகத் திறன், நாட்டின் சட்டக் கட்டமைப்பு, போட்டிச் சந்தைகள் இருந்து வரும் நிலை மற்றும் அரசியல் சாத்தியப்பாடு போன்ற நடைமுறை நிலைமைகள் தொடர்பாகவும் கொள்கைப் பகுப்பாய்வாளர்கள் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

நீர் விலையிடலின் பொருளாதாரம்: ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டதுபோல நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு பொருளாதார கோட்பாடுகளைப் பிரயோகிப்பது, அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான நீர் உபயோகம் தவிர ஏனைய உபயோகங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாகும். இலங்கையில் வீட்டு நீர் உபயோகம் மற்றும் கைத்தொழில் துறை நீர் உபயோகம் என்பவற்றுக்கு விலையிடப்

பட்டு வருகின்றது. எனவே, நீர் விலையிடல் கொள்கை ஆவணத்தில் நீர்ப்பாசனத் துறையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முழுமையான பொருளாதார செயல்திறனை பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு நீரின் விலை அதன் எல்லைச் செலவுக்கு சமனானதாக இருந்து வருதல் வேண்டும். நீரின் எல்லைச் செலவு எல்லை உற்பத்திச் செலவு (MPC), எல்லை நுகர்வோர் செலவு (MUC) மற்றும் எல்லை சுற்றுச்சூழல் செலவு (MEC) ஆகிய மூன்று முக்கிய கூறுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

விலை = MPC + MUC + MEC

எல்லை உற்பத்திச் செலவு நீரை வழங்குவதில் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளல், தூய்மைப்படுத்தல், எடுத்துச் செல்லல் மற்றும் அளவீடல் ஆகிய அனைத்துச் செலவுகளையும் உள்ளடக்குகின்றது. எல்லைச் சுற்றுச்சூழல் செலவு குறிப்பிட்ட ஒரு வகை நீர் உபயோகம் காரணமாக சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்படும் செலவாகும். உதாரணமாக, விவசாயத் துறையிலான நீர் உபயோகத்தின் போது பீடகொல்லிகள் மற்றும் உர வகைகள் என்பவற்றின் மூலம் நீர் மாசாக்கப்பட்டால் இந்த மாசாக்கல் செலவு எல்லைச் சுற்றுச்சூழல் செலவாக (MEC) இருந்து வருகின்றது. இந்த மூன்று வகைகளில் எல்லை உபயோகிப்பாளர் செலவு (MUC) புரிந்து கொள்வதற்கு மிக சிரமமான ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. புதிதாக நீர் குறைநிரப்பு செய்யப்படும் அளவிலும் பார்க்க நீர் உபயோகத்தின் அளவு உயர்வாக இருந்து வரும் சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே இச்செலவு தோன்றுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தின் கீழ் நீர் தீர்ந்துவிடும் ஒரு வளமாக இருந்து வருகின்றது. நீர் உபயோகிக்கப்படும் அளவை குறைக்கச் செய்வதற்கும், நீர் வளம் தீர்ந்து போகக்கூடிய கால அளவை தாமதப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் என மேலதிக விலையையொன்றை அறவிடுவதே இதன் அடிப்படை நோக்கமாகும். முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது போல, நீரின் முழுமையான செயல்திறனை எடுத்து வருவதற்கு இந்த மூன்று வகையான எல்லைச் செலவுகளையும் அறவிடுவது அவசியமாகும். எவ்வாறிருப்பினும், நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளின் பராமரிப்புச் செலவினை மட்டும் அறவிட்டுக் கொள்ளும் பொருட்டு எல்லை உற்பத்திச் செலவின் ஒரு பாகம் மட்டுமே அறவிடப்பட வேண்டும் என இங்கு உத்தேசிக்கப்படுகின்றது.

உத்தேச விலையிடல் முறை ஒரு சில சாதகமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

நீரின் அருமை மதிப்பினை விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது அது நீர்ப்பாதுகாப்புக்கு வழிகோல் முடியும். மேலும், அவர்கள் மிகவும் தாக்கமான முறையில் நீரை உபயோகிக்க முடியும். அது மட்டுமன்றி இது நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளின் பராமரிப்பின் நிதிசார் சாத்தியப்பாட்டினையும் உயர்த்தும் பல வளர்முக நோக்களில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது போல, நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளைத் தொடர்ந்தும் அரசாங்கம் பராமரித்து வருவதன் விளைவாக இக் கட்டமைப்புகளில் ஒரு சீர்குலைவு ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாங்கங்கள் கடுமையான வரவுசெலவுத்திட்ட நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ளும் பொழுது, நீர்ப்பாசன பராமரிப்பு நிதிகள் மிக எளிதில் வெட்டப்பட்டு விடும் நிதிகளாக இருந்து வருகின்றன. இந்நிலைமைகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு பராமரிப்புச் செலவுகளை சேகரிப்பதற்கென விவசாயிகள் தாமே முன்வந்து உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய அமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்கள்.

இத்தகைய கட்டணங்களைச் செலுத்தும் விடயத்தில் விவசாயிகள் ஓரளவுக்கு தயக்கம் காட்ட முடியும். எவ்வாறிருப்பினும், அரசாங்கம் அதன் வருமானங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக எப்பொழுதும் மக்களிடமிருந்து வரிகளை அறவிட்டு வருகின்றது என்பது ஒரு யதார்த்தமாகும். இவ்விதம் வரிகள் மூலம் சேகரிக்கப்படும் பணம் நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவத்தையும் உள்ளடக்கிய பல்வேறு நோக்கங்களுக்கென பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையின் தற்போதைய வரி அமைப்பில் நேரடி வருமான வரி சேகரிப்பு முறை சிறந்த முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வரி வருமானத்தின் பெரும்பகுதி மறைமுக வரிகளுக்கு ஊடாகவே திரட்டப்பட்டு வருகின்றது. வறிய மக்களும் கூட உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் முதலியவற்றைக் கொள்வனவு செய்யும் பொழுது மறைமுக வரிகளை செலுத்தி வருகின்றார்கள். எனவே, தற்பொழுது நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளின் முகாமைத்துவத்துக்கென தேவைப்படும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகள் செலுத்தி வருகின்றனர். எனினும், அது வெளியில் புலப்படுவதில்லை. உத்தேச திட்டம் அதை பகிரங்கமானதாகவும் இலக்குகளுடன் கூடிய ஒரு முறையாகவும் மாற்றியமைக்கின்றது. எனவே, நீர்ப்பாசன முகாமைக் கட்டணமொன்றை அறவிடுவதானது ஊடகங்களினால் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டது போல அவ்வளவு மோசமான ஒரு விடயமாக

இருந்து வரவில்லை. உண்மையிலேயே உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள விதத்தில் இந்த நீர் விலையிடல் முறை அமுல் செய்யப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு மறைமுக வரிகளிலிருந்து நிவாரணம் வழங்கும் பொருட்டு ஒரு சில வரிச் சீர்திருத்த வழிமுறைகளை அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டியிருக்கும். அவ்வாறில்லாவிடில், அவர்கள் இரண்டு முறை வரி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருந்து வருவார்கள்.

நீர்ப்பாசன கட்டமைப்பு பராமரிப்புக் கட்டணம் தொடர்பான இத்தகைய சாதகமான காரணிகள் இருந்து வந்த போதிலும், அத்தகைய ஒரு திட்டத்தை தற்பொழுது அமுல் செய்வது மிகவும் சிரமமானதாகவே இருந்து வரும். இன்றைய பொருளாதார சூழ்நிலையில் விவசாயிகள் மிகவும் இக்கட்டான ஒரு நிலையிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் விவசாயத் துறைக்கான அரசாங்கத்தின் அனுசரணை படிப்படியாக விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டமை அவர்களுடைய நிலையை மோசமடையச் செய்துள்ளது. எமது நாட்டின் விவசாயத் துறை ஒரு பாரிய நிலைமாற்றத்துக்கு ஊடாக செல்ல வேண்டியுள்ளது. அந்த நிலைமாற்றம் இடம் பெறும் வரையில் நீர் முகாமைத்துவக் கட்டணமொன்றை அறவிடுவதற்கான எந்த வகையான ஒரு யோசனையும் பலனளிக்கப் போவதில்லை. மேலும், இன்றைய பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் எந்த ஒரு அரசியல்வாதியும் நீருக்கு விலையிடல் திட்டமொன்றை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை. எனவே, அது அரசியல் ரீதியில் சாத்தியமானதாக இருந்து வர மாட்டாது. எனவே, உத்தேச நீர் விலையிடல் கொள்கையின் தாக்கத் திறன் மிகவும் குறைந்த மட்டத்திலேயே இருந்து வரும்.

நீர் முகாமைத்துவம் தொடர்பான தற்போதைய பொறிமுறையின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது, சமத்துவம் தொடர்பான விடயம் சிக்கலான ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. விவசாயிகள் வறியவர்களாக இருந்து வருவதனால் அவர்கள் ஒரு சில மானிய உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதனை எவரும் எதிர்க்கப் போவதில்லை. வரிப் பணம் மேல் நடுத்தட்டு மக்களிடமிருந்தும் பணக்கார வர்க்க மக்களிடமிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்டால் அதனை மாற்றல் செய்வது இலகுவானதாக இருக்கும். அதற்குப் பதிலாக நீர்ப்பாசன கட்டமைப்பு பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும்

விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக நீரை வழங்குவதற்கென உலர் வலய விவசாயிகளும் ஏனைய வறிய மக்களும் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலைமை நிலவி வந்தால் அதனை சமத்துவமானது எனக் கூற முடியாது.

மேலும், நிதியில் பொறிமுறை இங்கு மிக முக்கியமான ஒரு விடயமாக இருந்து வருகின்றது. நீர் முகாமைத்துவக் கட்டணம் திறைசேரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டால் அது தற்போதைய முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்து வர முடியாது. இந்த வருமானங்களை பெற்றுக் கொள்ளும் பிராந்திய அமைப்புகள் இருந்து வருதல் வேண்டும். அவை ஒன்றில் அரசாங்க அமைப்புகளாக அல்லது விவசாயிகள் அமைப்புகளாக இருந்து வர முடியும். இந்த நிலையில், நிர்வாகச் செலவு மிகக் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வருவதனால் விவசாயிகளிடமிருந்து திரட்டப்படும் பணத்தில் கூடிய தொகைகளை நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளை முகாமை செய்வதற்கு ஒதுக்க முடியும். இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தில் இந்த விடயங்கள் தொடர்பாக போதிய அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. விவசாயிகளின் பங்கேற்புடன் இத்தகைய ஒரு முறை உருவாக்கப்பட்டால் அவர்கள் அதனை எதிர்க்க மாட்டார்கள். ஒரு முன்னோடி ஆய்வு அத்தகைய ஒரு திட்டம் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் வெற்றிகரமாக இருந்து வருவதனை எடுத்துக் காட்ட முடியும். கொள்கை ஆவணம் விவசாயிகளின் தற்போதைய நெருக்கடி களை ஏற்றுக் கொண்டு, ஆரம்பத்தில் அரசாங்கம் இக்கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்ற யோசனையை முன் வைக்கின்றது. என்றோ ஒரு நாள் நாட்டில் சுயநிதி நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவ முறை யொன்று அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமானால் அது விவசாயிகளின் பங்கேற்புடன் உருவாகி வருதல் வேண்டும்.

மாற்றிக் கொடுக்கத்தக்க நீர் உரிமைகள்

மாற்றிக் கொடுக்கத்தக்க நீர் உரிமைகள் நீர்க் கொள்கை ஆவணத்தில் நீர் உரித்தாவணங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. எனினும், மாற்றிக் கொடுக்கத்தக்க நீர் உரிமைகள் என்ற பதம் பொருத்தமானதாக இருந்து வருவதாகவே நான் கருதுகிறேன். இதன் அடிப்படைக் கருத்து நீர் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு அவர்கள் அதனை வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதியாக

நீருக்கான சட்டபூர்வமான உரிமையை வழங்குவதாகும். இந்தத் திட்டம் நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகள் தொடர்பாக மட்டும் செயல்படுத்தப்படுகின்றதா அல்லது அனைத்து நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் தொடர்பாகவும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றதா என்ற விடயம் இக்கொள்கையாவணத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. இங்கு இது நீர்ப்பாசன பிரதேசங்களில் மட்டுமே அமுல் செய்யப்படவுள்ளதாக நான் அனுமானிக்கின்றேன். உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது போல, விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பிரிவு தொடர்பாக குறித்துரைக்கப்பட்ட அளவு நீரை உபயோகிப்பதற்கு உரித்துடையவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள் என்பதனைக் காட்டும் சட்டபூர்வமான ஆவணமொன்றை பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஒரு விவசாயி இந்த ஆவணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் அந்த விவசாயிக்கு குறிப்பிட்ட அளவிலான நீரை வழங்குவதற்கான கடப்பாட்டினை நீர் முகாமைத்துவ முகவரகம் கொண்டுள்ளது. அவர் இந்த நீரை (அல்லது அதன் ஒரு பாகத்தை) தான் விரும்பும் பயிரை பயிரிடுவதற்கென பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்; அல்லது அதனை வேறொரு விவசாயிக்கு விற்பனை செய்யலாம். நீருக்கான ஒரு சந்தையை உருவாக்குவதே இதன் குறிக்கோளாகும். அந்த நிலையில், நீருக்கான உயர் ஆதாயங்கள் கிட்டும் பிரதேசங்களுக்கு அதனைப் பகிர்ந்தளிக்க முடியும். மாற்றிக் கொடுக்கத்தக்க நீர் உரிமைகள் தொடர்பான பாடப் புத்தக விளக்கத்தின் பிரகாரம் அது உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் விதத்தில் செயற்படுமிடத்து பொருளாதார செயல்திறனை எடுத்து வரும். நீருக்கு ஒரு பொருத்தமான விலை இருந்து வருவதுடன், உற்பத்தி தொடர்பாக அது உயர் ஆதாயங்களைப் பெற்றுத் தரும் துறைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும். மேலும், தற்பொழுது நீர் தொடர்பான உரிமைகள் இல்லாதிருந்து வருவதனால் ஒரு சில விவசாயிகள் குறிப்பாக நீர்ப்பாசன கால்வாய்களின் முடிவுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரும் விவசாயிகள் இத்தகைய உரித்தாவணங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் பெருமளவுக்கு பயனடைய முடியும். ஆனால், இங்கு எழுப்பப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒரு கேள்வி இந்தத் திட்டம் எமது நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளில் முன்னர் எடுத்து விளக்கியவாறு செயற்பட முடியுமா என்பதாகும். இதற்கான ஒரு பதிலை பெற்றுக் கொள்வதற்காக நாங்கள் இந்த விடயத்தை சற்று ஆழமாக நோக்க வேண்டும். முதலில் செயல்திறன் மற்றும் தாக்கத்தின் என்பவற்றை நோக்குவோம். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில்

தற்போதைய ஒட்டுமொத்தமான ஆதாய மட்டம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து வருவதனால் நீரிலிருந்து கிடைக்கும் ஆதாயங்களும் தாழ்ந்த மட்டங்களிலேயே நிலவி வருகின்றன. பெரும்பாலான விவசாயிகள் சிறிய நிலப் பரப்புக்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், அவர்கள் 1-2 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பிலேயே சாகுபடியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். சுமார் 2000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் சாகுபடியை மேற்கொண்டு வரும் கலிபோர்னிய விவசாயியுடன் ஒப்பிடும் பொழுது (இந்த யோசனையை முன்வைத்த வெளிநாட்டு ஆலோசகர் இதனையே கருத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும்) இலங்கை சாகுபடி நிரப்பரப்பின் அளவு நீர் வர்த்தகம் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் மிக முக்கியமான ஓர் இடையூறாக இருந்து வரும். நீருக்கான ஆதாயம் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு டொலர் என்ற அடிப்படையில் இருந்து வந்தாலும் கூட கணிசமான அளவிலான பணத்தொகைகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால் கலிபோர்னிய விவசாயி தனது நீரை விற்பனை செய்வதற்கென ஒரு கொள்வனவாளரை கண்டு பிடித்துக் கொள்வதற்கான ஊக்குவிப்பைப் பெறுகின்றார். ஆனால், ஒரு சில 100 ரூபாய் பெறுமதியைக் கொண்ட நீர் உரித்துக்களை வைத்திருக்கும் மகாவலி 'B' பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயியை பொறுத்தவரையில் நீரை வர்த்தகம் செய்வதற்கான அதே அளவிலான ஊக்கு விப்பு இருந்து வர மாட்டாது. அவர் அதனை விற்பனை செய்ய விரும்பினாலும் கூட ஒரு கொள்வனவாளரை தேடிக் கொள்வதற்கும் மகாவலி அதிகார சபைக்கு ஊடாக (அல்லது பொருத்தமான வேறேதும் முகவரகத்துக்கு ஊடாக, அதனை நிர்வகிப்பதற்கும் உயர் செலவு பிடிக்கும். எமது விவசாயிகளிடம் மின்னஞ்சல், இணைய வசதிகள் போன்ற நவீன தொடர்பு சாதனங்கள் இருந்து வரவில்லை. அந்த நிலையில், தகவல் செலவும் மிக உயர்வாகவே இருந்து வரும். நீர் வர்த்தகத்தின் கொடுக்கல் வாங்கல் செலவு இந்த வர்த்தகத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஆதாயத்தைப் பார்க்கிலும் உயர்வானதாக இருந்து வர முடியும்.

மேலும், உரித்தாவணங்கள் வழங்கப்பட்ட பின்னர் அவற்றை வலுவாக்கிடுவதற்கான பொறிமுறைகள் இருந்து வருதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நீரின் அளவை மட்டுமே பெற்றுக் கொள்கிறார் என்பதனை சம்பந்தப்பட்ட நீர் முகவரகம் உறுதி செய்து கொள்ளல்

வேண்டும். இதற்கென மீட்டர்களைப் பொருத்தும் ஒரு முறை தேவைப்படும். பாரிய அளவிலான சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருந்து வரும் நிலையில் செயல்திறனின் மூலம் ஈட்டிக் கொள்ளப்படும் அனைத்து ஆதாயங்களும் மீட்டர்களின் செலவை ஈடு செய்வதற்கு போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். தற்போதைய விலைகளின் அடிப்படையில் இந்த நிலையில் நீருக்கு ஒரு சிறிய சந்தை மட்டுமே நிலவி வர முடியும். எனவே, அந்த வகையில் மீட்டர்களுக்கு ஆகும் செலவை அறவிட்டுக் கொள்வதற்கு பல வருடங்கள் பிடிக்கும். எனவே, செயல்திறனை சாதித்துக் கொள்வதன் மூலம் கிட்டும் ஆதாயங்கள் இது தொடர்பாக ஏற்படும் செலவுகளைப் பார்க்கிலும் குறைந்தவையாகவே இருந்து வர முடியும். இந்த முறையின் தாக்கத் திறனை எடுத்து வருவதற்கு மற்றொரு நிர்வாக அமைப்பு தேவையாக இருந்து வருவதுடன், அதனைப் பராமரிப்பதும் செலவு கூடிய ஒரு காரியமாக இருந்து வர முடியும். மேலும், இந்த முகவரகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டியிருப்பதனால் அது செயல்திறனின்மைக்கும் ஊழலுக்கும் வழிகோல முடியும். எனவே, இலங்கையின் தற்போதைய விவசாயக் கட்டமைப்பின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது, வர்த்தகம் செய்யக் கூடிய நீர் உரிமைகளுடன் இணைந்த விதத்தில் செயல்திறனையும் தாக்கத் திறனையும் சாதித்துக் கொள்வது என்பது சிரமமான ஒரு காரியமாகவே இருந்து வரும் என்பதனை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இப்பொழுது சமத்துவம் தொடர்பான விடயத்தை கவனத்தில் எடுப்போம். வியாபாரம் செய்யக் கூடிய அனுமதிப் பத்திர முறையொன்றின் கீழ் சமத்துவம், ஆரம்பத்தில் அனுமதிப்பத்திரங்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றன என்ற விடயத்திலேயே பெருமளவுக்கு தங்கியுள்ளது. நீர் உரிமைகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு பல்வேறு வழிகள் உள்ளன. தற்போதைய உபயோகிப்பாளர்களுக்கு அவை சமனான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட முடியும்; அல்லது ஏலத்தின் மூலம் விற்பனை செய்யப்படலாம்; அல்லது ஒவ்வொருவரும் சாகுபடி செய்யும் நிலப்பரப்பு அளவின் அடிப்படையில் அவை வழங்கப்பட முடியும். மூன்றாவது முறை பின்பற்றப்பட்டால் சிறிய விவசாயிகள் குறைந்த அளவிலான நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன், பாரிய அளவில் நிலங்களை வைத்திருக்கும் விவசாயிகள்

உயர் அளவில் நீரைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஏல விற்பனை உயர் செயல்திறனை எடுத்து வந்த போதிலும், அது சமத்துவத்தை முழுமையாக புறக்கணித்து விடும். இறுதியில், அனைத்து உரித்தாவணங்களும் ஒரு சில கம்பெனிகளின் அல்லது ஒரு சில பணக்கார விவசாயிகளின் கைகளில் போய்ச் சேர்ந்துவிட முடியும். எனவே, நீர் உரித்தாவணங்கள் ஆரம்பத்தில் எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தை இந்தக் கொள்கை ஆவணம் திட்டவாட்டமாக வரையறை செய்தல் அவசியமாகும். ஆனால், அது இதனைச் செய்யத் தவறியிருப்பதுடன், அதன் காரணமாக நீர் வளங்களின் சமத்துவமான பகிர்வு குறித்து உயர் அளவில் கவலைகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

மாசுக் கட்டுப்பாட்டுக்கென வியாபாரம் செய்யக் கூடிய அனுமதிப்பத்திரங்களை பயன்படுத்தும் ஒரு சில நாடுகளின் அனுபவமும் வியாபாரம் செய்யத்தக்க நீர் உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி வரும் ஒரு சில நாடுகளின் அனுபவங்களும் சந்தைகள் சிறந்த முறையில் செயற்பட்டு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அவை சிறப்பாக செயற்பட்டு வருகின்றன என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உறுதியான சான்றுகள் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, இலங்கையில் சந்தைகள் சிறந்த முறையில் செயற்படவில்லை என்ற விடயத்தை ஓரளவுக்கு நம்பிக்கையுடன் இங்கு குறிப்பிட முடியும். நீர்க் கொள்கை தொடர்பான விவாதமே இலங்கைச் சமூகம் முழுவதிலும் சந்தைகள் குறித்து கணிசமான அளவிலான ஒரு அவநம்பிக்கை நிலவி வருவதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. காட்டுத்தொழில் பெருந்திட்டம் மற்றும் எப்பாவல பொசுப்பேட்டி படிவங்கள் போன்ற இயற்கை மூல வளங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு விவாதங்களின் போதும் இத்தகைய போக்குகளை அவதானிக்க முடிந்தது. எனவே, இலங்கையைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் அதி நவீன சந்தைப் பொறிமுறையொன்றை செயற்படுத்துவதானது வெற்றியளிக்கும் எனக் கூற முடியாது. மேலும், இந்தக் கொள்கை ஆவணம் நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புக்களில் காணி உரித்து தொடர்பான சட்டக் கட்டமைப்பு குறித்தும் கவனம் செலுத்தியிருக்கவில்லை. தற்பொழுது விவசாயிகள் ஓரளவிலான உரிமைகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அவர்களினால் தமது காணிகளை விற்பனை செய்ய முடியாது. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் நீர் உரித்தாவணங்களை வழங்க முடியுமா? இந்த உரித்தாவணம் காணியுடன் பிணைக்

கப்பட்டிருக்குமா? அல்லது சம்பந்தப்பட்ட நபருடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்குமா என்ற முக்கியமான விடயத்தையும் இந்தக் கொள்கை ஆவணம் உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. அது மட்டுமன்றி நீர் உரித்தாவணங்கள் தொடர்பாக பாரதூரமான ஒரு தெளிவின்மை காணப்படுகிறது. எந்தத் துறைகளில் (விவசாயம், கைத்தொழில், வீட்டுத் துறை) இந்த உரித்தாவணங்கள் விநியோகிக்கப்படவுள்ளன என்ற விடயமும் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. இது பெருமளவுக்கு ஒரு குழப்ப நிலைமையைத் தோற்றுவித்ததுடன், இதற்கு மிகவும் தீவிரமான நிலைகளில் ஒரு சில பொருள் விளக்கங்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. மக்கள் தமது சொந்தக் கிணற்று நீரை உபயோகிப்பதற்கும் கூட உரித்தாவணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என ஒரு சிலர் வாதாடும் அளவுக்கு நிலைமை தீவிரமடைந்திருந்தது. சிறு அளவிலான நீர் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு நீர் உரித்தாவணங்களிலிருந்து விதிவிலக்களிக்கப்படும் என இந்த ஆவணம் குறிப்பிடுகின்றது. எனினும், சிறிய உபயோகிப்பாளர்கள் என்ற பதம் பெருமளவுக்கு தெளிவற்ற ஒரு பதமாகவே இருந்து வருகின்றது. தேவையற்ற குழப்ப நிலைமைகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, அந்தப் பதம் பொருத்தமான விதத்தில் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தொகுத்து நோக்குமிடத்து, உத்தேச வியாபாரம் செய்யத்தக்க நீர் உரிமை முறை நீர்ப் பகிர்வில் செயல்திறனையோ தாக்கத் திறனையோ எடுத்து வர முடியாது என்பதனை தெளிவாகக் காண முடிகிறது. சமத்துவத்துக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் விடயத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. அதனை அமுல் செய்வதற்கான தகவலும் நிர்வாக ஆற்றல்களும் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியிருப்பதுடன், அவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கான செலவுகளும் கொடுக்கல் வாங்கல் செலவுகளும் நீர் வர்த்தகத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஆதாயங்களையும் மிகத்துச் செல்ல முடியும். வியாபாரம் செய்யக் கூடிய வர்த்தக முறையுடன் இணைந்த விதத்தில் நில உரித்து தொடர்பான சில சட்ட சீர்திருத்தங்களும் எடுத்து வரப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தில் இவ்விடயம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும், உத்தேசத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு போட்டிச் சந்தைகள் இருந்து வருவது அவசியமாகும். இலங்கையில் அத்தகைய சந்தைகள் நிலவி

வரும் எனக் கூற முடியாதுள்ளது. எனவே, உத்தேச வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நீர் உரிமை முறை இலங்கையில் சிறந்த முறையில் செயற்பட முடியுமா என்ற விடயம் சந்தேகத்துக்குரியதாகவே இருந்து வருகின்றது.

படிப்பினைகள்

இக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் இலங்கைக்கான நீர்க் கொள்கையின் முக்கியமான யோசனைகளை நான் எடுத்து விளக்கியிருந்தேன். அதனையடுத்து, அது தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டிருந்த முக்கியமான விமர்சனங்களின் சாராம்சத்தையும் அந்த விமர்சனங்கள் தொடர்பான அகவயமான மதிப்பீடுகளையும் முன்வைத்திருந்தேன். இறுதியாக, இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் நீர் விலையிடல் மற்றும் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நீர் உரிமைகள் ஆகிய இரு முக்கிய பொருளாதாரக் கருவிகளை நான் பகுப்பாய்வு செய்திருந்தேன். பெறுமதிமிக்க நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புக்களை பராமரிக்கும் பொருட்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட நீர் விலையிடல் முறைகளை செயற்படுத்துவது கோட்பாட்டு ரீதியில் ஏற்கத்தக்க ஒரு கொள்கையாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆனால், தற்பொழுது எமது நாட்டின் விவசாய சமூகம் எதிர்நோக்கியிருக்கும் பாரிய பொருளாதாரச் சமைகளின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது, அமூல் செய்ய முடியாத ஒரு திட்டமாகவே அது இருந்து வருகின்றது. அதன் பாடப் புத்தக வடிவத்தில் வியாபாரம் செய்யக் கூடிய நீர் உரிமைகள் முறை கவர்ச்சிகரமானதாக தோன்றிய போதிலும், அதன் மூலம் எதிர் பார்க்கப்படும் பொருளாதாரச் செயல்திறனை அது சாதித்துக் கொள்ளும் எனக் கூற முடியாது. நீர் வளங்களின் பகிர்விலிருந்து அனைவரும் சமமான அளவிலான ஆதாயங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நிலையை உத்தரவாதப்படுத்தும் விஷயத்திலும் போதிய அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. எனவே, இந்தக் கொள்கை ஆவணம் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கும் இரு பிரதான தூண்களும் உறுதியற்றவையாகவே இருந்து வருகின்றன. எனினும், இந்த ஆவணம் இறுதியில் பொருளாதார ரீதியில் செயல்திறன் மிக்க, சுற்றுச் சூழல் ரீதியில் சக்தி வாய்ந்த, சமூக ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க இலங்கைக்கான நீர்க் கொள்கையொன்றை எடுத்து வருவதற்கு இறுதியாக வழிகோலக் கூடிய சமூக விவாத

மொன்றுக்கான அடித்தளத்தை வழங்க முடியும்.

இக்கொள்கையின் உள்ளடக்கம் மிக முக்கியமாகும். எனினும், இறுதியில் கொள்கை உருவாக்கப்பட்ட செயன்முறையே அதன் ஏற்பினை அல்லது நிராகரிப்பினை நிர்ணயிப்பதாக இருந்து வருகின்றது. இது நாங்கள் மிக முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் ஒரு விடயமாகும். ஒரு நாட்டுக்கான நீர்க் கொள்கையைத் தயாரிப்பதென்பது எளிதான ஒரு பணியாக இருந்து வரவில்லை என்பதனை இங்கு நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். ஏனெனில், அது இறுதியில் ஆதாயமடைபவர்களையும் நட்டமடைபவர்களையும் எடுத்து வருகின்றது. பொருளாதாரக் கருவிகளை உபயோகிப்பதற்கென எடுக்கப்பட்டிருக்கும் துணிச்சலான முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியவையாகும். எனினும், அத்தகைய கருதுகோள்களை உள்ளூர் நிலைமைகளுடன் அனுசரித்துச் செல்லக் கூடிய நிலையை எடுத்து வரும் விடயத்தில் மேலும் அதிக அளவில் அழுத்தம் காட்டப்பட்டிருந்தல் வேண்டும்.

இந்த நீர்க் கொள்கை ஆவணத்திலிருந்து ஒருவர் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக முக்கியமான ஒரு படிப்பினை பங்கேற்புக் கொள்கை உருவாக்கத்தின் முக்கியத்துவமாகும். அண்மைக் கால வரலாற்றில் இத்தகைய ஒரு நீர்க் கொள்கை ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டதுடன், பொதுமக்களின் எதிர்ப்புக் காரணமாக அது தூக்கி எறியப்பட்டது. இந்த இரண்டாவது தடவையின் போது கொள்கை ஆவண உருவாக்கத்தின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் பொதுமக்களின் பங்கேற்பைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய விடயத்துக்கு உரிய முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டு, ஓரளவுக்கு ஒளிவுமறைவற்ற நிலை இதில் பராமரிக்கப்பட்டு வந்திருந்தால் இந்தக் கொள்கையாவணம் சமூகத்துக்கு ஓரளவுக்கு பயன்பட்டிருக்க முடியும். இலங்கையின் வனத்துறை தொடர்பான பெருந்திட்டம் இது தொடர்பான ஒரு நல்ல முன்மாதிரியை வழங்குகின்றது. இது தொடர்பான முதலாவது திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட பொழுது, சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலிருந்தும் கடும் எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. இந்த முதலாவது முயற்சிக் கூடாக முக்கியமான சில படிப்பினைகள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன், அதனையடுத்து இத்திட்டத்துக்கான திருத்தங்கள் மேற் கொள்ளப்பட்ட பொழுது விமர்சகர்களினால்

முன்வைக்கப்பட்டிருந்த அக்கறைகளைக் கவனத்தில் எடுப்பதற்கும், தொடக்கத்திலிருந்தே இச்செயற்பாட்டில் பொதுமக்களின் பங்கேற்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. இறுதியாக இரண்டாவது பெருந்திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டபொழுது அது அத்தகைய எதிர்ப்புக்களை எதிர்கொள்ளவில்லை. இத்திட்டத்தின் ஒரு சில பிரிவுகள் ஏற்கனவே அமூல் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன், பலர் அதனை தேசியக் கொள்கை உருவாக்க முயற்சியின் ஒரு வெற்றியாக சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

(17 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நீரின் ஓட்டம் மண்ணில் உவர்த்தன்மையை எடுத்து வருவதுடன், நீர் நிலைகளையும் மாசுபடுத்துகின்றது. நீர் மானியப்படுத்தப் படுவதன் காரணமாக விவசாயத்தில் செயல்திறனற்ற விதத்தில் சாகுபடிப் பயிர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. பெறுமதி குறைந்த பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் நீர் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதனால் உயர் மதிப்புமிக்க பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போகின்றது. இது பயிர் தெரிவுகளில் திரிபுகளை எடுத்து வருகின்றது. நீர்ப்பாசன நீர் தொடர்பாக பொருத்தமான விதத்தில் விலையிடல் மேற்கொள்ளப்பட்டால் குறைந்த பெறுமதி கொண்ட நீர் உபயோகிப்பாளர்களின் வெளியீட்டில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்படுவதுடன், உயர் பெறுமதி மிக்க நீர் உபயோகிப்பாளர்களின் வெளியீட்டில் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்படும். அரசாங்கங்கள் இத்தகைய பிரச்சினைகளை இனங்கண்டிருப்பதுடன், இப்பொழுது படிப்படியாக நீர் நிலைகளில் சீராக்கங்களை மேற்கொண்டு வருவதுடன், இத்துறையில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலான சந்தைச் செயற்பாடுகளுக்கும் இடமளித்து வருகின்றன. எனினும், நிலைகள் இன்னும் செயல்திறன் மட்டங்களை எட்டியிருக்கவில்லை. நீர் பகிர்ந்தளிப்பில் காணப்படும் திரிபுபடுத்தும் நிலைமைகளின் விளைவாக இத்தகைய செயல்திறனற்ற விலையிடல் நிலை தோன்றுகின்றது.

நீர் நுகர்வுத் துறை அமைச்சர் அலுவலகம்: பொருளாதாரப் பின்னணி

எம். பி. தம்மிக பத்மகாந்தி (விரிவுரையாளர், பொருளியல் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

1992 இல் டப்ளினில் இடம்பெற்ற நீர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான மாநாட்டினை அடுத்தே மிகையான நீர் நுகர்வு, அதிகரித்து வரும் மாசாக்கல் நிலை, பெருகி வரும் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் நீர்த் தட்டுப்பாடு போன்ற பிரச்சினைகளின் பக்கம் உலகின் கவனம் திரும்பியது. இந்த மாநாட்டின் முக்கியமான விளைவு சுத்தமான நீர் வரையறுக்கப்பட்ட, எளிதில் ஊறுபடத்தக்க ஒரு வளமாக இருந்து வருகின்றது என்பதும், மனித வாழ்க்கையையும் அபிவிருத்தியையும் சுற்றுச்சூழலையும் நிலைநிறுத்துவதற்கு அத்தியாவசியமானதாக இருந்து வருகின்றது என்பதுமாகும். எமது புவிக்கோளின் 70 சதவீதம் நீரினால் சூழப்பட்டிருந்த போதிலும், பூமியில் உள்ள நீரில் 97.5 சதவீதம் உப்பு நீராக இருந்து வருவதுடன், 2.5 சதவீதம் மட்டுமே நன்னீராக உள்ளது. இந்த சிறு அளவிலான நன்னீரில் சுமார் 70 சதவீதம் பணியாக உறைந்து கிடக்கின்றது. மிகுதி நீர் மண் ஈரப்பதனில் அல்லது மிக ஆழமாக நிலத்தடி நீராக புதைந்து கிடக்கின்றது. உலகின் மொத்த தண்ணீரில் 0.26 சதவீதம் மட்டுமே ஏரிகள், நீர்த் தேக்கங்கள், ஆற்று வடிநிலங்கள் என்பவற்றில் செறிந்து காணப்படுகின்றன. அந்நீரினை பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு எளிதில் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. இதன் பிரகாரம், உலகின் மொத்த நன்னீர் வளத்தின் ஒரு சதவீதத்துக்கும் குறைந்த அளவே நேரடி மனித உபயோகத்துக்கு கிடைத்து வருகின்றது. இந்தச் சிறு அளவிலான நன்னீரே விவசாயம், கைத்தொழில், மனித நுகர்வு மற்றும் கால்நடைகளின் நுகர்வு, பொழுதுபோக்கு உபயோகங்கள் போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலிருந்தும் வரும் நீருக்கான மொத்த உலகளாவிய கேள்வியை நிறைவு செய்து வைக்க வேண்டியுள்ளது. இடையறாது அதிகரித்து வரும் குடித்தொகை சுத்தமான நீருக்கான உலகளாவிய கேள்வியை தொடர்ந்தும் அதிகரிக்கச் செய்து வருகின்றது. அதே வேளையில், கைத்தொழில் கழிவுப் பொருட்கள் மற்றும் வீடுகளிலிருந்து தள்ளப்படும் கழிவுப் பொருட்கள் என்பவற்றின் விளைவாக இந்த வரையறுக்கப்பட்ட வளம் கிடைக்கும் அளவு தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு வருகின்றது. நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ்

ஆளொருவருக்கு கிடைக்கும் விவசாயக் காணியின் அளவும் குறைவடைந்து வருகின்றது. அதே வேளையில், நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான போட்டி அதிகரிக்கின்றது. நகர மற்றும் கிராம மக்களிடையே நீரைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பாக சச்சரவுகள் நிலவி வருவது மட்டுமன்றி, ஒரு நாட்டிலுள்ள பிராந்தியங்களுக்கிடையிலும் அதே போல சர்வதேச எல்லைகளுக்கிடையிலும் நீரைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பாக போட்டிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

ஆசிய நகரங்களுக்கு தற்பொழுது கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் நீரின் அளவு தொடர்பாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி பெருமளவுக்கு கவலை கொண்டுள்ளது. 2025 ஆவது ஆண்டளவில் ஆசியாவின் குடித் தொகையில் சுமார் 56 சதவீதத்தினர் நகரங்களிலேயே வாழ்ந்து வருவார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆசிய வளர்முக நாடுகளிலும் பசுபிக் பிராந்தியத்திலும் வாழ்ந்து வரும் சுமார் 83 கோடி மக்களுக்கு பாதுகாப்பான குடி நீர் கிடைப்பதில்லை. அதே வேளையில், 200 கோடி மக்கள் போதிய அளவிலான பொதுச் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி அதன் 1999 அண்டறிக்கையில் ஒரு பாரிய மனித அவலம் என இந்த நிலைமையை வர்ணிக்கின்றது.

இத்தகைய விளைவுகளை கவனத்தில் எடுத்திருக்கும் விஞ்ஞானிகள் 2030 ஆவது ஆண்டளவில் நிச்சயமாக மிகக் கடுமையான ஒரு நீர் நெருக்கடி தோன்றும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். நீர் அதன் அருமைத் தன்மை காரணமாக இப்பொழுது ஒரு மதிப்புமிக்க பண்டமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இந்த நிலைமைகளின் கீழ் ஓர் இயற்கை வளமான நீர் சந்தையில் விலையைக் கொண்ட வியாபாரம் செய்யக்கூடிய ஒரு பண்டமாக மாற்றமடையவுள்ளது. 1992 இல் அயர்லாந்து டப்ளின் நகரில் இடம்பெற்ற நீர் மற்றும் சுற்றுச் சூழல் தொடர்பான மாநாட்டின் போது நீர் ஒரு பொருளாதாரப் பண்டமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. உலக நீர் ஆணைக்குழு 1996 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன், அதன் முதலாவது உச்சி மாநாடு 1998 இல் இடம் பெற்றது. உலக வங்கி 1996 இல் அதன் அறிக்கையொன்றில் இலங்கையில் நீர்

தனியார் துறையினால் வியாபாரம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், அந்த இலக்கினைச் சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு நீர் வளங்கள் தொடர்பான சட்டவாக்கங்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தது. இலங்கையில் நீருக்கான ஒரு சந்தையை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான விதிமுறைகளை மேற்கொள்வதற்கென உலக வங்கியின் நிபுணரான திரு. மார்ட்டின் தோபானி 1998 இல் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். அண்மைக் காலத்தில் GATT அமைப்பும் உலக வர்த்தக நிறுவனமும் நீருக்கான ஒரு சந்தையை உருவாக்குவதன் மூலம் நீர் விநியோகம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தை சுட்டிக் காட்டியிருந்தன. 1999 இல் சீட்டில் நகரத்தில் இடம்பெற்ற உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் கூட்டத்தில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மட்டுமன்றி நீரும் வியாபாரம் செய்யக் கூடிய ஒரு பண்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு யோசனை முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இக்கட்டுரையில் நீர் உபயோகத்தின் கோட்பாட்டு ரீதியான பின்னணி மற்றும் நீருக்கான விலை போன்ற விடயங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன.

நீர் ஓர் இயற்கை மூலவளமாக இருந்து வருவதுடன், அது பெறப்படும் மூலம் மற்றும் அதன் உபயோகம் என்பவற்றை பொறுத்து அது ஒன்றில் புதுப்பிக்கத்தக்க ஒரு வளமாக அல்லது தீர்ந்து போகும் ஒரு வளமாக இருந்து வருகின்றது. நீர் வழங்கல்கள் தரைமேற்பரப்பு நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் போன்ற மூலாதாரங்களிலிருந்து வருகின்றன. மேற்பரப்பு நீர் ஏரிகள், ஓடைகள் மற்றும் சமுத்திரங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றன. இவை புவியின் நீரில் சுழற்சிவினால் வழங்கப்பட்டு வரும் புதுப்பிக்கத்தக்க நீர் மூலாதாரங்களாக இருந்து வருகின்றன. நிலத்தடி நீர் பாறைப் படலங்களுக்கு நடுவில் அமைந்திருக்கும் இடங்களில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக ஒன்று திரண்டு வந்திருக்கும் நீர் வளமாக உள்ளது. நிலத்தடி நீர் பிரதானமாக தீர்ந்து போகக்கூடிய ஒரு வளமாகவே இருந்து வருகின்றது. எனினும், அதில் ஒரு சிறு

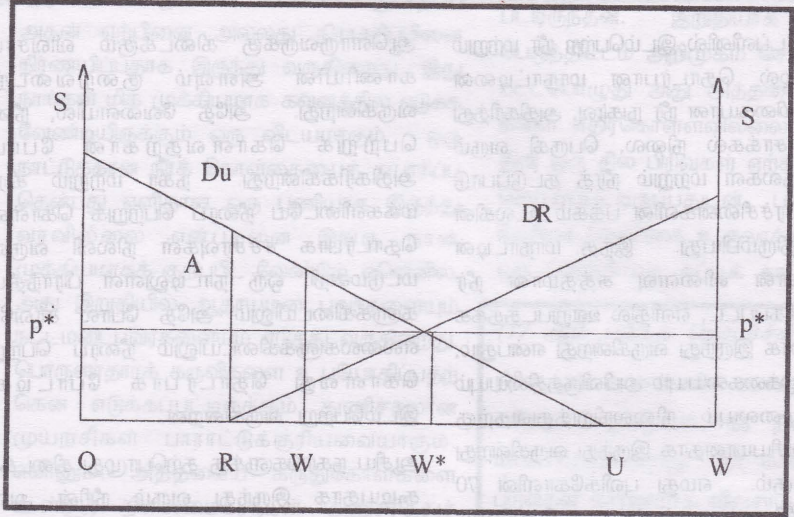

பகுதியையே (சுமார் 5 சதவீதத்துக்கும் குறைந்த அளவையே) ஒவ்வொரு வருடமும் பெற்றுக் கொண்டு, பின்னர் மழை நீர் கசிவு அல்லது பனி உறைதல் போன்றவற்றுக்கூடாக புதுப்பித்துக் கொள்ள முடியும்.

தற்போதைய ஒட்டுமொத்த நீர் உபயோக விகிதங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்பொழுது, தரையின் மேற்பரப்பில் இருந்து வரும் நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் என்பவற்றின் மொத்த வளங்கள் மிகவும் பாரிய அளவில் இருந்து வரும் அதேவேளையில், காலநிலை நிலைமைகள், புவியியல், நீர் உபயோக முறை மாதிரிகள் மற்றும் நீர் விலையிடல் கொள்கை என்பவற்றின் விளைவாக உலகின் பல பாகங்களில் நீர் மிகவும் அருமையான ஒரு வளமாக இருந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

நிலத்தடி நீர் ஒன்றில் புதுப்பிக்கத்தக்க அல்லது புதுப்பிக்க முடியாத ஓர் இயற்கை வளமாக இருந்து வருகின்றது. நிலத்தடி நீர் நிலைகள் மழை நீர்க் கசிவுக்கு ஊடாக அல்லது பனி உறைதலுக்கு ஊடாக மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. நிலத்தடி நீரின் உபயோகம் மீள நீர் நிரம்பும் அளவைவிட குறைவானதாக அல்லது அதற்கு இணையானதாக இருந்து வந்தால் நிலத்தடி நீரின் உயோகத்தை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வர முடியும். எனினும், நிலத்தடி நீர் நிலைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் நீரின் அளவு இயற்கை மீள் நிரப்பல் விகிதத்தையும் மிஞ்சியதாக இருந்து வந்தால் நிலத்தடி நீர் புதுப்பிக்கப் பட முடியாத ஒரு வளமாக இருந்து வரும்; மேலும், சொத்து உரிமைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருந்தால் நிலத்தடி நீர் எவரும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு வளமாக மாறிவிடும். நிலத்தடி நீர் சேகரமொன்றுக்கு எவரும் உரிமை பாராட்டாதிருந்தால் அதிலிருந்து நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஆட்கள் முன் வருவர். அதன் விளைவாக கால்ப்போக்கில் அந்த நீர் சேகரம் தீர்ந்து போய்விடும். தொடக்கத்தில் இந்த நீரைப் பெற்றுக் கொள்பவர்கள் நிலத்தடி நீர் சேகரத்தில் பாரிய அளவிலான நீர் இருந்து வருவதனால் சார்புரீதியில் மலிவாக அதனைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். நீர்ப்பம்புகள் மூலம் இறைக்கும் நீரின் செலவும் குறைந்த மட்டத்திலேயே இருந்து வரும். இதன் விளைவாக, நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் உயர் அளவிலான நீரை நுகர்வதற்கு தூண்டப்படுவார்கள். ஆனால், நீர் உபயோகம் அதிகரித்துச் செல்லும் பொழுது

நீர் இருப்பின் அளவு வீழ்ச்சியடைந்து நீரை இறைப்பது செலவு கூடிய ஒரு காரியமாகி விடுகின்றது. இக்கட்டுரையில் நாங்கள் தரை மேற்பரப்பு நீரையே கவனத்தில் எடுக்கின்றோம்.

நீரின் செயல்திறன் மிக்க விலையிடல் மற்றும் உபயோகம் என்பவற்றை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் ஒரு சில முக்கியமான பிரச்சினைகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அவை பின்வருவனவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றன:

1. வேறுபட்ட தேவைகளைக் கொண்டிருக்கும் நீர் உபயோகிப்பாளர்களுக்கிடையே தோன்றக் கூடிய சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல்.
2. காலநிலைக் காரணிகளினால் நீர் வளங்களில் தோன்றக் கூடிய தளம்பல் நிலைமைகளை கவனத்தில் எடுத்தல்.

தரை மேற்பரப்பு நீர் புதுப்பிக்கக்கூடிய ஒரு வளமாக இருந்து வருவதனால் அது தொடர்பாக நாங்கள் நிலையான ஒரு மாதிரியைப் பின்பற்ற முடியும். இந்த எளிய மாதிரிக்கூடாக இப்பிரச்சினைகளை இங்கு நாங்கள் எடுத்து விளக்குகிறோம். இங்கு தரப்பட்டுள்ள வரைபடம் தரைமேற்பரப்பு நீர் தொடர்பாக இரண்டு கேள்வி வளைகோடுகளை காட்டுகின்றது. Du நீரின் நகர்ப்புற உபயோகிப்பாளர்களின் கேள்வியை காட்டுகின்றது. அதே வேளையில் DR கிராமப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த நீர் உபயோகிப்பாளர்களின் கேள்வியை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. விவசாயத் துறையைச் சேர்ந்த நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் இருந்து வருவதனால் நகர்ப்புற நீர்ப் பாவனை கிராமப்புற நீர்ப்

பாவனையிலும் பார்க்க அதிக அளவுக்கு நெகிழ்ச்சித் தன்மையைக் கொண்டதாக இருந்து வருகின்றது என நாங்கள் அனுமானிக்கின்றோம். கிராமப்புற நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் விவசாயத் துறையின்

தேவைகளையும் நகர்ப்புற நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் வீட்டுத் தேவைகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்து வருவதாக நீர் விலைகள் உத்தேசிக்கின்றன. OW இந்த இரு வகையையும் சேர்ந்த உபயோகிப்பாளருக்குக் கிடைத்து வரும் மொத்த நீரின் அளவை காட்டுகின்றது.

இந்த எளிமையான வரைபடத்தின் மூலம் நீர் விலையிடல் மற்றும் அதன் உபயோகம் என்பன குறித்த முக்கியமான பல விடயங்களை எடுத்து விளக்க முடியும். முதலாவதாக, நீரின் விலை பூச்சியமாக இருந்து வருகின்றது எனக் கருதிக் கொள்வோம். அதாவது, நீருக்கு ஓர் அலகு விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு எத்தகைய முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் நீருக்கான மொத்தக் கேள்வி $O U O + W R O$ ஆக இருந்து வரும். இது கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் OW வின் நிரம்பல் அளவைப் பார்க்கிலும் மிகைத்துக் காணப்படும். இந்நிலைமையை தொடர்ந்து நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவாகும். ஏனெனில் இரு குழுக்களிடமிருந்தும் வரும் கேள்வியை நிறைவு செய்து வைக்க முடியாது. அருமையான நீரை பல்வேறு உபயோகிப்பாளர்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்கான வழிமுறைகள் கண்டறியப்படுதல் வேண்டும்.

நீரைப் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடிய பல்வேறு வழிகள் இருந்து வருகின்றன. பொருளாதார ரீதியில் செயல்திறன் மிக்க தீர்வுடன்

நாங்கள் ஆரம்பிப்போம். ஒவ்வொரு குழுவினாலும் நுகரப்பட்ட இறுதி நீர் அலகு தொடர்பான எல்லைப் பெறுமதி சமமானதாக இருந்து வந்து, நீர் வினியோகத்தின் எல்லைச் செலவுக்கும் சமமானதாக இருந்து வந்தால் அதுவே பொருளாதார செயல்திறனாகும். இந்த எளிய நீர் வினியோகம் முழுமையாக நெகிழ்ச்சித் தன்மையற்றதாக இருந்து வருகின்றது. எனவே, கேள்வி விலையை நிர்ணயிக்கின்றது. இங்கு $DR = Du$ என செயல்திறன் மிக்க ஒரு சமநிலை தோன்றுகிறது. சமநிலை விலை P^* ஆகும். உபயோகிப்பாளர்களிடையே மேலும் ஏதேனும் நீர் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டால் ஒருவரின் எல்லைப் பெறுமதி மற்றவரின் எல்லைப் பெறுமதியை மிகைத்து விடும். குறைந்த பெறுமதி மிக்க பாவனையாளரிடமிருந்து உயர்தரம் மிக்க பாவனையாளருக்கு நீரை மீளப் பகிர்ந்தளிக்க முடியும் என்பதும் இதன் மூலம் ஒட்டுமொத்த சமூக நலனை விருத்தி செய்ய முடியும் என்பதுமே இதன் பொருளாகும். நீர் வினியோக முறைகளில் ஒரு சில மட்டுமே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள விதத்திலான விலையிடல் முறையைக் கொண்டுள்ளன. முதலில் இதற்கான காரணங்களை நாங்கள் கண்டறிய வேண்டும். முதலாவதாக, வீடுகளுக்காக நேரடியாக நீரை வினியோகம் செய்வதில் போட்டிச் சந்தைகள் தொடர்பாக ஒரு சில உதாரணங்கள் மட்டுமே உள்ளன. (நாங்கள் இங்கு போத்தலில் அடைக்கப்பட்ட நீருக்கான சந்தையை கவனத்தில் எடுக்க வில்லை. அது அனேகமாக முழுமையான போட்டித் திறனுடன் செயற்பட்டு வர முடியும்) நீரில் முழுமையாக போட்டி இடம்பெற்று வரும் ஒரு சந்தையை எடுத்து வருவதற்காக நீரின் விற்பனையாளர்கள் மற்றும் கொள்வனவாளர்கள் ஆகியோரைப் பொறுத்தவரையில் சொத்து உரித்துக்கள் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கொள்வனவாளர்கள் எந்த ஒரு விற்பனையாளரிடமிருந்தும் நீரைக் கொள்வனவு செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்து வருவதுடன், விற்பனையாளர்கள் எந்தவொரு கொள்வனவாளருக்கும் அதனை விற்பனை செய்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும். ஆனால், உலகின் பல பாகங்களில் நீர் உரித்துக்கள் இந்த விதத்தில் செயற்பட்டு வரவில்லை. உதாரணமாக, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் முன்னர் நீரைப் பிரித்தெடுக்கும் உரிமைகள் தொடர்பான கோட்பாடு இருந்து வருகின்றது. நீரை முதலில்

உபயோகிக்கும் நபர் ஒரு சொத் துரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன், அதனை அவர் பெரும்பாலும் வியாபாரம் செய்ய முடியும். இத்தகைய உரிமைகள் பொருளாதார செயல்திறனின்மைக்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன. கிராமிய உபயோகிப்பாளர்கள் ஒரு முன்னுரிமையைக் கொண்டிருப்பதுடன், தமக்குக் கிடைக்கும் நீரை உபயோகிக்க வேண்டியவர்களாக அல்லது இழந்து விட வேண்டியவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள். நீர் வினியோகத்தில் தட்டுப்பாடு நிலவி வரும் காலங்களில் முதலில் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமைகளை பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் உபயோகிப்பாளர்கள் பின்னர் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும் உபயோகிப்பாளர்களை முந்தி தமக்கு அவசியமான நீரைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனை முதலில் பெறுபவர் முதலில் உபயோகிப்பவர் என்ற கோட்பாட்டின் அதாவது பயன்படுத்துவதற்கான அல்லது இழப்பதற்கான உரிமைக் கோட்பாட்டின் எளிமையான மாதிரிக்கூடாக எடுத்து விளக்க முடியும். கிராமிய நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் ஒரு முன்னுரிமையைக் கொண்டுள்ளார்கள் எனக் கருதுவோம். அவர்கள் நீருக்கான தமது கேள்வி முடிவடையும் வரையில் அதனை நுகர்வார்கள். அதாவது, அவர்கள் RW அளவு நீரை பயன்படுத்துவதுடன் OR அளவு வினை மட்டுமே நகர உபயோகிப்பாளர்களுக்கு விட்டுவைப்பார்கள். (அதாவது கிராம உபயோகிப்பாளர்கள் இந்த அளவு நீரை "இழக்கின்றார்கள்"). W^* இன் இடது புறத்தில் இருக்கும் தொகைகளுக்கு நகர உபயோகிப்பாளர்கள் நீருக்கான ஓர் உயர் பெறுமதியைக் கொண்டிருப்பதனால் பொருளாதார விரயம் ஏற்படுகின்றது. நாடுகளில் நீர் வினியோகத்தை அரசாங்கமே கட்டுப்படுத்தி வருகின்றது. இந் நாடுகள் பொதுவாக பொருளாதார செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவை வேறு சில அளவுகோல்களை உபயோகித்து வருகின்றன. நியாயம் அல்லது சமத்துவம் என்ற விடயம் இங்கு வழிகாட்டும் கோட்பாடாக இருந்து வருவது போல் தெரிகிறது. கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களுக்கு சாகுபடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நீர்ப்பாசனம் அவசியமாகும். நகர்ப்புறங்களில் வாழும் வீடுகளின் நீர் நுகர்வைப் பார்க்கிலும் நீர்ப்பாசனம் மிக முக்கியமானது என அரசாங்கங்கள் கருதக் கூடும். அதன் காரணமாக அவை நகர நீர் உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து

அறவிடும் கட்டணங்களைப் பார்க்கிலும் குறைந்த கட்டணங்களை கிராமியத் துறையைச் சேர்ந்த உபயோகிப்பாளர்களிடமிருந்து அறவிட முடியும். இது நீரின் செயல்திறன் மிக்க வெளியீடு என்ற முறைக்கு மாறாக இருந்து வருவதுடன், இதன் இறுதி விளைவாக கிராமியத் துறை நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் நகரத் துறை உபயோகிப்பாளர்களைப் பார்க்கிலும் சார்பு ரீதியில் உயர் அளவிலான நீரை நுகரும் ஒரு நிலை தோன்றுகின்றது. மேலும், காலநிலை நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவிதத்தில் நீர் வழங்கல் நிலை தளம்பிச் சென்றாலும் நீர் வினியோகத்தில் செயல்திறனை எடுத்து வருவது சாத்தியமில்லாது போய்விடும். ஒரு வறட்சி நிலை நிலவி வருவதாகவும், கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் நீரின் வழங்கல் மட்டம் இங்கு வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது போல W அளவுக்கு குறைந்து விடுகின்றது என அனுமானித்துக் கொள்வோம். இப்பொழுது $Bu = DT$ என்ற இடத்தில் ஒரு விலை இருந்து வரவில்லை. எனவே (நகர்ப்புறங்களைச் சேர்ந்த) உயர் பெறுமதி மிக்க நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் ஒட்டுமொத்த நீர் வழங்கல் தொடர்பாக கிராமிய உபயோகிப்பாளர்களைப் பார்க்கிலும் உயர் விலையைச் செலுத்தக் கூடியவர்களாக இருந்து வர முடியும். மக்களில் ஒரு பிரிவினர் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை தோன்றும் சந்தைச் சமநிலையொன்று ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கங்கள் இடமளிக்கும் என எதிர் பார்க்க முடியாது. எனவே, நீரைப் போன்ற ஓர் அத்தியாவசிய பண்டத்தை வினியோகிப்பதில் சந்தைகள் அவசியமாகவே இலட்சியரீதியான பொறி முறைகளாக இருந்து வரவில்லை. நீரின் சந்தைப் பகிர்வு முறையை நாங்கள் ஏனைய பண்டங்களின் சந்தைப் பகிர்விலிருந்து வேறுபடுத்தி நோக்க வேண்டும். வட அமெரிக்காவில் உள்ள பல மாநகர சபைகளில் நீர் எவ்வாறு விலையிடப்பட்டு வருகின்றது என்பதனையும், மாற்று விலையிடல் முறைகளின் மூலம் செயல்திறனை எவ்வாறு விருத்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதனையும் நோக்குவோம். ஒவ்வொரு உபயோகிப்பாளரினதும் நீரின் எல்லைப் பெறுமதி சமமாக இருந்து வருவதுடன், அது நீரை வினியோகிக்கும் எல்லைச் செலவுக்கு சமமானதாக இருந்து வரும் நிலையில் பொருளாதார செயல்திறன் மிக்க

நீர் உபயோகமும் விலையிடலும் இடம் பெறுகின்றது. நடைமுறையில் இது மிகவும் அரிதாகவே இடம்பெறுகிறது. செயல்திறன் மிக்க நீர்ப் பகிர்வினைத் தடுப்பதில் சொத்து உரிமைகளை வழங்கும் நிலை மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாக இருந்து வரும் என்ற விடயத்தை நாங்கள் ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டியிருந்தோம். வட அமெரிக்கா விலும் ஏனைய பல நாடுகளிலும் நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கென அரசாங்கங்கள் சந்தை முறையைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. ஆனால், நீர் தொடர்பான சந்தைகள் எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுவதில்லை. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, நீருக்கான ஒட்டுமொத்தக் கேள்வி நீர் வினியோகத்தின் எல்லைச் செலவுக்கு சமனாக இருக்குமிடத்தில் நீரின் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டால் வழங்குனர் ஓர் உற்பத்தி மிகையை அல்லது ஒரு வாடகையை பெற்றுக் கொள்வார். பல நாடுகளில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களே பிரதான நீர் வினியோக அமைப்புக்களாக இருந்து வருகின்றன. இதன் மூலம் அவை வருமானங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது ஒழுங்கு விதிகளின் மூலம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, சந்தை விலைகள் பெருமளவுக்கு உயர்ந்த மட்டத்தில் காணப்பட முடியும். குறை வருமானப் பிரிவினரால் சந்தை விலையில் நீரைக் கொள்வனவு செய்ய முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம்; அல்லது அவர்கள் தமது வருமானத்தில் கணிசமான ஒரு தொகையை நீருக்காக செலவிட வேண்டி நேரிடலாம்.

வீட்டு உபயோகத்துக்கென வழங்கப்பட்டு வரும் நீர் தொடர்பாக பின்பற்றப்பட்டு வரும் விலையிடல் நடைமுறைகளையும் அதனையடுத்து விவசாய நீர் உபயோகத்தையும் நோக்குவோம். வீடுகளுக்கு குடிநீர் மற்றும் ஏனைய தேவைகளுக்கான நீர் என்பவற்றை வினியோகிப்பதற்கு கணிசமான அளவிலான உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்க வேண்டிய தேவை இருந்து வருகின்றது. முதலில் நீர் (ஏரிகள், நீர்த் தேக்கங்கள், ஆறுகள், சமுத்திரங்கள் போன்ற) ஏதேனும் ஒரு மூலாதாரத்திலிருந்து சேகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். அரசாங்கங்கள் பொதுவாக அத்தகைய மூலாதாரங்களின் உரித்தைக் கொண்டுள்ளன; அல்லது அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி வருகின்றன. அடுத்ததாக நீர் சுத்திகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். நீரை சுத்திகரிப்பதில் பொருளாதாரச் சிக்கனங்கள் இருந்து வருகின்றன என்பதில் எவ்வித

சந்தேகங்களும் இல்லை. எனினும், தற்பொழுது தனி நபர்களுக்குக் கிடைத்து வரும் சார்புரீதியில் செலவு குறைந்த நீர் சுத்திகரிப்பு தொழில்நுட்பங்களின் அறிமுகத்தினால் இந்தக் கருத்துக்கு சவால் விடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இருந்தபோதிலும் இன்னமும் கூட வீடுகளுக்கான நீர் வினியோகத்தில் ஓர் இயற்கை ஏகபோக நிலை நிலவி வருகின்றது. நீர்க் கட்டமைப்புக்கள் பொதுவாக அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானவையாக இருந்து வருவதுடன், நீர் குழாய் வழிகளை நிர்மாணித்து பராமரிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திடமே இருந்து வருகின்றது. கட்டணங்கள் நீர் சேகரிப்பு, சுத்திகரித்தல் வினியோகம் என்பவற்றுக்கான செலவுகளை உள்ளடக்க வேண்டியிருப்பதனால் இது நீருக்கு விலையிடும் விடயத்தை சிக்கல் மிக்கதாக விடுகின்றது. வளர்முக நாடுகளில் பொதுக் கிணறுகளில் மட்டுமே சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் கிடைக்க முடியும். அந்தக் கிணற்றில் ஒரு கட்டணம் அறவிடப்படலாம். அதேபோல வீடுகளில் வசிப்பவர்கள் நிலத்தடி நீர் வளங்களை உபயோகித்து தமது சொந்தக் கிணறுகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான அனைத்துச் செலவையும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்கின்றனர். நாங்கள் இந்தக் கலந்துரையாடலை பொது நீர் வினியோக அமைப்புகளுக்கூடாக வீடுகளுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டு வரும் நகர சபை நீர் குறித்து மட்டுமே இங்கு வரையறுத்துக் கொள்கிறோம்.

உள்ளூர் ஏகபோக அமைப்புக்களான மாநகரசபை நீர் வினியோகத் திட்டங்களுக்கூடாக நீர் வினியோகிக்கப்பட்டு வருவதுடன், இம்முறை இரு வழமையான பொது விலையிடல் முறைகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது:

1. நீர் எந்த அளவு நுகரப்பட்டாலும் ஒரு பொதுவான கட்டணம்.
  2. நுகரப்படும் நீரின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்ட அலகு விலையிடல்.
- நுகர்வோர் விலையைப் பற்றி கவலைப்படாமல் தாம் விரும்பும் விதத்தில் விரும்பும் அளவில் நீரை நுகர முடியும் என்பதே ஒரேயளவு கட்டணத்தின் பொருளாகும். அதாவது 1000 கலன்கள் நீரை உபயோகிக்கும் ஒரு குடும்பம் செலுத்தும் அதே கட்டணத்தையே 100 கலன் நீரை உபயோகிக்கும் ஒரு குடும்பமும் செலுத்தும். இது உயர் அளவில் செயல்திறனற்ற ஒரு முறை என்பது

தெளிவாகும். இங்கு மற்றொரு கலன் நீரை நுகர்வோரின் எல்லை விலை நுகரப்படும் அனைத்து அலகுகள் தொடர்பாகவும் பூச்சியமாகவே இருந்து வருகின்றது. மாநகர சபையினால் வினியோகிக்கப்படும் நீரின் எல்லை விலை நிச்சயமாக பூச்சியமாக இருந்து வரவில்லை. தமது நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் தொடர்பாக மீட்டர்களைப் பொருத்தாதிருக்கும் மாநகர சபைகளில் வீடுகளுக்கு மீட்டர்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் மாநகர சபைகளிலும் பார்க்க வருடாந்தம் இரு மடங்கு நீர் நுகரப்பட்டு வருவதனை ஓர் ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனினும், மீட்டர்களைப் பொருத்தும் செலவு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உயர்வாக இருந்து வரவில்லை. குடித்தொகை அதிகரித்து வருவதுடன் இணைந்த விதத்தில் நீர் சேகரிப்பு, சுத்திகரிப்பு மற்றும் வினியோகம் என்பன தொடர்பாக தற்போதைய கட்டமைப்புக்களின் மீது பெருமளவில் அழுக்கங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மீட்டர்கள் இல்லாதிருக்கும் நிலை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்து வருவதுடன், மிதமிஞ்சிய அளவிலான நீர் நுகர்வுக்கு வழிகோலும் ஒரு விடயமாகவும் காணப்படுகின்றது.

நீர் உபயோகம் தொடர்பாக மீட்டர்களைப் பொருத்தியிருக்கும் மாநகர சபைகள் செயல்திறனற்ற விலையிடல் கொள்கைகளையே பொதுவாக பின்பற்றி வருகின்றன. ஏகபோக வினியோகஸ்தர்கள் என்ற முறையில் மாநகர சபைகள் நீருக்கான விலைகளை நிர்ணயிக்கும் விடயத்தில் ஒரு தடுமாற்ற நிலையை எதிர்கொள்கின்றன. ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டதுபோல அவை நீரின் மூலம் மேலதிக இலாபங்களை அல்லது வாடகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதனை ஒழுங்குவிதிகள் தடுக்கின்றன. மேலும், குறைவருமான சமூகப் பிரிவினருக்கு கட்டுபடியாகாத விதத்தில் நீருக்கு உயர் அளவில் விலையிடவும் அவை விரும்புவதில்லை. இதன் விளைவாக நுகரப்படும் ஒரு அலகு நீரின் விலை பொதுவாக எல்லை விலையிலும் பார்க்க குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகின்றது. நீர் அதன் உபயோகத்தின் சந்தர்ப்பச் செலவை உபயோகிக்கும் வகையில் அதற்கு ஒரு பெறுமதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும், சராசரி செலவுகள் நீரை வழங்குவதற்கான வரலாற்று ரீதியான செலவுகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

பொதுவாக வரலாற்று ரீதியான செலவுகள் கொள்திறனை அதிகரிக்கும் செலவு அல்லது பழைய உபகரணங்களுக்கு பதிலாக புதிய உபகரணங்களை பொருத்தும் செலவு மற்றும் நகர வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கும் விதத்தில் புதிய வினியோகக் கட்டமைப்புக்களை நிர்மாணிக்கும் செலவு என்பவற்றைப் பார்க்கிலும் பெருமளவுக்குக் குறைவானதாகவே இருந்து வரும். இந்த நிர்மாணச் செலவுகள் மற்றும் புதிதாக உபகரணங்களை பொருத்துவதற்கான செலவுகள் என்பன அனைத்து நீர் உபயோகிப்பாளர்களிடமிருந்தும் அறவிடப்படும் ஒரே அளவிலான வருடாந்தக் கட்டணங்கள் மூலமே ஈடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறில்லாவிடில், உள்ளூர் சொத்து வரிகளை உயர்த்துவதன் மூலம், கடன்களை பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம், அல்லது அரசாங்கத்தின் உயர் மட்டங்களிலிருந்து மானியங்களைக் கோருவதன் மூலம் அச்செலவுகள் ஈடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இறுதியாக இவற்றின் விளைவாக குறை நிதிப்படுத்தல் மற்றும் உயர் வரிகள் அல்லது இவையிரண்டும் தோன்றுகின்றன. இங்கு வலியுறுத்த வேண்டிய பொதுவான விடயம் என்னவென்றால் நீரை வழங்குவதற்கான செலவை பிரதிபலிக்காத விலைகள் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு ஒரு பாரிய மானியத்தை வழங்குவதுடன், நீரைப் சேமிப்பதற்கான தூண்டுதலையும் அளிப்பதில்லை. பின்பற்றப்பட்டு வரும் மற்றொரு பொதுவான விலையிடல் முறை குறைவடைந்து வரும் தொகுதி விலைகளாகும். ஆரம்பத்தில் நுகரப்படும் குறித்துரைக்கப்பட்ட ஓர் அளவு நீருக்கு உயர் எல்லை விலையொன்று அறவிடப்படுவதுடன், அதன் பின்னர் நுகரப்படும் நீர்த் தொகுதிகளுக்கு குறைந்த அளவிலான அலகு விலை அறவிடப்படுகின்றது. இந்த செயல்திறனற்ற நடைமுறை நீரின் மிகை நுகர்வுக்கு ஊக்கமளிக்கின்றது. குறைந்த அளவில் நீரை நுகரும் நுகர்வோரை மானியப்படுத்த வேண்டிய நிலை இதன் மூலம் ஏற்படுகின்றது. மேலும், ஏற்கனவே, குறிப்பிட்டதுபோல புதிய நீர் வினியோகக் கட்டமைப்புக்களை நிர்மாணிக்கும் செலவு பெரும்பாலான பிராந்தியங்களில் மிக உயர்வானதாகவே இருந்து வருகின்றது. நீரை வழங்குவதுடன் தொடர்பான செலவுக் கட்டமைப்பின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது நீர்த் தொகுதியடிப்படையில் விலையிடல் முறை நேரெதிரான விதத்திலேயே மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

அதாவது, முதலில் நுகரப்படும் குறிப்பிட்ட ஓர் அளவு நீருக்கான விலை பாரிய அளவில் நுகரப்படும் நீரின் விலையிலும் பார்க்க குறைவானதாக இருந்து வருதல் வேண்டும்.

நீர் நுகரப்படும் அலகுகள் அதிகரித்துச் செல்லும் பொழுது விலைகளும் அதிகரித்துச் செல்லும் நிலை ஏனைய முறைகளும் பார்க்க பல அனுசூலங்களை கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, அது முதல் உபயோகத்திலிருந்து அடுத்த கட்ட உபயோகத்துக்கான நீரின் எல்லை விலையை அதிகரிக்கச் செய்வதனால் பெருமளவுக்கு செயல்திறன் கொண்ட நீர்ப் பாவனைக்கு ஊக்கமளிக்கின்றது. இரண்டாவதாக, நீருக்கான கேள்வி தொடர்பான உச்சமட்ட அளவுகளை சமாளிப்பதற்கு அம்முறையைப் பின்பற்ற முடியும். உதாரணமாக, வறட்சி நிலவி வரும் கோடை கால மாதங்களில் மேலதிக நீர் வினியோகம் தேவைப்பட்டால் அதற்கென ஓர் உயர் தொகுதி விலையை அறவிட முடியும். இது நீரை வினியோகிப்பதற்கான மேலதிகச் செலவுகளை சமாளிப்பதற்கு உதவுவதுடன், நீரைப் பாதுகாப்பதற்கும் தூண்டுதலை அளிக்கும். பல மாநகர சபைகளில் குறிப்பிட்ட பருவங்களில் நீருக்கான கேள்வி உயர் மட்டத்தில் நிலவி வரும் பொழுது ஒரு வகையான பங்கீட்டு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இது ஆகக்கூடிய விலையை செலுத்தக்கூடிய உபயோகிப்பாளர்களுக்கு நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு சமத்துவக் கோட்பாட்டினை பின்பற்றுகிறது. குறை வருமான உபயோகிப்பாளர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் விதத்தில் அது பின்னர் பயன்படுத்தப்படும் நீரின் தொகுதி விலைகளை உயர்த்துகின்றது. தொடக்கத்தில் வழங்கப்படும் நீரின் தொகுதி அத்தியாவசிய நீர்த் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதுடன், அதற்கு குறை வருமானப் பிரிவினருக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய ஒரு விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அதிகரிக்கும் நீர் அலகு அடிப்படையிலான விலையிடல் பின்பற்றப்பட்டால் முழு அளவிலான எல்லைச் செலவு விலையிடலை நாங்கள் ஏன் பின்பற்றக் கூடாது? நீரின் ஒவ்வொரு அலகும் அதற்குரிய விலையைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இது செயல்திறன் மிக்க ஒரு முறையாக இருந்து வர முடியும்; எனினும், அத்தகைய கொள்கையொன்றை அமுல்படுத்தும் செலவு அதிலிருந்து கிட்டும் ஆதாயங்களையும் மிகைத்துச் செல்ல முடியும். நீர் விலையிடலுடன் சம்பந்தப்பட்ட இறுதிப் பிரச்சினை அரசாங்கம் பொதுவாக உயர் செலவுப் பாவனை

யாளர்கள் மற்றும் குறைந்த செலவுப் பாவனையாளர்கள் என்போருக்கிடையே வேறுபாடு காட்டாதிருப்பதாகும். உதாரணமாக, உயர் செலவுப் பாவனையாளர்கள் மலைகளில் வாழ்ந்து வருபவர்களாக இருப்பதுடன், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் நீர் அந்த மலைப் பகுதிகளுக்கு இறைக்கப்படுதல் வேண்டும்; அல்லது அவர்கள் புதிய நீர் உபயோகிப்பாளர்களாக இருந்து வர முடியும். அவர்களுடைய கேள்வியை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக நீர்த் தேக்கத்தின் கொள்திறன் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், புதிய குழாய் இணைப்புக்களும் பொருத்தப்படுதல் வேண்டும்; அல்லது பழைய இணைப்புக்கள் விரிவாக்கப்படுதல் வேண்டும். முதலில் குழாய் இணைப்புக்கள் பொருத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் நீர்த் தேக்க ஆற்றல்களை கட்டியெழுப்பும் சந்தர்ப்பங்களிலும் மாநகர சபைகள் வருங்கால வளர்ச்சியையும் கருத்தில் கொண்டு அத்தகைய திட்டங்களை மேற்கொள்ளாதிருந்தால் நகர வளர்ச்சியை அடுத்து சில பிரச்சினைகள் தோன்ற முடியும். அனைத்து நீர் உபயோகிப்பாளர்களும் புதிய உபயோகிப்பாளர்களை மானியப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மேலும் நீரை இறைப்பதற்கு அவசியமில்லாத பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் நீரை இறைப்பதற்கான தேவை இருந்து வரும் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்துவரும் மக்களை மானியப்படுத்த வேண்டி நேரிடும். நீர் விலையிடலில் செயல்திறனை எடுத்து வரும் பொருட்டு புதிய உபயோகிப்பாளர்களும் நீரிறைப்பதற்கு செலவுகள் ஏற்படும் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் உபயோகிப்பாளர்களும் உயர் கட்டணங்களைச் செலுத்துதல் வேண்டும்.

குறிப்பாக நீர்ப்பாசனத்துக்கென விவசாயத்துறையில் பாரிய அளவிலான நீர் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய விவசாய உபயோகிப்பாளர்களிடம் அறவிடப்படும் விலை அவர்களுக்கு நீரை வினியோகிப்பதற்கான எல்லைச் செலவினை பொதுவாகப் பிரதிபலிப்பதில்லை. விவசாய நீர் வினியோகத்துக்கு மானியங்களை வழங்குவதன் மூலம் விவசாயத்துறைக்கு உதவுவதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வருகின்றது. விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்படும் நீர் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் மிக மோசமான சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களை எடுத்து வருகின்றது. உர வகைகள் கலந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன

(12 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

நீரும் வலுவும்: பொருளாதாரப் பின்னணி

கலாநிதி ஜானக ரத்னசிரி

உயர் மட்ட உயரத்தில் தேக்கிவைக்கப் பட்டிருக்கும் நீர் வலுவை உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. நீர் மேலே யிருந்து கீழே நீண்ட தண்டு ஒன்றுக் கூடாக செங்குத்தாக அனுப்பப்படும் பொழுது உள்ளார்ந்த வலு இயக்காற்றல் வலுவாக மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது. அதன் அந்தத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு விசைப்பொறி இயக்காற்றல் வலுவினை இயந்திர வலுவாக மாற்றியமைக்கின்றது. இந்த வலுவை பொறிவிசையை மின்சாரக் கடத்தி ஒன்றுடன் இணைப்பதன் மூலம் உபயோகிக்க முடியும். ஒரு நீரோடையில் ஓடும் நீரும் இயக்காற்றல் வலுவின் வடிவில் வலுவைக் கொண்டிருப்பதுடன், நீர் உருளைகள் போன்ற பொருத்தமான உபகரணங்களை பொருத்திக் கொள்வதன் மூலம் இந்த வலுவை உபயோகத்துக்கு எடுக்க முடியும்.

நீர்த் தேக்கங்களில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர் நீர்ப்பாசனம், வெள்ளக் கட்டுப்பாடு மற்றும் மாநகர நீர் விநியோகம் போன்ற வேறு பல நோக்கங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு நீர்த் தேக்கம் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வலுவை உற்பத்தி செய்வதைத் தவிர மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்களுள் ஒன்றுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. நீர் மின்சாரப் பொறியொன்றில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வலு விடுவிக்கப்படும் நீரின் அளவில் தங்கியுள்ளது. உலகின் மிகப் பெரிய வலுப்பொறிகள் பாரிய நீரேந்து பரப் பொன்றினால் வழங்கப்படும் பிரமாண்டமான அளவிலான நீரிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றன.

உலகளாவிய நிலைமை

நீர் மின்வலுவின் மூலம் 1998 இல் உலகில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மொத்த மின்சார வலு 2643 Twh ஆகும். தொழில்நுட்ப ரீதியில் சாத்தியமான உலகின் நீர் மின் உற்பத்தி ஆற்றல் இதைவிட மிக உயர்வாக ஆண்டொன்றுக்கு 14,370 Twh ஆக இருந்து வருகின்றது. கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் நீர்மின் உற்பத்தி வளங்களில் 40 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட அளவை வட அமெரிக்காவும் ஐரோப்பாவும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், உலகளாவிய சராசரி 18 சதவீதம் மட்டுமே யாகும். இந்த உற்பத்தி ஆற்றல் பல்வேறு கண்டங்களுக்கிடையேயும் பகிரப்பட்டிருக்கும் விதம் அட்டவணை 1 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 1

உலகில் நீர் மின்சக்தியின் பகிர்வு (1998)		
கண்டம்	நீர்மின் வலு உற்பத்தி ஆற்றல் Twh/வருடம்	நீர் மின்வலு உற்பத்தி Twh/வருடம்
ஆசியா	6,600	753
ஆபிரிக்கா	1,750	62
ஐரோப்பா	1,225	552
வட மற்றும் மத்திய அமெரிக்கா	1,660	700
தென் அமெரிக்கா	2,665	534
அவுஸ்திரேலியா		
பசுபிக்	270	42
உலகம்	14,370	2,643

ஆதாரம்: அணைகள் தொடர்பான உலக ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை (2000)

1998 இல் உலகளாவிய ரீதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மொத்த வர்த்தக வலுவின் அளவு 397.10 EJ ஆகும். மேலே கூடிக் காட்டியது போல நீர் மின்வலுவின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மொத்த மின்வலு இதன் 2.4 சதவீதம் மட்டுமேயாகும். எனினும், அது உலகளாவிய ரீதியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மொத்த மின்சாரத்தில் 20 சதவீதமாக இருந்து வருகின்றது. அனைத்து உலக நாடுகளிலும் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாடுகள் மட்டுமே ஏதோ ஒரு வகையிலான நீர் மின் வலுவினை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. 1998 இல் உலக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நீர் மின் வலுவில் சுமார் 50 சதவீதத்தை கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரேசில், சீனா மற்றும் ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளே உற்பத்தி செய்தன. தேசிய மின் கட்டமைப்புக்கு நீர் மின்வலுவின் பங்களிப்பு நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. இது பூச்சியம் தொடக்கம் 99 சதவீதம் வரையிலான வீச்சுகளில் இருந்து வருகின்றது. அண்மைக் காலத்தில் இலங்கை அனுபவித்ததைப் போல இந்நாடுகளும் மழைவீழ்ச்சி குறைவாக இடம்பெறும் காலங்களில் பெருமளவுக்கு மின்சார பற்றாக்குறைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றன. நோர்வே மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காகும். அந்நாடு மின்சார உற்பத்திக்

கென நீர் மின்வலுவில் முழுவதும் தங்கியிருப்பதுடன், அந்த வலு பனி உறைவதன் மூலம் நிரம்பும் நீர்த் தேக்கங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றது.

இலங்கையின் நீர் மின் வலு கட்டமைப்புகள்

1940 களின் பிற்பகுதிகளில் நோர்ட்டன் பிரிட்ஜில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட 25 மெகாவாட் மின்வலு உற்பத்திப் பொறி மற்றும் பொய்கை என்பவற்றை அடுத்து இலங்கையின் பாரிய நீர்மின் வலு உற்பத்தியும் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. தேசிய மின் பகிர்மான கட்டமைப்பு ஸ்தாபித்துக் கொள்ளப்பட்டதையடுத்து அது குடித்தொகையின் பாரிய பிரிவினருக்கு மின்சாரத்தை வழங்கியது. முறையே கடல் மட்டத்திலிருந்து 1077 மீட்டர் உயரத்திலும் 1200 மீட்டர் உயரத்திலும் அமைந்திருந்த இடங்களில் களனி கங்கையின் உப நதிகளான கெஹெல்கமுல ஓயா மற்றும் மஸ் கெலிய ஓயா என்பவற்றின் நீரைக்கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட நீர்த் தேக்கங்கள் பல தசாப்த காலமாக நிறுவப்பட்டு வந்துள்ள பல மின் உற்பத்தி பொறிகளுக்கூடாக மின்சாரத்தை வழங்குகின்றன. லக்ஷ்பான தொகுதி என அழைக்கப்படும் இந்த தொகுதி 5 மின் ஊற்பத்தி தொகுதிகளை கொண்டிருப்பதுடன், இந்த ஆறுகளிலிருந்து கிடைக்கும் நீரின் மூலம் அவை இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மின் உற்பத்திப் பொறிகளில் நிறுவப் பட்டிருக்கும் கொள்திறன் மற்றும் அவற்றின் சராசரி உற்பத்தி என்பன அட்டவணை 2 இல் தரப்பட்டுள்ளன.

1970 களின் தொடக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கும் அதேபோல விவசாயத்துக்கு நீரை வழங்கும் நீர்ப்பாசன கட்டமைப்பொன்றுக்கு நீர் விநியோகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் 6 நீர் மின்வலு உற்பத்திப் பொறித் தொகுதிகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. மகாவலி கங்கையின் கிளை நதியான கொத்மலை ஓயாவில் முதலாவது மின் உற்பத்தி நிலையம் நிறுவப்பட்டது. நீர்ப்பாசனத்துக் கென நீர் திசைதிருப்பப்படும் பொல்கொல்லைக்கு அப்பால் மகாவலி கங்கையின் கீழ் பகுதியில் மூன்று மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. ஏனைய இரு மின் உற்பத்தி நிலையங்களும் திசை திருப்பப்பட்ட நீர் ஓடிச் செல்லும் பிரதேசங்களில் இயங்கி

அட்டவணை 2
பாரிய நீர் மின்வலு உற்பத்திப் பொறிகள்

உற்பத்தி பொறி	நிறுவப்பட்ட கொள்திறன் மெகாவாட்(MW)	1999 வலு உற்பத்தி GWh/வருடம்	1999 இல் பொறித்தொகுதி உபயோக %	வருடாந்த சராசரி உபயோக %
லக்ஷ்பான தொகுதி	335	1,663.0	56.7	41.2
கென்யன்	60	179.4	34.1	22.8
விமலசுரேந்திர	50	104.3	23.8	24.3
பழைய லக்ஷ்பான	50	271.5	62.0	55.1
புதிய லக்ஷ்பான	100	626.8	71.5	47.3
பொல்பிட்டிய	76	481.0	73.2	56.7
மகாவலித் தொகுதி	660	2,114.9	36.6	32.4
விக்டோரியா	210	841.7	45.8	34.2
கொத்மலை	201	454.0	25.8	26.1
ரந்தெனிகல	122	381.8	35.7	31.7
ரந்தம்பே	49	191.9	44.7	42.5
உக்குவேல	38	185.9	55.8	48.0
போவதன்னை	40	59.5	17.0	11.6
வளவே தொகுதி	120	320.0	30.4	14.5
சமனலவெவ	120	320.0	30.4	14.5
சிறிய நீர் மின்வலு	20	54.1	30.6	21.4
இங்கினியாகல	11	34.3	35.6	22.7
உடவளவே	6	10.0	19.0	2.5
நிலம்பே	3	9.8	37.	38.0
மொத்தம்	1,135	4,152.0		

கேள்வி மற்றும் பராமரிப்புக்கென பொறித் தொகுதிகளை மூடவில் என்பன இவற்றிற்கு சிலவாகும். லக்ஷ்பான தொகுதியைச் சேர்ந்த மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் மகாவலி தொகுதியைச் சேர்ந்த மின் உற்பத்தி நிலையங்களையும் பார்க்க உயர் அளவிலான பயன்பாட்டு வீதங்களை கொண்டுள்ளன என்பதனை இந்த அட்டவணை காட்டுகின்றது. லக்ஷ்பான தொகுதி மின்சார உற்பத்திக்கெனவே நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஒரு மின்னூற்பத்தி பொறித்தொகுதியாகும். அதே வேளையில், மகாவலித் தொகுதி ஒரு பலநோக்கு திட்டமாக இருந்து வருவதுடன், அதன் ஒரு பகுதி நீரை நீர் பபாசனத் துக்கு விடுவிக் கக் கூடிய கடப்பாட்டினையும் கொண்டுள்ளது.

அட்டவணை 3 1988 தொடக்கம் 1998 வரையில் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மின்சார உற்பத்தி கட்டமைப்பினதும் பொறித்தொகுதிக்காரணியை (பயன்பாட்டு வீதங்களை) எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்த அளவுகள் ஆகக் குறைந்த மட்டமான 29.1 சதவீதத்திலிருந்து (1992) 45.3 சதவீதம் உச்ச மட்டம் வரையில் நிலவி வருவதுடன், இதன் சராசரி அளவு 36.0 சதவீதமாகும். இது நீர் மின்வலு வழங்கல் தொடர்பாக வருடாவருடம் நிலவி வந்துள்ள வேறுபாடுகளையும் காட்டுகின்றது. 1996 ஆம் ஆண்டில் வறட்சி காரணமாக மேற் கொள்ளப்பட்ட மின்வெட்டின் தாக்கத்தை, பொறித்தொகுதி பயன்பாட்டு வீதம் 1995 இல் 45.3 சதவீதமாக இருந்து 1996 இல் 32.6 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தமை பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது. 1997 க்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது பொறித் தொகுதிகளின் பாவனை அளவு தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சிகண்டு வந்துள்ளது. அதிக அளவிலான அனல் மின் நிலையங்கள் செயற்படத் தொடங்கி யிருந்தமையினாலேயே இந்த வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது.

நீர்மின்வலு % என்ற தலைப்பில் கடைசியாக தரப்பட்டுள்ள பெறுமதிகள் நீர் மின்வலு பொறித் தொகுதிகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரத்தின் சதவீதத்தினை

அட்டவணை 3

1988 - 1998 காலப் பிரிவின் போது மின்னூற்பத்தி நிலையங்களின் பயன்பாட்டு வீதம் (ஒட்டுமொத்த பொறித்தொகுதிக்காரணி)

வருடம்	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98
மெகாவாட் MW	938	968	1017	1017	1137	1137	1137	1137	1137	1137	1137
GWh/வருடம்	2597	2858	3145	3166	2900	3796	4089	4514	3249	3443	3909
பொறித்தொகுதி காரணி %	31.8	33.7	35.3	35.5	29.1	38.1	41.0	45.3	32.6	34.6	39.2
நீர்மின்வலு %	92.8	98.0	909.8	92.3	81.9	95.4	93.2	94.0	71.8	67.0	68.9

ஆதாரம் : இலங்கை வலு 1999

வருகின்றன. அவற்றின் அமைவிடங்களும் ஏனைய விபரங்களும் அட்டவணை 2 இல் தரப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு பரிய நீர்மின் வலு உற்பத்தி நிலையம் வளவே கங்கையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இந்த மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் வேறு மூன்று சிறிய மின்னூற்பத்தி நிலையங்களுடன் இணைந்த விதத்தில் மொத்தம் 1135 மெகாவாட் மின்சார உற்பத்தி கொள்திறனைக் கொண்டுள்ளன.

அட்டவணை 2 ஒவ்வொரு உற்பத்தி நிலையத்தினதும் பொறித்தொகுதிக்காரணி வீதத்தை தருகின்றது. இக்காரணி குறிப்பிட்ட காலப் பிரிவின் போது இப்பொறித்தொகுதியின் பயன்பாட்டு வீதத்தை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. நிறுவப்பட்டுள்ள உச்ச மட்டக் கொள்திறனில் நாளொன்றுக்கு தொடர்ச்சியாக 24 மணிநேரம் 365 நாட்களுக்கு இயங்கிவரும் ஒரு பொறித்தொகுதி 100 சதவீத பொறித்தொகுதிக்காரணியைக் கொண்டிருக்கும். 1999 ஆம் வருடம் தொடர்பான பொறித்தொகுதிக்காரணிகள் 17 சதவீதம் தொடக்கம் 73 சதவீதம் வரையான

வீச்சுகளில் வேறுபட்ட அளவுகளில் இருந்து வந்துள்ளதை அட்டவணை 2 எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதே வேளையில், முன்னைய வருடங்கள் தொடர்பான சராசரிகள் தொடர்ந்தும் குறைந்த மட்டத்தில் நிலவி வந்திருப்பதுடன், அதன் ஆகக் கூடிய அளவு 57 சதவீதமாகும். இந்நிலைமைக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. முழு அளவுக் கொள்திறனில் பொறித்தொகுதியை இயக்குவதற்கு போதிய அளவில் நீர் இல்லாமை, குறைந்த உற்பத்தியை அவசியப்படுத்தும் குறைந்த அளவிலான

காட்டுகின்றது. மிகுதி மின்சாரம் அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. நீர் மின்வலு உற்பத்திப் பொறித் தொகுதிகளின் நீண்ட கால செயலாற்றுகை 50 சதவீதத்துக்கும் குறைவாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அவை உருவாக்கப்பட்ட கட்டடங்களின்போது சுமார் 75 சதவீத பொறித் தொகுதிக் காரணி (பயன்பாட்டு வீதம்) எதிர்வு கூறப்பட்டிருந்தது.

நாட்டின் முதன்மை வலு விநியோகத்தில் நீர் மின்வலு கூறு 12 சதவீதமாக இருந்து வரும் என கணிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், இது ஒரு மிகை மதிப்பீடாகவே உள்ளது. நீர் வலுவின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் சர்வதேச நடைமுறைகளின் பிரகாரம் பொதுவான கணக்கீட்டு அலகான Joule க்கு மாற்றப்படும் பொழுது இந்தக்கூறு 5 சதவீதத்தை மட்டுமே பங்களிப்புச் செய்யும்; ஏனைய இரு கூறுகளான பெற்றோலியம் மற்றும் பையோமாஸ் என்பன முறையே 40 சதவீதத்தையும், 55 சதவீதத்தையும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் பொறித் தொகுதிகளும் திட்டமிடப்பட்டுள்ள வையும்

தற்பொழுது குக்குலே ஆற்றில் 70 மெகாவாட் நீர் மின்வலு பொறித்தொகுதி யொன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கத்தில் அமைக்கப்படும். முதலில் உயர்ந்த அணைக்கட்டு மொன்றினை அமைப்பதற்கும், நீர்ப் பாசனத்துக்கென தென் கிழக்குப் பிரதேசத்துக்கு வடிநிலக் கால்வாய் ஒன்றின் ஊடாக நீரைத் திசை திருப்புவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. மற்றொரு செய்திட்டம் மேல் கொதமலை பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்படவிருந்தது. இதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களை தவிர்த்துக் கொள்ளும் விஷயத்தில் இதனைத் திட்டமிட்டவர்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் மாற்று வழிகளை கவனத்தில் எடுக்கத் தவறியிருந்தமையினால் இச்செய்திட்டத்துக்கு பொது மக்களிடமிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. அதன் விளைவாக அதன் அமுலாக்கல் தாமதமடைந்துள்ளது. இது மிகவும் சிக்கலான ஒரு செய்திட்டமாக இருந்து வருவதுடன், 6 ஓடைகளின் நீர் ஒரு பொதுவான சுரங்க அமைவிடத்தில் சேகரிக்கப்படுவதுடன், சுரங்க மின்னுற்பத்தி நிலையமொன்றுக்கு அது எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இது தொடர்பான விரிவான வடிவமைப்பு வேலைகள் இப்பொழுதே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதன் நிறுவப்படும் கொள்திறன், எதிர்பார்க்கப்படும் வலு உற்பத்தி அளவு மற்றும்

பொறித்தொகுதி காரணிகள் போன்ற விடயங்கள் அட்டவணை 4 இல் தரப்பட்டுள்ளன.

1980 களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் ஆய்வு மேலும் 1000 மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மொத்த நீர் மின்வலு ஆற்றலை நாடு கொண்டுள்ளது என்ற விடயத்தை எடுத்துக் காட்டியது. இது சிறிய மற்றும் பெரிய பொறித்தொகுதிகளை உள்ளடக்கிய விதத்தில் அமையும் இவற்றில் 4 பொறித் தொகுதிகள் இலங்கை மின்சார சபையின் தற்போதைய நீண்ட கால மின் உற்பத்தித் திட்டத்தில் (1999 - 2013) உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

லேலே குறிப்பிடப்பட்ட இப்பெருந் திட்டம் 10 - 40 மெகாவாட் அளவிலான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் நடுத்தர அளவு நீர்மின்வலு பொறித் தொகுதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வேறு பல அமைவிடங்களையும் இனங்கண்டுள்ளது. இந்த அமைவிடங்களில் குறைந்த அளவிலேயே காணிகள் நீரில் அமிழ்வதுடன், மக்களில் மீள் குடியேற்றப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்த அளவிலேயே இருந்து வரும், மின்சார உற்பத்தியில் தற்போது நிலவி வரும் தட்டுப்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு இத்தகைய செய்திட்டங்கள் தொடர்பான சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடுகளையும் உள்ளிட்ட விரிவான ஆய்வுகள் அவற்றுக்கு விரைவில் செயல்படும் வடிவம் கொடுக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என இங்கு உத்தேசிக்கப்படுகின்றது. நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சின் மின்சக்தித் துறை கொள்கை வழிமுறைகளின் பிரகாரம் பாரிய நீர் மின்சாரக் கட்டமைப்புக்களின் அபிவிருத்தி அரசாங்கத்தின் பொறுப்பின், கீழேயே இருந்து வரும் அதே வேளையில், சிறு அளவிலான மின்னுற்பத்தி திட்டங்கள் தனியார் துறையினால் அபிவிருத்தி செய்யப்படும். எவ்வாறிருப்பினும், இந்த விடயத்தின் அவசர நிலையைக்

கருத்தில் கொண்டும் வெகு விரைவில் இச்செய்திட்டங்களை பொறுப்பேற்பதில் அரசாங்கப் பொறிமுறை கொண்டிருக்கும் குறைபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டும் இந்தச் சிறிய நீர் மின்வலுத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்யும் பொறுப்பினையும் தனியார் துறைக்கு வழங்கக்கூடிய விதத்தில் அமைச்சின் கொள்கை மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் இங்கு உத்தேசிக்கப்படுகின்றது.

சிறிய நீர்மின் வலுப் பொறிகள்

18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் பெருந்தோட்டங்கள் தமது தொழிற்சாலைகளை இயக்குவதற்கு நீர்ச் சக்கரத்தை நேரடியாக தொழிற்சாலையின் மின் கடத்தியுடன் இணைப்பதன் மூலம் நீர் வலுவை பெற்றுக் கொண்டன. இதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வலு அனைத்து இயந்திரங்களையும் இயக்கியது. தேசிய மின் பகிர்மானக் கட்டமைப்பிலிருந்து தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் வரையில் பெருந்தோட்டங்களில் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தியே இயந்திரங்கள் இயக்கப்பட்டு வந்தன. கடந்த நூற்றாண்டின் முதலரைப் பாகத்தின் முடிவின்போது நாட்டில் சுமார் 500 அத்தகைய நீரியக்க கட்டமைப்புக்கள் செயற்பட்டு வந்ததாகவும், பின்னர் அவை கைவிடப்பட்டதாகவும் தெரிய வருகின்றது. தேசிய மின் பகிர்மானக் கட்டமைப்பிலிருந்து வரும் மின்சாரத்தின் செலவு அதிகரித்து வருவதனையடுத்து இத்தகைய பொறித் தொகுதிகள் மீண்டும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன், தற்பொழுது பிரதான தேயிலைப் பெருந்தோட்டங்களில் அத்தகைய 60 சிறு அளவிலான நீரியக்க பொறித் தொகுதிகள் இயங்கி வருகின்றன.

அரசாங்கம் அண்மையில் ஒரு கொள்கை முடிவை எடுத்ததுடன், அதன் பிரகாரம் தனியார் துறை 10 மெகாவாட்டுக்கு

அட்டவணை 4
நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் நீர் மின்வலு பொறித்தொகுதிகளும் வருங்கால அபிவிருத்திக்கென இனங்காணப்பட்டிருப்பவையும்

அமைவிடம்	கொள்திறன் மொவாட்(MW)	எதிர்வு கூறப்பட்ட உற்பத்தி GWh/வருடம்	பொறித்தொகுதி காரணி %	அலகுச் செலவு ரூபா/kWh
குக்குலே	70	306	50	
மேல் கொதமலை	150	536	41	
ஜின்கங்கை	49	209	49	3.86
புரோட்டேன்ட்ஸ்	40	145	41	5.11
உமா ஓயா	150	456	35	5.66
மொரகொல்ல	27	110	46	5.72

ஆதாரம் : இலங்கை மின்சார சபை

குறைவான கொள்திறனைக் கொண்டிருக்கும் நீர் மின் உற்பத்தி பொறித் தொகுதிகளை உருவாக்குவதன் மூலம் நாட்டின் வலு உருவாக்க செயல்முறையில் பங்கேற்பதற்கு அதற்கு இடமளிக்கப்பட்டது. தற்பொழுது தனியார் துறையினால் நாட்டின் பிரதான மின்பகிர்வு கட்டமைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட விதத்திலும் இணைக்கப்படாத விதத்திலும் பொறித் தொகுதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஏற்கனவே அத்தகைய 10 மின் உற்பத்தி பொறிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், 6 மெகாவாட் கொள்திறனுடன் அவை தேசிய மின் கட்டமைப்புடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், சுமார் 95 மெகாவாட் கொள்திறன் கொண்ட மேலும் 40 மின்னூற்பத்திப் பொறிகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர ஒவ்வொன்றும் ஒரு சில கிலோவோட்டுகள் தொடக்கம் ஒரு சில 100 கிலோவோட்டுகள் வரையிலான கொள்திறனைக் கொண்டிருக்கும் 100 க்கும் மேற்பட்ட சிறிய அளவிலான நீர்மின் வலுப் பொறிகள் தூர இடங்களிலுள்ள மலைப் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அவை சுமார் 3000 குடும்பங்களுக்கு மின்சாரத்தை வினியோகித்து வருகின்றன. இத்தகைய சிறிய அளவிலான நீர் மின்சாரப் பொறிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் வசதியின் மூலம் வழங்கப்பட்ட ஒரு கொடையிலிருந்து உள்நாட்டு அபிவிருத்தி வங்கிகளுக்கூடாக நிதி வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

நீர் மின்வலுவின் செலவு

நீர் மின்வலுவை உற்பத்தி செய்வதற்கான எரிபொருளான நீர் இலவசமாகக் கிடைத்து வருவதனால் நீர்மின்வலு மிகவும் மலிவான ஒரு வலுமூலமாக இருந்து வருகின்றது என பொதுவாக நம்பப்படுகின்றது. எனினும், இந்த வலு மூலத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென பாரிய நீர்த் தேக்கங்களை உருவாக்கும் பொருட்டு உயர்ந்த அணைக் கட்டுகளையும், நீண்ட சுரங்கப் பாதைகளையும், பாதைகள் போன்ற ஏனைய உள்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் நிர்மாணிக்க வேண்டிய தேவை இருந்து வருகின்றது. இவை அனைத்துக்கும் உயர் அளவிலான மூலதன முதலீடுகள் தேவைப்படுவதுடன், அவற்றை கடன்களுக்கூடாகவே திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும். செய்திட்டத்தை நிதிப் படுத்துவதற்கான செலவும் உள்ளடக்கப்படும் பொழுது நீர் மின் வலுவின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் அலகு விலை ஏனைய வலு மூலங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் அலகு விலையை ஒத்ததாக அல்லது அதனிலும் பார்க்க உயர்ந்ததாக மாற்றமடைகின்றது. உதாரணமாக, உத்தேச நீர் மின்வலு உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தி

செய்யப்படவிருக்கும் மின்சாரத்தின் அலகுச் செலவு ரூ.3.9-5.7 அளவில் இருந்து வரும் என்றும் அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் அலகு விலை ரூ.2.4 - 5.8 அளவில் இருந்து வரும் என்றும் இலங்கை மின்சார சபை மதிப்பிட்டுள்ளது.

எவ்வாறிருப்பினும், ஆயுள் வட்டத்தின் செலவு தொடர்பான இந்த மதிப்பீடுகள் கழிவு விகிதங்களையும் உள்ளடக்கிய பல்வேறு அனுமானங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், இந்த அனுமானங்கள் நிச்சயமற்ற இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் நீண்ட கால அனுசூலங்களைக் கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது அவை செல்லுபடியாகாதவையாகவும் இருந்து வர முடியும். லக்ஷபான தொகுதியின் பெரும் பாலான மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் 25 வருடங்களுக்கு மேல் பழமையானவையாக இருந்து வருவதுடன், அவற்றின் மூலதன முதலீடுகள் ஏற்கனவே அறவிடப்பட்டிருக்க முடியும். அத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ் உற்பத்திச் செலவு சாதாரண இயக்கச் செலவு பராமரிப்புச் செலவு மற்றும் பழுது பார்ப்புச் செலவு என்பவற்றை மட்டுமே உள்ளடக்க முடியும்.

சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான தாக்கங்கள்

நீர் மின்வலுவை உற்பத்தி செய்வதற்கென நீர்த் தேக்கங்களை அமைப்பதானது சுற்றுச்சூழல் மீது மிக மோசமான தாக்கங்களை எடுத்து வருகின்றது. பாரிய நீர்த் தேக்கங்கள் வளமான விவசாய நிலங்களையும், காடுகளையும் நீரில் அமிழ்த்துவதுடன் குடும்பங்களையும் குடியிருப்புக்களையும் இடம் பெயரச் செய்கின்றன. மேலும், அவை ஆற்றில் வாழும் உயிரினங்கள் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வருவதுடன், உயிரின வியல் சூழலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றைச் சூழ இருக்கும் பிரதேசங்களின் கால நிலையிலும் மாற்றத்தை எடுத்து வருகின்றன. மேலும் பிரதேசத்தின் மோசமான பூகர்ப்ப நிலைமைகள் போன்ற நிலைமைகள் காரணமாக நீர்க்கசிவுகள் ஏற்படுவதற்கும் அவை வழிகோலுகின்றன. பாரிய நீர்த் தேக்கங்களை நிர்மாணிப்பதை தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் இத்தகைய தாக்கங்களை குறைத்துக் கொள்ள முடியும். எனினும், அனேகமாக ஆண்டு முழுவதிலும் நீரோட்டம் ஒரே சீரான விதத்தில் இருந்து வரும் நிலையிலேயே இது சாத்தியமாகும். பாரிய நீர்மின்வலு உற்பத்திப் பொறிகள் பச்சை இல்ல வாயு வொன்றான மீத்தேனையும் வெளியேற்றுகின்றன. எனினும், அனல் மின் உற்பத்திப் பொறித் தொகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் இத்தகைய வாயுக்களின் அளவுடன் ஒப்பிடும்பொழுது நீர்மின்வலு

பொறித் தொகுதிகளிலிருந்து வெளியிடப்படும் வாயுக்களின் அளவு குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றது.

பாரிய நீர்மின் செய்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது அவற்றின் விளைவாகத் தோன்றக் கூடிய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகத் தாக்கங்களை இனங்கண்டு கொள்வதும், அவற்றின் வடிவமைப்புக் கட்டத்திலேயே அவற்றுக்கான தணிப்பு வழிமுறைகளை உள்ளடக்கிக் கொள்வதும் மிக முக்கியமாகும். தற்போதைய சுற்றுச்சூழல் சட்ட விதிகளின் பிரகாரம் சிறிய மற்றும் பாரிய நீர்மின்வலு உற்பத்திப் பொறிகள் பொதுமக்களின் பங்கேற்புடன் கூடிய சுற்றாடல் தாக்க மதிப்பீட்டு செயல்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுதல் அவசியமாகும். எனினும், லக்ஷபான மற்றும் மகாவலி போன்ற செய்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்ட கால கட்டத்தில் அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் அமுலில் இருந்து வரவில்லை. சுற்றுச்சூழலின் மீது ஏற்படக்கூடிய சேதங்கள் குறித்து எவ்வித அக்கறையுமின்றி அவற்றின் நிர்மாண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. லக்ஷபான செய்திட்டம் காரணமாக லக்ஷபான மற்றும் அபர்ஷன் ஆகிய இரு நீர் வீழ்ச்சிகள் வருடத்தின் பெரும்பாலான பாகத்தின்போது தமது நீர் வரத்தினை இழந்தன. ஆனால், அச்சந்தர்ப்பத்தில் மேல் கொதமலை செய்திட்டம் தொடர்பாக தற்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் எதிர்ப்புக்களைப்போல எத்தகைய எதிர்ப்புக்களும் முன்வைக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பாக பொதுமக்களின் கரிசனை அக்காலத்தில் நிலவி வராதிருக்க முடியும்.

குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் பூகர்ப்பவியல் நிலைமை தொடர்பான விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளாமல் பாரிய திட்டங்களை நிர்மாணிப்பதன் விளைவாக பின்னர் பெருந்தொகையான அபராதங்களை செலுத்த வேண்டி நேரிடுவதுமுண்டு. கீழ்க் கொதமலை மற்றும் சமனலவவ போன்ற செய்திட்டங்களில் அவ்விதம் பாரிய அளவிலான அபராதங்கள் செலுத்தப்பட்டன. கொதமலைச் செய்திட்டத்தில் அமுக்கச் சுரங்கம் துவக்கி வைக்கப்பட்ட பின்னர் அதில் ஒரு கசிவு ஏற்பட்டது. இக்கசிவினைத் தடுக்கும் பொருட்டு சுரங்கப் பாதை முழுவதிலும் பாரிய செலவில் உருக்கு பொருத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. சமனலவவ நீர்த் தேக்கமும் நீரில் முழுகிய பொழுது அணைக்கட்டுக்குக் கீழே ஒரு கசிவு உருவாகியது. பாரிய பரிசோதனை முயற்சிகளின் பின்னர் இந்நீர்த் தேக்கத்தின் படுகை பிரதேசம் பாரிய செலவில் விசேடமண வகையொன்றின் படையினால் மூடப்பட்டு இக்கசிவு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

(26 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையில் நிலத்தடி நீர் முகாமைத்துவம்

கலாநிதி சீ.ஆர். பானபொக்கே
(ஆலோசகர், சர்வதேச நீர் முகாமைத்துவ நிறுவனம்)

அறிமுகம்

தரைக்குக் கீழ் இருந்து வரும் நீர் அல்லது நிலத்தடி நீர் நீண்ட நெடுங்காலமாக வீட்டு உபயோகத்துக்கும் அதேபோல் நீர்ப்பாசன விவசாயத்துக்கும் பெறப்பட்டு வந்துள்ளது. நிலத்தடி நீர் எவ்வாறு தோன்றுகின்றது என்ற விடயம் முழுவதுமாக புரிந்து கொள்ளப்படாவிட்டாலும் கூட, தரையின் மேற்பரப்புக்கு அந்நீரை எடுத்து வருவதற்கான வெற்றிகரமான பல உத்திகள் பன்னெடுங் காலமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. துருவப் பனிப்படலங்கள் மற்றும் பனிக்கட்டி ஆறுகள் என்பவற்றைத் தவிர்த்து நோக்கினால் நிலத்தடி நீர் உலகின் நன்னீர் வளங்களில் சுமார் மூன்றிலிரண்டு பங்காக இருந்து வருகின்றது என்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

இலங்கையையும் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான ஆசிய நாடுகளின் கிராமப்புறங்களில் பாதுகாப்பான குடிநீர் விநியோகத்தில் சுமார் 85 சதவீதத்துக்கு நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்திச் செய்து வருகின்றது. எமது அண்டைய நாடான இந்தியாவில் நாட்டின் மொத்த நீர்ப்பாசன ஆற்றலில் சுமார் 43 சதவீதத்துக்கு அது பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது. ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நீர்ப்பாசன விவசாயத்தில் நிலத்தடி நீரின் உபயோகம் பாரம்பரியமாக யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்துக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்து வந்துள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் வட மத்திய மற்றும் வட மேல் மாகாணங்களில் கரும்பாறைப் பிரதேசங்களில் விவசாயக் கிணறுகளின் அபிவிருத்தி புதிதாக இடம்பெற்று வருகின்றது.

உலகின் மிகப் பெரிய நகரங்களில் சில நகர நீர் விநியோகத் திட்டங்களுக்கென முழுவதுமாக நிலத்தடி நீர் சேகரங்களிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றன. குறிப்பாக டென்மார்க், போர்த்துக்கல், ஜேர்மனி, இத்தாலி மற்றும் சுவீட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த ஐரோப்பிய பெருநகரங்களில் பல நகர நீர்த்தேவை தொடர்பாக சுமார் 75 சதவீதத்துக்கும் கூடுதலாக நிலத்தடி நீரிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றன. இதற்கு மாறாக, கொழும்பு மாநகரம் அதன் நீர்த் தேவைகளுக்கென பிரதானமாக தரை மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் கள்ளி கங்கையிலிருந்து கிடைக்கும் ஆற்று நீர் என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. நகர

வாசிகளில் ஒரு சிறு தொகையினர் தமது வீட்டுத் தேவைக்கான நீரை பல்வேறு நிலத்தடி நீர் சேகரங்களிலிருந்தும் பெற்று வருகின்றனர்.

தரைமேற்பரப்பு நீருடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது நிலத்தடி நீர் அதன் இயல்பிலேயே மறைந்திருக்கும் ஒரு வளமாக உள்ளது. அதன் விளைவாக நீர் உபயோகிப்பாளர்கள் அதன் அமைவிடம், தரம், இயங்கியல் அதேபோல் அதன் உண்மையான இயல்பு மற்றும் கிடைக்கும் அளவு என்பன தொடர்பாக சிறிதளவு விளக்கத்தை மட்டுமே பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். மறுபுறத்தில், தரை மேற்பரப்பு நீர் கண்ணுக்குப் புலப்படக் கூடியதாக இருந்து வருவதுடன், எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது. நிலத்தடி நீர் இயங்கியல் திறன் கொண்ட தீர்ந்துவிடக்கூடிய ஒரு வளமாக இருந்து வருவதனால் பல்வேறு நோக்கங்களுக்கும் அது கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் நிலை வருடாந்த மீள் நிரப்புகையின் அடிப்படையிலேயே முக்கியமாக மதிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். இந்த வருடாந்த நிலத்தடி நீர் மீள் நிரப்புகை மட்டம் பெருமளவுக்கு நீரியல் மற்றும் காலநிலைக் காரணியிலேயே, குறிப்பாக கிடைக்கும் மழை வீழ்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றது. இலங்கையின் ஈர வலயத்தில் இந்த மீள்நிரப்புகை ஆண்டு முழுவதும் இடம் பெற்று வருவதுடன், நாட்டின் உலர் வலயத்தில் ஈரலிப்புப் பருவத்தின் போது மட்டுமே அது இடம்பெறுகின்றது.

இலங்கை ஒரு தீவு நாடு என்ற வகையில் அளவில் மிகச் சிறியதாக இருந்து வந்த போதிலும், நாடெங்கிலும் பரவலாக காணப்படும் பல்வேறு நீரியல் நிலைமைகளில் வேறுபட்ட நிலத்தடி நீர் நிலைமைகளை இங்கு பெருமளவுக்கு அவதானிக்க முடிகிறது. நாட்டின் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த ஏழு நிலத்தடி நீர் சேகரங்களை இனங்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. இந்தப் பிராந்தியம் ஒவ்வொன்றும் தமக்கே உரித்தான சிறப்பியல்புகளையும் தனித்துவமான நீர் முகாமைத்துவப் பிரச்சினைகளையும் கொண்டுள்ளது.

நாட்டின் உப நகரப் பிரதேசங்களில் இடம் பெற்று வந்துள்ள குடித்தொகைப் பெருக்கம், கரையோரப் பிரதேசங்களில் செயற்பட்டு வரும் ஹோட்டல் மற்றும் சுற்றுலாக் கைத்தொழில், வட மேல் கரையோரங்களில்

காணப்படும் இறால் பண்ணைகள் மற்றும் உலர் வலயத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் விவசாயக் கிணறு அபிவிருத்தி என்பவற்றின் விளைவாக அண்மைக் காலத்தில் சில வகைகளைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீருக்கான கேள்வி மிகத் துரிதமாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. பெரும்பாலான கிராம மக்களுக்கும் உபநகர பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் கிடைக்கும் செலவு குறைந்த நீர் வசதி நாடெங்கிலும் தோண்டப்பட்டிருக்கும் கிணறுகளின் மூலமேயே நிறைவு செய்து வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த காலத்தில் குடித் தொகை அழுக்கம் குறைவாக இருந்து வந்த நிலையில், கிராமப் பிரதேச மக்கள் இக்கிணறுகளை தோண்டி பராமரித்து வந்ததுடன், சாதாரண மழைவீழ்ச்சி வருடங்களில் வழங்கலுக்கும் தேவைக்கும இடையில் அவர்கள் ஒரு சம நிலையையும் பேணி வந்தனர். கடந்த ஒரு சில தசாப்த காலமாக கிராம மற்றும் உபநகர குடித்தொகை துரித அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதனையடுத்து இந்த ஆழம் குறைந்த கிணறுகளிலிருந்து பெறப்படும் நீரின் தரம் மற்றும் அளவு என்பவற்றின் மீது பாரிய அழுக்கங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. உலர் பருவத்தின்போது வீட்டுக் கிணறுகள் பெருமளவுக்கு வரண்டு போகும் நிலைமையின் மூலமும் வீட்டுக் கிணற்று நீரின் தரத்தில் ஏற்பட்டு வரும் சீரழிவின் மூலமும் இதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஒரு சில பிரதேசங்களில் ஆழம் குறைந்த விவசாயக் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு வகைதொகையற்ற விதத்தில் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு வந்ததுடன், நிலத்தடி நீரை அகழ்ந்தெடுக்கும் விடயம் ஒரு சில அரசியல்வாதிகளினால் அந்த வளம் தொடர்பான போதிய அறிவில்லாத நிலையில் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வந்தது. விவசாய மற்றும் ஏனைய நோக்கங்களுக்கென நிலத்தடி நீரை உபயோகிக்கும் பாரம்பரியம் இல்லாதிருந்த ஒரு சில பிரதேசங்களிலும் இப்பொழுது நிலத்தடி நீர் பெறப்பட்டு வருகின்றது. தற்பொழுது நீர் வளங்கள் சபையும் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்பு சபையும் நிலத்தடி நீர் வளங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளிலும் அபிவிருத்தியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. நிலத்தடி நீர் உபயோகம் தொடர்பான பொருத்தமான மதிப்பீடு, திட்டமிடல் மற்றும் கட்டுப்பாடு என்பவற்றுக்கென எத்தகைய சட்டவாக்கங்களும் இருந்து வரவில்லை.

தனியார் கைத்தொழில் நிறுவனங்களும் வர்த்தக நிறுவனங்களும் நிலத்தடி நீர் வளத்தின் நிலைத்திருக்கும் தன்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான தாக்கங்கள் என்பன குறித்து சிறிதும் கவலைப்படாமல் தொடர்ந்தும் குழாய்க் கிணறுகளை நிர்மாணித்து வருகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் உலர் வலயத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான குழாய்க் கிணறுகள் நிலத்தடி நீரில் காணப்படும் உயர் அளவிலான இரும்புத் தாதுப் படிவு காரணமாக கைவிடப்பட்டுள்ளன.

நிலத்தடி நீர் தொடர்பான பொதுமக்களுக்கான தகவல்களோ அல்லது விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களோ இருந்து வரவில்லை. மேலும், ஒருங்கிணைந்த நிலத்தடி நீர் தகவல் திட்டமொன்றும் காணப்படவில்லை. பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஏராளமான தகவல்கள் திரட்டப்பட்டிருந்த போதிலும், அவை நிலத்தடி நீரின் முக்கியமான பாவனையாளர்களுக்கோ அல்லது தொழில்சார் வல்லுனர்களுக்கோ முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டு வழங்கப்படவில்லை. அதன் விளைவாக முடிவுகளை மேற்கொள்பவர்கள் கூட நிலத்தடி நீர் வளம் தொடர்பான தப் பெண்ணங்களுக்கையே கொண்டுள்ளனர். நவீன சமூகத்தின் உயர் அளவிலான சிக்கல் இயல்பு நிலத்தடி நீரின் மீது பாரிய அளவிலான ஓர் அழுத்தத்தை எடுத்து வருகின்றது. நிலத்தடி நீர் உபயோகத்தில் தீவிரமான அதிகரிப்பு நிலவி வரும் இன்றைய சூழ்நிலையில் நாட்டின் பல்வேறு நிரியல் வலயங்களிலும் காணப்படும் நிலத்தடி நீர்த் தொகுப்புகள் அவற்றின் தரம் மற்றும் அளவு என்பன தொடர்பாக தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட்டு வருதல் அவசியமாகும். இது தொடர்பாக இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு சிறிய ஆரம்பம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நீர் வழங்கல் சபை விவசாய அபிவிருத்தி அதிகார சபையுடன் இணைந்து அநுராதபுர மாவுட்டத்தில் 12 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 100 விவசாயக் கிணறுகளை கண்காணிக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை துவக்கி வைத்தது. இதே போல 1970 களின் தொடக்கத்தில் நீர் வழங்கல் சபை யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் நிலத்தடி நீர் தொடர்பாக முறையான விரிவான கண்காணிப்பொன்றை சுமார் 10 வருட காலம் மேற்கொண்டு வந்தது. நீர் பெற்றுக் கொள்ளும் அளவு மற்றும் நிலத்தடி நீர் சேகரங்களில் புதிதாக நீர் வந்து சேரும் அளவு என்பவற்றுக்கிடையிலான இடைவெளி தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதனையும், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் உள்ள வீட்டு கிணறுகளில் நைட்ரேட் மாசாக்கல் மட்டம் உயர்ந்து வருவதனையும் இந்தக் கண்காணிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் எடுத்துக் காட்டியிருந்தது.

இது தொடர்பான நிவாரண வழிமுறைகளை, அத்தகைய நிவாரண வழிமுறைகளை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமான நிறுவன ரீதியான அமைப்பினைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு அமைப்பு இல்லாதிருந்தமையினால் அமுல் செய்ய முடியாதிருந்த போதிலும், பெரு மளவுக்கு வெற்றிகரமான மக்கள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்று இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நாட்டின் நிலத்தடி நீர் நிலைமை

கடந்த 20 வருட காலமாக முக்கியமாக நீர் வழங்கல் சபையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படையில்

இலங்கையில் 7 பிரதான வகைகளைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீர் சேகரங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. மேலும், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் மற்றும் வட மேற்கு படிவு வடிநிலப் பிரதேசங்கள் என்பவற்றில் அமைந்திருக்கும் பெருமளவுக்கு அறியப்பட்ட நிலத்தடி நீர் சேகரங்கள் மற்றும் ஒரு சில ஆழமான நிலத்தடி நீர் சேகரங்கள் என்பவற்றின் மீள் நிரப்பல் தன்மைகள் நீர் வழங்கல் சபையினால் முறையாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பிரதான வகையைச் சேர்ந்த நீர் சேகரங்கள் மற்றும் அவற்றின் அமைவிடங்கள் என்பன இங்கு அட்டவணை 1 இல் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 1
இலங்கையின் பிரதான நிலத்தடி நீர்சேகர வகைகள்

வகை	அமைவிடம்-பகிர்வு
1 ஆழம் குறைந்த கண்ணக்கல் சேகரங்கள்	யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் மட்டும்
2 ஆழமான நீர் சேகரங்கள் (வனாதவில்லு-மன்னார் - பரந்தன் வடிநிலங்கள்)	வடமேற்கு கரையோர சமவெளியின் மயோசீன் கண்ணக்கல் படிவுகள்
3 உறுதியற்ற கரையோர மணலில் அமைந்திருக்கும் ஆழம் குறைந்த ஓரளவுக்கு ஆழமான நீர் சேகரங்கள். (அ) ஆழம் குறைந்தவை (ஆ) கரையோர மணல் மேடுகளில் காணப்படும் ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரங்கள் - நிலாவெளி	கல்பிட்டி, மன்னார் தீவு கிழக்கு கரையோர சமவெளியில் மணல் மேடான கடற்கரைகள், கல்குடா, மட்டக்களப்பு, நிலாவெளி முதலியவை
(இ) வடமேல் கரையோர சமவெளியின் ஓரளவுக்கு ஆழமான நீர் சேகரங்கள்	சிலாபம், நீர்கொழும்பு, புத்தளம், கடடுநாயக்க
4 தென்மேற்கு நடுக் கரையோர வலய லட்டரைட் பாறைப் பிராந்தியம் (கபுக் பிராந்தியம்)	கம்பஹா, கொழும்பு, கருத்துறை, காலி-மாத்தறையின் ஒரு பகுதி
5 வண்டல் நீர் சேகரங்கள், நடுத்தர ஆழமான அதிகளவில் நீரைக் கொண்ட சேகரங்கள்	களனி, தெதுரு, மகாவெலி, வளவே, கிரிந்து ஓயா வண்டல் படிவுகள் மூண்டு ஆற்றுப் படிவுகள் - களனி
6 உலர் வலய உருமாறிய கடின பாறை நீர் சேகரங்கள் (அ) ஆழம் குறைந்தவை (ஆ) ஆழமானவை	வட மத்திய மாகாணம் மற்றும் வட மேல் மாகாணம் விட்டுவிட்டு நீர் கிடைப்பவை, நீர்வழங்கல் வடிகாலமைப்பு சபையின் குழாய்க் கிணறுகள்
7 ஈர வலய உருமாறிய கடின பாறை நீர் சேகரங்கள் (அ) தோண்டப்பட்ட ஆழம் குறைந்த மேட்டுக் கிணறுகள் (ஆ) பள்ளத்தாக்குப் பிரதேசங்களிலுள்ள கிணறுகள்	தாழ்நிலப் பகுதி, ஈரத் தாழ் நிலப் பகுதி மற்றும் அரை உலர் வலயம் ஈர வலய நடுத்தர நிலம்
8 பல்வேறு வகைகள் (அ) உயர் அளவில் நீரை வெளியேற்றும் நீர் ஊற்றுக்கள் (ஆ) ஓரளவுக்கு நீரை வெளியேற்றும் நீர் ஊற்றுக்கள்	பண்டாரபொல-மாத்தளை கெப்பித்தி கொல்லாவ - அநுராதபுரம் எல்லா இடங்களிலும்

இந்த 6 பிரதான வகைகளைச் சேர்ந்த நீர் சேகரங்களின் தற்போதைய உபயோக மட்டங்கள் இங்கு சுருக்கமாக எடுத்து விளக்கப்படுகின்றது:

1. யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தின் ஆழம் குறைந்த சுண்ணக்கல் நீர் சேகரங்கள்-இந்த நீர் சேகரம் அண்மைக் காலம் வரையில் நாட்டின் மிகவும் விரிவான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த நிலத்தடி நீர் வளங்களில் ஒன்றாக இருந்து வந்தது. இந்த நிலத்தடி நீரில் சுமார் 80 சதவீதம் உயர் பெறுமான விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதுடன், மிகுதி 20 சதவீதம் வீட்டு நுகர்வுத் தேவைகளுக்கென பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1980 களின் நடுப் பகுதியின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட நீர் தொடர்பான ஆய்வுகள் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் சனச் செறிவு மிக்க பிரதேசங்களில் வீட்டுக் கிணறுகளில் உயர் அளவிலான ஐந்திரேட் மட்டங்கள் நிலவி வருவதனை எடுத்துக் காட்டி யிருந்தன.

2. ஆழமான நீர் சேகரங்கள் - வடமேல் மற்றும் வட பிரதேச கரையோரச் சம வெளிகளில் வண்டல் சுண்ணக் கல் பாறைகளிலும் மற்றும் மணல் பாறை களிலும் இத்தகைய தனித்துவமான குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சார்ந்த நீர் சேகரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சார்பு ரீதியில் ஆழமான நீர் சேகரங்களாக இருந்து வருவதனால் அதன் நீரை ஆழம் குறைந்த சிறிய குழாய் கிணறுகளினாலோ அல்லது தோண்டப்பட்ட கிணறுகளினாலோ பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. இவை சார்பு ரீதியில் உயர் அளவிலான மீள் நிரப்பல் விகிதங்களையும் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய நீர் சேகரம் ஒன்று புத்தளப் பிரதேசத்தில் விவசாயத்துக்கெனவும் மற்றொன்று வனாதவில்லுவில் இறால் பண்ணைச் செய்கைக்கெனவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இது தவிர இத்தகைய நீர் சேகரங்கள் சார்பு ரீதியில் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன.

3. கரையோர மணல் நீர் சேகரங்கள் - நாட்டின் கரையோரப் பிரதேசத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் காணப்படும் உறுதியற்ற மணல் பரப்புக்களில் ஆழம் குறைந்த மற்றும் ஓரளவுக்கு ஆழமான நீர் சேகரங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த நீர் சேகரங்கள் செறிவான உவர்த்தன்மை கொண்ட நீருக்கு மேலே மிதந்து கொண்டிருக்கும் நன்னீரைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் காணப்படும் நன்னீரின் அளவு பொதுவாக மழை

காலத்தில் அதிகரிப்பதுடன் கோடை காலத்தில் குறைவடைகின்றது. இவற்றி லிருந்து பாரிய அளவில் நீர் பெற்றுக் கொள்ளப்படுவதனால் இத்தகைய நீர் சேகரங்களில் நீரின் அளவு குறைந்து வருகின்றது; அல்லது தீர்ந்து வருகின்றது. கரையோர மணல் பிரதேசங்களில் காணப்படும் ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரத்துக்கான மிகச் சிறந்த உதாரணம் கல்பிட்டி தீபகற்பமாகும். இவை கடந்த இரு தசாப்த காலமாக பிரதானமாக விவசாய நோக்கங்களுக்கென உயர் அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தீபகற்பத்தில் காணப்படும் செறிவான விவசாய நடைமுறைகளின் விளைவாக இந்நீர் சேகரங்களில் படிப்படியாக உவர்த்தன்மை ஏற்பட்டு வருவதுடன், பல்வேறு விவசாய இரசாயனப் பொருட்களின் படிவுகளும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கரையோர மணல் நீர் சேகரங்கள் பாரம் பரியமாக மனிதக் குடியிருப்புக்களினால் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், தற்பொழுது சுற்றுலா தலங்கள் மற்றும் ஹோட்டல்கள் என்பன இந்த வரையறுக்கப்பட்ட வளத்தை மிதமிஞ்சிய அளவில் பயன்படுத்தி வருவதனை காண முடிகிறது.

4. தென் மேற்கு லட்டரைட் பாறைப் பிராந்திய நீர் சேகரம் - இலங்கையின் தென் மேற்கு லட்டரைட் பாறைப் படிவுகள் அவற்றின் ஆழத்தைப் பொறுத்து கணிசமான அளவிலான நீரை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாக இத்தகைய லட்டரைட் பாறைகள் தனியார் கிணறுகள் மூலமும் குழாய்க் கிணறுகள் மூலமும் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சார்பு ரீதியில் ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றன. தென் மேற்கு ஈரவலயத்தின் லட்டரைட் பாறைப் பிராந்திய நீர்சேகரம் இப்பொழுது குறிப்பாக கொழும்பு வெளிப் பிரதேசம், கம்பஹா மற்றும் களுத்துறை மாவட்டங்களுக்கு இடைப்பட்ட பிரதேசம் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் மித மிஞ்சிய அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கைத்தொழில் பேட்டைகள், நகர வீடமைப்புத் திட்டங்கள் என்பவற்றின் துரித விரிவாக்கமும் இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்று வரும் ஏனைய அபிவிருத்தி களும் இந்த நிலத்தடி நீர் வளத்தின் மீது மிகக் கடுமையான அழுத்தங்களை பிரயோகித்து வருகின்றன. இப்பிரதேசத் தில் நிலத்தடி நீர் போக்குகள் தொடர்பாக முறையான கண்காணிப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. புதிய வீடமைப்புத் திட்டங்களில் குடியிருப்பவர்களும் மற்றும் சனச்செறிவு கூடிய

பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்களும் குறிப்பாக கோடை காலங்களின்போது நிலத்தடி நீர் சேகரங்களை மிதமிஞ்சிய அளவில் பிரயோகிப்பது தொடர்பான அதிகரித்த அளவிலான முறைப்பாடுகள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

5. வண்டல் நீர் சேகரங்கள் - இந்நாட்டில் காணப்படும் வண்டல் பிரதேச நீர் சேகரங்கள் வெப்ப வலய உலகின் பெருமளவுக்கு பன்முகத் தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கும் நீர்சேகர வகைகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். வண்டல் படிவுகள் நாட்டின் பல்வேறு நிலப் பிரதேசங்களிலும் தோன்றுகின்றன. குறிப்பாக கரையோர மற்றும் உள்ளாட்டு வெள்ளச் சமவெளிகள், ஆற்றுப் பள்ளத் தாக்குகள், நீரோடைகளின் படுகைகள் போன்றவற்றில் பல்வேறு வடிவங்களில் இத்தகைய வண்டல் படிவுகள் ஏற்படுகின்றன. நாட்டின் தாழ் நிலப் பிரதேசத்தின் கரையோரச் சம வெளிகளில் ஓடும் நதிகளில் ஆழமான பாரிய வண்டல் நீர் சேகரங்கள் தோன்றுகின்றன. மகாவலி கங்கை, களனி கங்கை, தெதுறு ஓயா, மீ ஓயா மற்றும் மல்வத்து ஓயா போன்ற ஆறுகள் விரிவான ஆழமான வண்டல் படிவுகளைக் கொண்டுள்ளன. உயர் அளவில் நிலத்தடி நீரினைக் கொண்டிருக்கும் புதைந்த நீர்படுகைகள் களனி ஆற்றின் கீழ்ப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன.

6. கடின பாறை பிரதேசங்களில் காணப்படும் ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரங்கள் வட மத்திய மாகாணம் மற்றும் வடமேல் மாகாணம் ஆகியவற்றில் காணப்படும் உள்ளாட்டு பள்ளத்தாக்கு களும் சிறு குள நீரோட்டத் தொகுதிகளும் ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த நீர் சேகரங்கள் நீரோடைகள், கால்வாய்கள் மற்றும் குளங்கள் என்பவற்றின் மேற்பரப்பு நீருடன் மிக நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், அவை மழை கால நிலைமைகளின் போது விரிவடையும் இயல்பினையும் கோடைகால நிலைமை களின்போது சுருங்கும் இயல்பினையும், கொண்டுள்ளன. போதியளவில் நிலத்தடி நீரைக் கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்களின் அமைவிடங்கள் சரியான முறையில் இனங்காணப்பட்டால் அத்தகைய இடங்களில் தோண்டப்படும் ஆழமற்ற கிணறுகள் வீட்டுத் தேவைகள், நீர்ப்பாசனத் தேவைகள் மற்றும் ஏனைய நோக்கங்கள் என்பவற்றுக்கு நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக

முக்கியமான ஒரு மூலாதாரமாக இருந்து வர முடியும். எனினும், இந்நீசேகரங்கள் ஆழமற்றவையாக இருந்து வருவதன் காரணமாக பல வழிகளில் அவை எளிதில் மாசடையக்கூடிய நிலைமை நிலவி வருகின்றது. ஒரு சில பிரதேசங்களில் கிணறுகளின் செறிவு மற்றும் நிலத்தடி நீர் இறைத்தல் என்பன தாங்கும் திறனிலும் பார்க்க மிதமிஞ்சிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருப்பதுடன், அதன் காரணமாக கிணறுகள் நீர் வற்றிப்போய் கைவிடப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாக பழைய கிணறுகளின் சொந்தக்காரர்கள் தமக்குரிய நிலத்தடி நீரின் பங்கினை இழப்பதுடன், கிணறுகளை அமைப்பதற்கென பயன்படுத்தப்பட்ட பொது நிதிகள் மற்றும் தனியார் நிதிகள் என்பன பயன்படுத்தப்படும் ஒரு நிலைமையும் ஏற்படுகின்றது.

தற்போதைய முகாமைத்துவ முறைகள்

நிலத்தடி நீர் வளங்கள் தொடர்பான ஆய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றில் நீர் வளங்கள் சபையும் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்பு சபையும் தற்பொழுது ஈடுபட்டு வருகின்றன. எனினும், இந்நாட்டின் நிலத்தடி நீர் வளங்களை அவற்றின் தரம் மற்றும் அளவு என்பவற்றின் அடிப்படையில் பொருத்தமான விதத்தில் முகாமைத்துவம் செய்யும் பொறுப்பினை இவற்றில் எந்த ஒரு நிறுவனமும் கொண்டு வரவில்லை. நிலத்தடி நீர் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல், அபிவிருத்தி செய்தல் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை அமுல் செய்தல் என்பவற்றுக்கான பொறுப்பு எந்த ஒரு நிறுவனத்திடமும் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. நிலத்தடி நீர் தொடர்பாக திட்டங்களை உருவாக்கும் முறையொன்றும் இருந்து வரவில்லை. இது தொடர்பான பிரச்சினைகள் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற விதத்தில் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கணிசமான அளவிலான அத்தியாவசிய அடிப்படைத் தரவுகள் திரட்டப்பட்டிருந்த போதிலும், நாட்டில் ஒருங்கிணைந்த நிலத்தடி நீர் தகவல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்று இருந்து வரவில்லை. இந்தத் தரவுகள் முறையாக தொகுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும், முகாமைத்துவ தீர்மானங்களில் அவை கணிசமான அளவில் பயன்படுத்தப்படவும் இல்லை.

நிலத்தடி நீர் வளங்கள் தொடர்பான தகவல்கள் இந்நாட்டில் எளிதில் கிடைப்பதில்லை. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம், வடமேல் மாகாண ஆழமான நீர்சேகரங்கள் மற்றும் ஒரு சில கரையோர மணல் நீர் சேகரங்கள் என்பன தவிர ஏனைய நீர் சேகரங்களின்

எல்லைகள் திட்டவாட்டமான முறையில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. நாட்டில் காணப்படும் பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீர் சேகரங்களின் தற்போதைய நிலைமையை சுருக்கமாகப் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் எந்த ஒரு பிரகாரமும் இருந்து வரவில்லை. குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்தல் மற்றும் இறைக்கப்படும் நீரைப் பரிசோதனை செய்தல் என்பன தொடர்பான பதிவுகள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும், நிலத்தடி நீர் கண்காணிப்பு தொடர்பான தொடர்ச்சியான ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டம் இருந்து வரவில்லை. உலர் வலயத்தில் காணப்படும் ஆழமற்ற வீட்டுக் கிணறுகள் மற்றும் விவசாயக் கிணறுகள் என்பவற்றை பொறுத்தவரையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் கிணறுகள் மற்றும் கைவிடல் என்பன தொடர்பான தகவல்கள் போதிய அளவில் கிடைப்பதில்லை.

கடந்த இரு தசாப்த காலமாக நீர்த் தட்டுப் பாட்டை எதிர்கொண்டு வரும் நாட்டின் பெரும்பாலான உலர் வலயப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த கிராமங்களுக்கும் கிராம குடியிருப்புக் களுக்கும் தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்புச் சபையினால் குழாய்க் கிணறுகளும் துளைக் கிணறுகளும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. நீடித்த வறட்சி நிலவியும் காலப் பிரிவுகளின்போது தமது வீட்டுத் தேவைகளுக்கான நீரைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கும் தொலைதூர கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் சமூகங்களைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருந்து வருகின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனினும், இந்த துளைக் கிணறுகளின் தரம் மற்றும் பராமரிப்பு என்பன அண்மைக் காலத்தில் ஒரே சீரான விதத்தில் திருப்தி கரமானதாக இருந்து வரவில்லை. இரும்புத் தாதுப் படிவு அல்லது நீரில் புளோரைட் படிவு என்பவற்றின் காரணமாக ஒரு சில குழாய் கிணறுகள் கைவிடப்பட்டமை தொடர்பான சம்பவங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. வருங்காலத்தில் குடிநீர்வழங்கும் திட்டங்களை அமுல் செய்வதற்கான அமைவிடங்கள் தொடர்பாக பெருமளவுக்கு தெரிவு முறையிலான அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். பெரும்பாலான கிராம மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆழமற்ற நிலத்தடி நீர் விரும்பப்படும் செலவு குறைந்த ஒரு நீர் மூலாதாரமாக இருந்து வருவதனால் கிராமிய பிரதேசங்களின் குடிநீர் தேவைகளில் சுமார் 80 சதவீதம் தோண்டப்பட்ட திறந்த கிணறுகளின் மூலமே நிறைவு செய்து வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கிராமப் பிரதேசங்களில் மனிதக் குடியிருப்புக்கள் விரிவடைந்து வருவதனால் இந்த ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரங்களின் தரம் மற்றும் அளவு என்பவற்றின் மீது இப்பொழுது அதிகரித்த அளவிலான அமுக்கங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. எனவே, இப்பிர

தேசங்களில் வருங்காலத்தில் இத்தகைய கிணறுகள் அமைக்கப்படும் பொழுது ஒரு சில ஒழுங்குவிதிக் கட்டுப்பாடுகளை அமுல் செய்ய வேண்டிய தேவை உள்ளது.

வட மத்திய மற்றும் வட மேல் உலர் வலயத்தில் பெருமளவுக்குத் துரித வேகத்தில் இடம்பெற்று வந்திருக்கும் மிக முக்கியமான மாற்றங்களில் ஒன்று எண்ணற்ற சிறு குளங்களின் கீழ் விவசாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்படுவதாகும். இந்த விவசாயக் கிணறுகள் ஒவ்வொன்றும் 0.5 தொடக்கம் 1.0 ஏக்கர் வரையிலான காணிக்கு போதிய அளவிலான நிலத்தடி நீரை வழங்கி வருகின்றன. பிரதான வறட்சிப் பருவத்தில் உயர் பெறுமதிமிக்க பணப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்வது பெருமளவுக்கு இலாபகரமானதாக இருந்து வருவதுடன், விவசாயிகளின் வருமானங்களை உயர்த்திக் கொள்வதற்கும் உதவியுள்ளது. ஆனால், இன்று இங்கு எழுந்துள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினை கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் நிலத்தடி நீர் வளத்தின் அடிப்படையில் இப்பிராந்தியம் எத்தனை விவசாயக் கிணறுகளை பராமரித்து வரும் என்பதாகும். விவசாயத் திணைக்களம், விவசாய அபிவிருத்தி அதிகார சபை மற்றும் சர்வதேச நீர் முகாமைத்துவ நிறுவனம் என்பவற்றினால் கடந்த சில வருடங்களின் போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பல ஆராய்ச்சி செயல்திட்டங்களில் இந்த விடயம் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுவரையில் பயன்படுத்தப்படாத நிலத்தடி நீர் வளங்களுக்கு இப்பொழுது ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு வலயங்கள் மற்றும் கைத்தொழில் பேட்டைகள் என்பவற்றில் செயற்பட்டு வரும் புதிய கைத்தொழில் மற்றும் வணிக நிறுவனங்களிடமிருந்து அதிகரித்த அளவிலான கேள்வி உருவாகி வருகின்றது. ஒரு சில பிரதேசங்களில் துரிதமாக அதிகரித்து வரும் இந்தக் கேள்விக்கு நிலத்தடி நீர் வளத்தினால் ஈடுகொடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை நிலவி வருகின்றது. வட மேல் கரையோர சமவெளிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் இறால் வளர்ப்பு காரணமாக இப்பிராந்தியத்தில் இருந்து வரும் ஆழமான நிலத்தடி நீர் வளங்களின் மீது மிகக் கடுமையான அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது இப்பிராந்தியத்தில் அமைந்துள்ள பெருந்தொகையான வீட்டுக் கிணறுகளின் நீரின் தரத்தின் மீதும் தாக்கத்தினை எடுத்து வருகின்றது.

நாட்டின் மிக முக்கியமான ஐந்து நிலத்தடி நீர் சேகர வகைகள் தொடர்பான முகாமைத்துவ உத்தி இங்கு சுருக்கமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

(அ) ஆழம் குறைந்த சுண்ணக்கல் நீர் சேகரங்கள் - உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களினால் ஆழமற்ற கிணறுகளைப் பதிவு செய்தல், சுகாதார வசதிகள் மற்றும் வீட்டு கிணறுகள் என்பவற்றுக்கிடையில் இருந்து வர வேண்டிய குறைந்தபட்ச தூரத்தை நிர்ணயித்தல் மற்றும் தற்போதைய உயர் மட்டத்திலான விவசாய இரசாயன பொருட்களின் பாவனையை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருத்தல் போன்றவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(ஆ) கரையோர மணல் நீர் சேகரங்கள் - முன்னைய நீர் சேகரங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் அதே நடைமுறைகள். அத்துடன் விவசாயப் பிரதேசங்களில் விவசாய இரசாயனப் பொருட்களின் பரவலான பாவனையை கட்டுப்படுத்துவதுடன் இணைந்த விதத்தில், கிணறுகளின் செறிவு மற்றும் நீரிறைக்கும் விகிதம் என்பவற்றிலிருந்து உச்ச மட்டப் பயன் பெற்றுக் கொள்ளப்படுவது உத்தரவாதப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். மேலும், இந்த நீர் சேகரங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்திறன்கள் குறித்து விவசாயத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மத்தியிலும் ஹோட்டல் தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மத்தியிலும் விழிப்புணர்வைத் தூண்ட வேண்டும்.

(இ) தென் மேற்கு லட்டரைட் பிராந்திய நீர் சேகரம் - துரித நகர மற்றும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி காரணமாக இந்த நீர் சேகரங்கள் அதிகரித்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நீர் சேகரங்களில் இரசாயன மற்றும் பக்ரீரியா நச்சுப் படிவுகள் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உயர் அளவில் காணப்படுகின்றன. வீட்டுக் கிணறுகளையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் நீர் பெற்றுக் கொள்ளப்படும் அனைத்து இடங்களையும் ஆவணப்படுத்தும் விடயத்துக்கும் அதே போல கிணறுகளுக்கிடையிலான இடைவெளி தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களை அமுல் செய்யும் விடயத்துக்கும் உள்ளூராட்சி அதிகாரிகள் உயர் முன்னுரிமை வழங்குதல் வேண்டும். தனியார் துறையினால் மேம்படுத்தப்பட்டு வரும்

துரிதமாக விரிவடைந்து வரும் நகர வீடமைப்புத் திட்டங்களில் திறந்த வீட்டுக் கிணறுகள் மற்றும் குழாய் நீர் விநியோக திட்டங்கள் என்பவற்றின் இணைந்த பாவனையுடன் நில உபயோகம் திட்டமிடப்படுதல் வேண்டும்.

(ஈ) வட மத்திய மாகாண மற்றும் வடமேல் மாகாண சிறு குளத்தொகுப்புக்களைச் சேர்ந்த நீர் சேகரங்கள் - இத்தகைய ஆழம் குறைந்த நீர் சேகரம் குறுகிய ஒரு பிரதேசத்திலேயே அமைந்திருப்பதுடன், அதன் காரணமாக விவசாயக் கிணறுகள் இந்த வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் மட்டுமே அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், இத்தகைய நீர் சேகரங்களுக்கும் இப்பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள சிறுகுளங்களின் மேற்பரப்பு நீர்சேகரத்துக்குமிடையில் ஒரு பிணைப்பு காணப்படுகின்றது. விவேகபூர்வமான விதத்தில் விவசாயக் கிணறுகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கும் மற்றும் குளங்களின் நீர் விநியோகத்துடன் இணைந்த விதத்தில் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் விடயத்துக்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(உ) கடின பாறை பிராந்தியத்தில் காணப்படும் ஆழமான நீர் சேகரங்கள் - பாறை மூட்டுக்கள், பிளவுகள் மற்றும் வெடிப்புக்கள் என்பவற்றில் காணப்படும் நிலத்தடி நீர் விட்டுவிட்டு தோன்றும் ஓர் இயல்பைக் கொண்டுள்ளது. ஆழமான கிணறுகளை தோண்டும் நவீன இயந்திரங்களின் பாவனை காரணமாக இப்பொழுது இந்த நீர் வளம் அதிகரித்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. எனவே, இந்தப் பின்னணியில் தற்பொழுது நீர் பெறப்பட்டு வரும் அளவு தொடர்பான சரியான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதும் தற்போதைய மூலவள அடிப்படையில் வருங்கால அபிவிருத்தியைத் திட்டமிட்டுக் கொள்வதும் அவசியமாகும்.

(21 ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய நீர் மின்வலு செய்திட்டங்கள் குறிப்பாக இரு திட்டங்கள் - உமா ஓயா மற்றும் ஜின் கங்கை திட்டங்கள் - சுற்றுச்சூழலின்மீது மிக மோசமான தாக்கங்களை எடுத்து வரக் கூடியவையாக

இருந்து வருவதுடன், ஏனைய நீர் உபயோகிப்பாளர்களின் அக்கறையுடன் அவை மோதல்களை தோற்றுவிக்கவும் முடியும். உமா ஓயா ஆற்றின் நீர் மகாவலி செய்திட்டத்தின் கீழ் பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு நீரை வழங்கி வருவதுடன், மகாவலிப் பிரதேச விவசாயிகளின் நீர்ப்பாசனத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்றது. இந்த நதி தென் பிரதேசத்துக்கு திசை திருப்பப்பட்டால் இச்செய்திட்டம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து றுறுண பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளின் நீர்த் தேவைகளையும் நிறைவு செய்து வைக்க முடியும். ஆனால், அது திசை திருப்பும் இடத்துக்கு அப்பால் இருந்து வரும் மகாவலி விவசாயிகளுக்கும் ஊவா விவசாயிகளுக்கும் நீரை இல்லாமல் செய்து விடும். உமா ஓயா நதியின் நீரும் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்து வருவதனால் வலுத் தேவைகளை மட்டுமன்றி இதனுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் ஏனைய அனைத்துக் காரணிகளையும் கவனத்தில் எடுத்த பின்னரே இது தொடர்பான ஒரு முடிவு மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். அதே போல ஜின் கங்கை செய்திட்டம் மிக முக்கியமான உயிரினவியல் தொகுதி யொன்றான சிங்கராஜ வனத்தை அண்மித்து அமைந்திருப்பதனால் அதுவும் மிகவும் கவனமான முறையில் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். இந்த இரு மின்னுற்பத்தி பொறித் தொகுதிகள் தொடர்பாகவும் விரிவான வடிவமைப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னர் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகவும் விரிவான சுற்றாடல் மற்றும் சமூக மதிப்பீடொன்று மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும். இந்த இரு விடயங்களிலும் இலங்கை மின்சார சபையின் தற்போதைய நீண்ட கால மின்னுற்பத்தி விரிவாக்கல் திட்டம் பாதிக்கப்படும் தரப்பினருடன் ஓர் உரையாடலை ஆரம்பிக்கத் தேவையான தகவல்களை வழங்குகின்றது. இச்செய்திட்டங்களின் பல்நோக்கு இயல்பும் மின்சாரத்துக்கும் அதேபோல விவசாயத்துக்கும் தேவையான நீருக்கான கேள்வியும் பல்வேறு உபயோகிப்பாளர்களிடையே நீரைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு உயர் மட்ட முடிவெடுக்கும் அதிகார சபையொன்றின் ஸ்தாபிதத்தை அவசியப்படுத்துகின்றது. பல்நோக்கு செய்திட்டங்களில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கென நீர் திசை திருப்பப்படும் பொழுது உற்பத்தி இழப்புக்களைச் சந்திக்கும் விவசாயிகளுக்கு நட்புருகளை வழங்குவதற்கான ஒரு பொறி முறை அவசியமாகும்.

மனநோய்கள் மற்றும் உளவியல் ஒழுங்கீனங்கள் என்பவற்றின் பெருக்கம்

உலகில் வாழும் மக்களில் நான்கு பேரில் ஒருவர் தனது வாழ்க்கையின் ஏதேனும் ஒரு கட்டத்தில் மன நோயினால் அல்லது நரம்புத் தளர்ச்சியுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒழுங்கீனங்களினால் பாதிப்படைய உள்ளார். தற்பொழுது சுமார் 45 கோடி மக்கள் அத்தகைய நிலைமைகளை எதிர்கொண்டு வருவதுடன், மனநோய்கள் உலகெங்கிலும் சுகாதாரக் கேட்டுக்கும் இயலாமைக்குமான முதன்மைப் பங்களிப்புக் காரணிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றன.

இவற்றுக்கான சிகிச்சைகள் கிடைத்து வந்த போதிலும், மன நோய்களினால் பாதிப் படைந்திருக்கும் மக்களில் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் மருத்துவத் துறை ஆலோசனையின்மீது ஒரு போதுமே சிகிச்சையைப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. சமூகத் தடைகள், பாரபட்சம் மற்றும் புறக் கணிப்பு என்பன சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்ளும் நிலையை தடுத்து வருவதாக உலக சுகாதார நிறுவனம் (உ.சு.நி) குறிப்பிடுகின்றது. புறக்கணிப்பு இருந்து வரும் இடத்தில் எத்தகைய புரிந்துணர்வு இருந்து வர முடியாது. புரிந்துணர்வு இல்லாத இடத்தில் புறக்கணிப்பு தோன்றுகின்றது.

ஐ நா வின் சுகாதார முகவரகம் “புதிய புரிந்துணர்வு, புதிய நம்பிக்கை” என்ற தலைப்பிலான ஓர் அறிக்கையில் இந்த விஷயச் சுழலை உடைத்தெறிவதற்கு முயல்வதுடன், ஏற்கனவே கிடைத்து வரும் செலவு குறைந்த சிகிச்சைகளை இத்தகைய நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. அரசாங்கங்கள் பாரிய மனநலக் காப்பகங்களைப் பராமரித்து வருவதற்குப் பதிலாக சனசமூக சுகாதாரப் பராமரிப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும், மனநல சுகாதாரப் பராமரிப்பினை ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்புடனும் பொது சுகாதாரப் பராமரிப்புடனும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் உசுநி கேட்டுக் கொள்கிறது.

“மனநோய் என்பது தனிப்பட்ட ஒருவரின் தோல்வியாக இருந்து வரவில்லை. உண்மையிலே அது அவ்விதம் ஒரு தோல்வியாக இருந்து வந்தால் அதற்கான காரணம் மனநோய் மற்றும் மூளை ஒழுங்கீனங்களைக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகளை நாங்கள் கையாளும் விதத்திலேயே கண்டுகொள்ள முடியும்”

என்கிறார் உசுநி யின் பணிப்பாளர் நாயகமான டாக்டர் ஹாலின் பிரன்ட்லாண்ட் “இந்த அறிக்கை நீண்ட காலமாக நிலவிவரும் சந்தேகங்களையும் மனப்போக்குகளையும் போக்கிவிடும் என்றும், மனநல சிகிச்சைத் துறையில் ஒரு புதிய யுகத்தை துவக்கி வைக்கும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்” என உலக சுகாதார அறிக்கையை வெளியிடும் பொழுது அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உளவியல் ஒழுங்கீனங்கள் இன்றைய உலகில் நோய்க்கும் உடல் இயலாமைக்கும் பங்களிப்புச் செய்து வரும் முன்னணிக் காரணிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றன. ஆனால், அவசர தன்மையை உணராத நிலை, தகவல் இன்மை, வேறு பிரிவுகளிலிருந்து வரும் கோரிக்கைகள் என்பவற்றின் காரணமாக கொள்கை வகுப்பவர்கள் இந்நிலைமையின் தீவிரத் தன்மையை கவனத்தில் எடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து வருகின்றனர். மன அழுத்தம் தொடர்பான ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்கனவே உலகளாவிய அளவில் நோய்களை ஏற்படுத்தும் நான்காவது மிக முக்கியமான காரணியாக இருந்து வருகின்றன. 2002 ஆம் ஆண்டளவில் அவை இரண்டாவது இடத்துக்கு வரும் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

உளவியல் ஒழுங்கீனங்களை ஏற்றுக் கொள்ளல் மற்றும் அவற்றுக்கு சிகிச்சை அளித்தல் என்பவற்றில் ஒரு சாதகமான மாற்றத்தை எடுத்து வரும் பொருட்டு அரசாங்கங்கள் உடாயிர்தியிலான முடிவுகளையும் தெரிவுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என அந்த அறிக்கை கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. ஒரு சில உளவியல் ஒழுங்கீனங்களை தடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்றும், பெரும்பாலான உளவியல் மற்றும் நடத்தை சார்ந்த ஒழுங்கீனங்களுக்கு வெற்றிகரமான முறையில் சிகிச்சையைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும் என்றும் அது குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், அத்தகைய தடுப்பு முறைகள், மருந்து வகைகள் மற்றும் சிகிச்சைகள் என்பன செலவு குறைந்தவையாகவும் உள்ளன.

ஒரு சில உளவியல் ஒழுங்கீனங்கள் நீண்ட கால இயல்புகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் பொருத்தமான சிகிச்சைகளுடன் இத்தகைய மன நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் ஆக்கபூர்வமான முறையில் தமது வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்ல முடியும். மேலும், தமது சமூகங்களின் முக்கியமான

அங்கங்களாகவும் அவர்கள் இருந்து வர முடியும். மன அழுத்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் 60 சதவீத மானவர்கள் மன அழுத்தத்துக்கு எதிரான மருந்து வகைகள் மற்றும் உளவியல் சிகிச்சை முறை என்பவற்றின் பொருத்தமான இணைப்புக்கூடாக சுகமடைய முடியும். காக்காய் வலிப்பு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் சுமார் 70 சதவீதத்தினர் சாதாரணமான செலவு குறைந்த மருந்து வகைகளை உபயோகிப்பதன் மூலம் அந்நோயிலிருந்து மீட்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இவை தொடர்பாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கங்களிடமே இருந்து வருவதாக உசுநி குறிப்பிடுகின்றது. தற்பொழுது சுமார் 40 சதவீத நாடுகள் மனநலம் தொடர்பான கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை; 30 சதவீதமான நாடுகள் மனநலம் தொடர்பான சுகாதார நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை கொண்டிருக்கவில்லை. சுமார் 25 சதவீத நாடுகள் மனநலம் தொடர்பான சட்ட வாக்கங்களை கொண்டிருக்கவில்லை.

தற்பொழுது சுமார் 33 சதவீத நாடுகள் தமது மொத்த சுகாதாரச் செலவுகளில் ஒரு சதவீதத்துக்கும் குறைவான அளவையே மனநல துறைக்கென ஒதுக்கி வருகின்றன. மேலும் 33 சதவீத நாடுகள் தமது வரவுத் செலவுத் திட்டங்களில் 1 சதவீதத்தை மட்டுமே இத்துறை தொடர்பாக செலவிடுகின்றன. பெரும்பாலான மனநோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்த சில மருந்துகள் மட்டுமே போதுமானவையாகும். எனினும், சுமார் 25 சதவீத நாடுகள் பொதுவாக எழுதிக் கொடுக்கப்படும் மூன்று முக்கியமான மருந்துகளை ஆரம்பச் சுகாதார மட்டத்தில் கொண்டிருக்கவில்லை. மொத்த உலக நாடுகளில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவற்றில் 100,000 பேருக்கு ஒரு உளவியல் மருத்துவர் மட்டுமே இருந்து வருகின்றார். 40 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் உளவியல் ஒழுங்கீனங்களினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் 10,000 பேருக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டில் மட்டுமே இருந்து வருகின்றது.

வறியவர்கள் இது தொடர்பாக இரட்டைச் சமகளை சுமக்க வேண்டியவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள். உளவியல் ஒழுங்கீனங்கள் தோன்றக் கூடிய

அதிகளவிலான வாய்ப்புக்களை அவர்கள் எதிர்கொண்டு வருவதுடன், அதற்கான சிகிச்சைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத வர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர். மிகக் கடுமையான மன அழுத்தங்களை எடுத்து வரும் நிகழ்ச்சிகள், அபாயகரமான வாழ்க்கை நிலைமைகள், சுரண்டல், பொதுவாகக் காணப்படும் மிக மோசமான சுகாதார நிலை ஆகியவற்றை அடிக்கடி எதிர்கொண்டு வரும் வறிய மக்கள் மிக எளிதில் மனநோய்களின் பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளாகக் கூடியவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இந்நோய்கள் தொடர்பாக கட்டுபடியாகக் கூடிய சிகிச்சை முறைகள் போதிய அளவில் கிடைக்காதிருக்கும் நிலை இந்நோய்களை மேலும் தீவிரப்படுத்து கின்றன. இது வறுமை மற்றும் மனநோய் என்பவற்றைக் கொண்ட மிக மோசமான ஒரு நச்சுச் சூழலை தோற்றுவிக்கின்றது.

சமூகங்கள், பொதுச் சுகாதார துறையினர் மற்றும் தனிநபர்கள் ஆகியோர் உளவியல் ஒழுங்கீனங்களை கையாண்டு வரும் விதத்தின் மீது புதிய அறிவு ஒரு பாரிய தாக்கத்தை எடுத்து வர முடியும் என இந்த அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. பாரிய மனநலக் காப்பகங்கள் மனநோயாளிகள் மற்றும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் ஆகியோருக்கான மிகச் சிறந்த தெரிவு களாக இனிமேலும் இருந்து வரவில்லை. அத்தகைய நிறுவனங்கள் சமூகத் திறன் களின் இழப்பு, மிதமிஞ்சிய அளவிலான கட்டுப்பாடு, மனித உரிமை மீறல்கள், தங்கியிருக்கும் நிலை மற்றும் புனர் வாழ்வுக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாக இருந்து வருதல் என்பவற்றுக்கு மட்டுமே வழிகோல் முடியும். இத் தகைய நிறுவனங்கள் படிப்படியாக மூடப்படுவதற்கு வகை செய்யும் விதத்தில் அரசாங்கங்கள் திட்டமிட்ட விதத்தில் சமூகப் பராமரிப்பு மாற்று வழிமுறைகளை எடுத்து வருதல் வேண்டும்.

“விஞ்ஞானம், அறிவு மற்றும் அனுபவம் என்பன நாங்கள் பின்பற்ற வேண்டிய தெளிவான பாதையை சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இந்த அறிவின் மத்தியில் செயற்படத் தவறுதல் மனநோய் தொடர்பான பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுப்பதற்கான அர்ப்பணிப்பின் மையையே பிரதிபலிக்கின்றது” என்கிறார் உசுநி யின் மனநலப் பிரிவின் பணிப்பாளரான டாக்டர் சராசினோ.

இப்பொழுது பின்பற்றப்பட வேண்டிய கொள்கை நடைமுறைகள் தெட்டத் தெளிவாக இருந்து வருகின்றன என உசுநி கூறுகின்றது. மனநோய்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுப்பதற்கு தொடங்கியிருக்கும் அரசாங்கங்கள் முன்னுரிமைகளை வகுத்துக் கொள்ளல்

வேண்டும். பெருந்தொகையான சேவைகள் பரந்த வீச்சிலான நோய்த் தடுப்பு முறைகள் மற்றும் மேம்பாட்டு உத்திகள் என்பவற்றி லிருந்து அவை தமக்குரிய தெரிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளன. அனைத்து நாடுகளும் அவை எத்தகைய மூலவள இடர் பாடுகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவற்றினால் மக்களின் மனநலத்தை விருத்தி செய்வதற்கு தம்மாலானவற்றை செய்ய முடியும் என்பதே உசுநி முன்வைக்கும் செய்தியாகும். தேவையான நடவடிக்கை களை மேற்கொள்வதற்கான துணியும் அர்ப்பணிப்புணர்வுமே இதற்கு அவசியமாக இருந்து வருகின்றன.

மனநலம் தொடர்பாக ஒரு வருடம் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் இயக்கத்தின் ஒரு பாகமாகவே இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. முதல் தடவையாக உசுநி அதன் முதன்மை அறிக்கை, உலக சுகாதார பேரவையில் இடம்பெற்ற தொழில்நுட்பக் கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் உலக சுகாதார தினம் என்பவற்றை உள்ளிட்ட அனைத்து நிகழ்வுகளும் மனநலம் என்ற தொனிப் பொருளையே கொண்டிருந்தன.

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் சிபார்சுகள்

மனநலம் தொடர்பான உலக சுகாதார அறிக்கை - 2001 மனநல சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு நாடுகள் பின்பற்ற வேண்டியிருக்கும் சிபார்சுகளை முன் வைத்துள்ளது. இந்தச் சிபார்சுகளை ஒவ்வொரு நாடும் அதன் தேவைகள் மற்றும் மூலவளங்கள் என்பவற்றுக்கேற்ற விதத்தில் பின்பற்ற முடியும்.

ஆரம்பச் சுகாதார பராமரிப்புக்கூடாக சிகிச்சை வழங்குதல்

ஆரம்பச் சுகாதார பராமரிப்பு மட்டத்தில் உளவியல் ஒழுங்கீனங்களைக் கண்டறி வதும் அவற்றுக்கு சிகிச்சை வழங்குவதும் பெருந்தொகையான மக்கள் இத்தகைய சேவைகளை இலகுவாகவும், விரைவாகவும் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கும். ஆரம்பச் சுகாதார பராமரிப்பு மட்டத்தில் இத்தகைய நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை வழங்குவதன் மூலம் நோயை உரிய காலத்தில் கண்டறிந்து கொள்வதற்கும், உடனடியாக சிகிச்சை வழங்குவதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதுடன், அனாவசியமான பரிசோதனைகளுக்கான தேவைகளையும் அது குறைத்து விடுகின்றது. அவ்விதம் சிகிச்சை வழங்கும் பொருட்டு ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்பு நிலையங்களில் பணிபுரிந்து வரும் பொதுச் சுகாதார ஊழியர்களுக்கு மனநல பராமரிப்பு சிகிச்சை முறை தொடர்பான

அத்தியாவசிய திறன்களின் பயிற்சி அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பெருந்தொகையான வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மனநலத்தினை ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்புடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொள்ளும் தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை துவக்கி வைத்துள்ளன. பிரேசில், கொலம்பியா, ஈரான், இந்தியா, பாகிஸ்தான், மலேசியா, நைஜீரியா மற்றும் தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாடுகள் பொது மருத்துவர்களை உள்ப பகுப்பாய்வுத் துறையில் பயிற்றுவித்துள்ளன. அவர்கள் பேரிடர்களினால் தோற்றுவிக்கப் படும் மன அழுத்தங்களைக் கையாள்வர். மனநோய்களுக்கான மருந்தியல், தொடர் பாடல் மற்றும் பேட்டி எடுக்கும் நுட்பங்கள் ஆலோசனை வழங்குதல், மனநோய்களைத் தடுத்தல் போன்ற துறைகளில் இவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மருந்துகளை வழங்குதல்

உளவியல் ரீதியான ஒழுங்கீனங்கள் மற்றும் காக்காய் வலிப்பு என்பவற்றுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கான மருந்துகள் நான்கு வகை களில் அடங்குகின்றன. மன அழுத்தத் துக்கு வழங்கப்படும் மருந்துகள், உளவியல் நோய்க் கூறுகளுக்கென வழங்கப்படும் மருந்துகள், காக்காய் வலிப்பு நோய்க்கு வழங்கப்படும் மருந்துகள் மற்றும் தவிப்பு நிலைக்கு வழங்கப்படும் மருந்துகள் (Tranquilizers). அத்தியாவசியமான மனநல மருந்து வகைகள் அனைத்து மட்டங் களையும் சேர்ந்த சுகாதார நிலையங் களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், அவை ஒவ்வொரு நாட்டினதும் அத்தியாவசிய மருந்துகளின் பட்டியலில் உள்ளடக்கப் படுதல் வேண்டும். மருந்துகள் நோய்க்குறி களைத் தடுத்து உடல் பலவீனத்தை குறைத்து பல ஒழுங்கீனங்கள் நீடிக்கும் கால அளவையும் குறைத்துவிட முடியும். மேலும், அவை மீண்டும் நோய் ஏற்படுவதையும் தடுக்க முடியும். அவை சமூக உளவியல் தலையீடுகள் இல்லாத நிலைமைகளிலும் உயர் தகுதிவாய்ந்த மருத்துவ வல்லுநர்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பங் களிலும் பெரும்பாலும் முதலாவது கட்ட சிகிச்சையை நோயாளிக் கு வழங்குகின்றன. பெரும்பாலான மனநோயாளிகளுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்கு ஒரு சில மருந்து வகைகள் மட்டுமே தேவைப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலான மருந்து வகைகள் எவருக்கும் கட்டுபடியாகக் கூடியவையாகவும் இருந்து வருகின்றன. ஒரு சில மருந்துகள் செலவு கூடியவையாக இருந்து வந்த போதிலும், வேறு வகையான மருந்து வகைகள் அல்லது சிகிச்சை என்பவற்றை அவை அவசியப்படுத்தாதிருப்பதனால் இந்தச் செலவு ஈடுசெய்யப்பட்டு விடுகின்றது.

பெருந்தொகையான நாடுகள் இப்பொழுது ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்புக்கு அவசியமான தமது அத்தியாவசிய மருந்துகளின் பட்டியலில் மனநோய்களுக்கு அவசியமான அத்தியாவசிய மருந்துகளையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளன.

சமூக ரீதியான சிகிச்சை

மனநல சுகாதார சிகிச்சைச் சேவைகள் மனநல மருத்துவ மனைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் மூலமாகவன்றி சமூகத்தினால் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். சமூகப் பராமரிப்பு சிறந்த சிகிச்சையை எடுத்து வருவதுடன், நாட்டின் உள்வியல் ஒழுங்கீனங்களைக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகளுக்கு நல்ல வாழ்க்கைத் தரத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. நோயாளிகளை மனநல மருத்துவ மனைகளிலிருந்து சமூகப் பராமரிப்புக்கென மாற்றுவது செலவு குறைந்த ஒரு நடைமுறையாக இருந்து வருவதுடன், மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிப்பதற்கும் சிகிச்சையின் தாக்கங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கும் உதவுகின்றது.

நோயாளிகளை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் பாரிய மனநல மருத்துவ மனைகளுக்குப் பதிலாக மனநோயாளிகளுக்கான சமூகப் பராமரிப்பு வசதிகள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இதன் விளைவாக சேவையின் தோன்றக் கூடிய குறைபாடுகளை போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு சமூகப் பராமரிப்பு வசதிகளுக்கு குறைநிறப்புச் செய்யும் விதத்தில் மருத்துவ மனைகளில் மனநோயாளிகளுக்கான கட்டில்கள் வழங்கப்படுவதுடன், வீட்டுப் பராமரிப்பு ஆதரவு முறைகளும் எடுத்து வரப்படுதல் வேண்டும். மனநல மருத்துவ மனைகளிலிருந்து நோயாளிகளை இவ்விதம் சமூகப் பராமரிப்பு முறைக்கு மாற்றுவதற்கு சமூக மட்டத்தில் சுகாதாரப் பணியாளர்களும் புனர்வாழ்வு சேவைகளும் இருந்து வருதல் வேண்டும். அவற்றுடன் இணைந்த விதத்தில் பொருத்தமான வீடமைப்பு வசதிகள், தொழில் வாய்ப்புகள், நெருக்கடியின் போது ஆதரவளிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகள் என்பனவும் இருந்து வருதல் அவசியமாகும். சமூக அடிப்படையிலான சேவைகளை நோக்கிய நகர்வுக்கான ஒரு உதாரணத்தை அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அந்நாட்டில் 1993 க்கும் 1998 க்கும் இடைப்பட்ட 5 வருட காலப் பிரிவின்போது மொத்த உள்வியல் சுகாதாரச் செலவினத்தில் சமூக ரீதியான பராமரிப்புக்கான செலவு 29 சதவீதத்திலிருந்து 46 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது. மனநலக் காப்பகங்களில் இருந்த கட்டில்களின் எண்ணிக்கை 42 சதவீதமாக

குறைக்கப்பட்டிருந்ததுடன், பொது மருத்துவ மனைகளில் அவசர உள்வியல் நோயாளிகளுக்கான கட்டில்களின் எண்ணிக்கை 34 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அதிகரிப்புக்கான மூலவளங்களின் பெரும்பகுதி மனநலக் காப்பகங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்வதன் மூலம் விடுவிக்கப்பட்ட மூல வளங்களிலிருந்து நிதிப்படுத்தப்பட்டது.

பொதுமக்களுக்குக் கல்வியூட்டுதல்

அணைத்து நாடுகளிலும் மனநலம் தொடர்பான பொதுக் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் துவக்கி வைக்கப்படுதல் வேண்டும். சிகிச்சைக்கான தடங்கல்களைக் களைவதும் மனநோய்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதும் உள்வியல் ஒழுங்கீனங்களைக் கொண்டிருப்பவர்களின் மனித உரிமைகளை மதிப்பதுமே இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களாகும். பொது மக்களும் சுகாதாரத் துறை வல்லுனர்களும் ஊடகங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கொள்கை வகுப்பவர்களும் அரசியல்வாதிகளும் இது தொடர்பான அவசியமான அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு போதிய தகவல்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இது தொடர்பாக பொதுமக்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டால் மனநோயாளிகளுக்கு பாரபட்சம் காட்டும் நிலை குறைவடைவதுடன் இது தொடர்பான சேவைகளை மக்கள் அதிகரித்த அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு நிலை ஏற்படும்.

சமூகங்களையும் குடும்பங்களையும் நுகர்வோரையும் சம்பந்தப்படுத்துதல்

உள்வியல் சுகாதாரக் கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் திட்டமிடலிலும் அபிவிருத்தியிலும் சமூகங்கள், குடும்பங்கள் மற்றும் நுகர்வோர் ஆகிய தரப்பினர் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும். அத்தகைய பங்கேற்பினைப் பெற்றுக் கொள்வது சேவைகள் மக்களின் தேவைகளுக்கேற்ற விதத்தில் வயது, பால், கலாசாரம் மற்றும் சமூக நிலைமைகள் என்பவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்து உருவாக்கப்படுவதனை உறுதி செய்யும். அதனையடுத்து உள்வியல் ஒழுங்கீனங்களைக் கொண்டிருப்பவர்களும் அவர்களைய குடும்பங்களும் அச்சேவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும்.

இதில் சமூகம் வகிக்க வேண்டியிருக்கும் பங்கு சுய உதவி மற்றும் பரஸ்பர உதவி என்பவற்றிலிருந்து உள்வியல் பராமரிப்பு மற்றும் வளங்கள் என்பவற்றுக்கான கோரிக்கைகளை முன்வைத்தல், கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல், சுகாதாரப்

பராமரிப்பினை கண்காணிப்பதிலும், மதிப்பீடு செய்வதிலும் பங்கேற்றல், மனப்பாங்குகளில் மாற்றங்களை ஆதரித்துப் பேசுதல், புறமொதுக்கும் நிலையைக் குறைத்தல் என்பன வரையில் வேறுபாட்டுச் செல்கின்றன.

மாற்றங்களை எடுத்து வரக்கூடிய வலிமையும் செயலாற்றலும் கொண்ட நுகர்வோர்களுக்கள் எழுச்சியடைந்துள்ளன. உள்வியல் ஆரோக்கியத் துறையில் தற்பொழுது பெருந்தொகையான நுகர்வோர் அமைப்புக்கள் தம்மை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. சேவைகளின் உருவாக்கம், பராமரிப்பு, தராதரங்கள் தொடர்பான மீளாய்வு, கொள்கை மற்றும் சட்டவாக்கம் என்பவற்றின் அபிவிருத்தி மற்றும் அமுலாக்கல் என்பவற்றுக்கு பொறுப்பாக இருந்து வரும் அதிகார அமைப்புக்களின் பொறுப்புக் கூற வேண்டிய நிலையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய நோயாளிகளுக்கான ஆரம்பப் பராமரிப்பினை குடும்பங்களே வழங்கி வருகின்றன. இத்தகைய நோயாளிகள் சிறந்த முறையில் குணமடைவதற்கும் பலவீனமடைவதை தடுத்திக் கொள்வதற்கும் என இந்நோயைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் பராமரிப்பு மற்றும் ஆதரவு என்பவற்றுக்கு அவசியமான திறன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிய முறையில் மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கும் ஆரம்பத்திலேயே நோய்க்குறிகளை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கும் என குடும்பங்களுக்கு உதவுவது அவசியமாகும்.

தேசியக் கொள்கைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் சட்டவாக்கம் என்பவற்றை அறிமுகம் செய்து வைத்தல்

நிலையான அடிப்படையில் கணிசமான அளவிலான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு உள்வியல் கொள்கை நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் சட்டவாக்கம் என்பன அவசியமாகும். அவை தற்கால அறிவு மற்றும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருந்து வருதல் வேண்டும். உள்வியல் சுகாதாரம் தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள் பரந்த மட்டத்திலான சுகாதாரக் கட்டமைப்பு சீர்திருத்தங்களின் ஒரு பாகமாக இருந்து வருதல் அவசியமாகும். பல நாடுகள் உள்வியல் சுகாதாரத்துக்கான தமது செலவு ஒதுக்குகளை மேலும் அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டியவையாக இருந்து வருகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் அல்லது கொள்கை மற்றும் சட்டவாக்கம் என்பவற்றின் திருத்தங்களை எடுத்து வந்துள்ள நாடுகளில் உள்வியல் சுகாதார பராமரிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் முன்னேற்றங்கள் எடுத்து வரப்பட்டுள்ளன.

அபிவிருத்தி

நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி மற்றும் அதற்கு அவசியமான உத்திகள்

லலிதா எஸ். பெர்னாண்டோ

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், முகாமைத்துவக் கல்வி மற்றும் வணிகக் கல்வி பீடம், ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம்)

அறிமுகம்

அபிவிருத்தி என்றால் என்ன என்பது குறித்த வரைவிலக்கணங்களை முன்வைப்பதில் பல்வேறு நபர்கள் பல்வேறு பொருள் விளக்கங்களை வழங்கியுள்ளனர். எவ்வாறிருப்பினும், அபிவிருத்தி என்பதன் இன்றைய பொருள் விளக்கங்களை சரியாகப் புரிந்து கொள்வது அபிவிருத்திச் செயன்முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் அனைத்துத் தரப்பினரதும் ஓர் அடிப்படை பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. ஏனெனில், அத்தகைய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் பெறுபேறுகளிலேயே ஒட்டுமொத்த நாட்டு மக்களினதும் வாழ்க்கை நிலை தங்கியிருந்து வருகின்றது.

அபிவிருத்தி என்றால் என்ன?

அபிவிருத்தி என்ற பதத்துக்கான இன்றைய பொருள்விளக்கங்கள் எவை? அத்தகைய புதிய பொருள் விளக்கங்கள் மற்றும் கருதுகோள்கள் என்பவற்றின் முக்கியத்துவம் யாது? அத்தகைய ஓர் அபிவிருத்தியை எவ்வாறு சாதித்துக் கொள்ள முடியும் போன்ற விடயங்களைக் கவனத்தில் எடுப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

புதிய பொருள் விளக்கம்

அபிவிருத்தி என்றால் என்ன என்பது குறித்து எளிமையாக நோக்கினால் அது ஒரு செயன்முறையாக இருந்து வருகின்றது எனக் கருத முடியும். அதாவது, ஒரு நாட்டில் நிலவி வரும் நிலைமையின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் ஏற்படும் சிறந்த அதேபோல அளவு ரீதியான மாற்றங்கள் அல்லது முன்னேற்றம் என்பதனை அபிவிருத்தியெனக் கருத முடியும். அபிவிருத்தி குறித்து டட்லி சியர்ஸ் முன்வைத்திருக்கும் வரைவிலக்கணத்தின் பிரகாரம் ஒரு நாட்டில் வறுமை குறைவடைந்து, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் போய், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைவடைந்து காணப்பட்டால் அந்நாட்டினை அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள ஒரு நாடாகக் கருத முடியும்.

இது தவிர ஒரு நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் போதிய அளவில் வருமானம் கிடைத்தல், அக்குடும்பத்தில் இருந்து வரும் உழைக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு ஜீவனோபாய மார்க்கம் அல்லது தொழில் இருந்து வருதல், அக்குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்தல், அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் பொது மக்கள் பங்கேற்று முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்பளித்தல் போன்ற நிலைமைகள் காணப்பட்டு, அந்நாடு ஒரு தேசம் என்ற முறையில் சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதற்கான ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தால் அந்நிலைமையை அபிவிருத்தியென டட்லி சியர்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

டட்லி சியர்ஸின் இந்த வலைவிலக்கணத்தினை நோக்கும் பொழுது அபிவிருத்தியென்பது வளர்ச்சியாக மட்டும் இருந்து வரவில்லை என்ற விடயம் தெளிவாகின்றது. வளர்ச்சி என்பது பௌதீக மற்றும் உற்பத்தி துறைகளில் ஏற்படும் அளவுரீதியான ஓர் அதிகரிப்பாகும். அதாவது, நெடுஞ்சாலைகளை அமைத்தல் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகளில் ஏற்படும் வளர்ச்சி, கட்டடவாக்கம் மற்றும் உற்பத்தித் துறை என்பவற்றில் ஏற்படும் உயர்வளர்ச்சி என்பன இதில் அடங்குகின்றன. எனினும், ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய பௌதீக மற்றும் அளவுரீதியான வளர்ச்சி மட்டும்

ஏற்பட்டால் அதனை அபிவிருத்தியெனக் கருத முடியாது. ஏனெனில், அத்தகைய வளர்ச்சி சமூகத்தின் மீது மோசமான தாக்கங்களையும் எடுத்து வர முடியும். உதாரணமாக, ஊழியத்தின் சிறப்புத் தேர்ச்சி மற்றும் இயந்திரமயமாக்கல் என்பவற்றின் மூலம் உயர் அளவில் உற்பத்தியை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலை காணப்பட்ட போதிலும் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் நபர்களின் இயல்பான திறன்களையும் ஆற்றல்களையும் மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்காதிருப்பதனால் அந்த ஆற்றல்களும் ஆக்கத் திறன்களும் மழுங்கடிக்கச் செய்யப்படலாம். இங்கு ஊழியப் பகுப்பின் போது உற்பத்திச் செயன்முறையின் ஒரு சிறு பிரிவினை மட்டுமே ஒரு நபர் மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதனால் அவருக்கு தனது தொழிலின் மீது சலிப்புத் தோன்றுதல் போன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட முடியும். ஆனால், அபிவிருத்தியின்போது ஆட்களின் ஆற்றல்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுவதுடன், அதற்கு அந்நபரின் முனைப்பான பங்கேற்பும் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. சமூகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையும் அபிவிருத்திச் செயன்முறையுடன் இணைக்கப்படுகிறார்.

சமூக அபிவிருத்தி

சமூகம் என்பது நபர்களின் ஒரு கூட்டமாக இருந்து வந்தால் அந்நபர்களின் ஆற்றல்கள், எண்ணப் போக்குகள் மற்றும் உணர்வுகள் என்பவற்றை சிறந்த முறையில் மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அதாவது, தற்போதைய சமூக நிலையில் அளவுரீதியான ஒரு மாற்றம் இடம்பெறுவதைப் பார்க்கிலும் தர ரீதியிலான ஒரு மாற்றம் இடம்பெறுதல் வேண்டும். சமூக அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது, அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கிடையில் எத்தகைய வித்தியாசங்களும் இருந்து வரவில்லை என்பது தெரிகிறது. அபிவிருத்தி என்பது தற்போதைய நிலைமையில் ஏற்படும் தர ரீதியான மிகச் சிறந்த ஒரு மாற்றமாக இருந்து வருமிடத்து அதனை நவீனத்துவம் எனக் கருத முடியும். அத்தகைய ஒரு நவீனத்துவம் தோன்றும் பொழுது ஆட்களின் எண்ணப் போக்குகள், நடத்தை மாதிரிகள், அபிலாஷைகள் மற்றும் ஆட்களுக்கிடையில் ஏற்படும் உறவுகள் என்பவற்றின் மீது அது ஒரு செல்வாக்கினை எடுத்து வருகின்றது. இத்தகைய மாற்றங்களும் செல்வாக்குகளும் ஏனைய நபர்களின் வாழ்க்கை மாதிரிகளில் மோசமான விளைவுகளை எடுத்து வரக் கூடாது. அத்தகைய சிறப்பான மாற்றங்களை எடுத்து வருவதே அபிவிருத்தியின் குறிக்கோளாக இருந்து வரவேண்டும். இதன் பிரகாரம் நவீனத்துவ செயன்முறையின் போது எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன? அவை ஆரோக்கியமான மாற்றங்களாக இருந்து வருகின்றனவா? அவ்வாறில்லாவிடில், ஏற்பட்டிருக்கும் மோசமான நிலைமைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு வழிமுறைகளை மேற்கொள்வதும் அபிவிருத்திச் செயன்முறையின் ஒரு பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றது. அந்த வகையில் நோக்கும் பொழுது, அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக வளர்ச்சி என்பவற்றுடன் நாங்கள் நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக கலாச்சார மற்றும் உளவியல் காரணிகளை கவனத்தில் எடுப்பது அவசியமாகும். அத்தகைய அனைத்து துறைகள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்தினால் மட்டுமே பெரும்பாலான மக்களுக்கு அபிவிருத்தியின் அனுசூலங்களை நியாயமான முறையில் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டும.

ஷெம்ஸ்கிட் என்பவரின் (1982) விளக்கத்தின் பிரகாரம், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூகத் துறைகளின் பரஸ்பர தொடர்பின்

விளைவாக அபிவிருத்தி ஏற்படுகின்றது எனக் கருதப்படுகின்றது. அவர் அபிவிருத்திச் செயல்முறையை மனித உடலின் செயற்பாட்டுக்கு இணையானதாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார். அதன் பிரகாரம் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது மனித உடலின் தசைகளுக்கு இணையானதாக இருந்து வந்தால், அரசியல் அபிவிருத்தி அதன் எலும்புகளுக்கும், சமூக அபிவிருத்தி மனித உடலின் ஆன்மாவக்கும் இணையானவையாக இருந்து வருகின்றன என எடுத்து விளக்கப் பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து நாங்கள் சமூக அபிவிருத்தியின் முக்கியத் துவத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும். எனினும், இத்துறைகள் ஒவ்வொன்றையும் வேறுவேறாக எடுத்து நோக்கினால் அதற்கு பெறுமதி இருந்து வருவதில்லை. இந்த அனைத்து அவயங்களினதும் சமநிலையான பரஸ்பர செயற்பாடு காரணமாகவே மனித உடல் முறையான ஒழுங்கில் இயங்கி வருகின்றது. அபிவிருத்திச் செயல்முறையும் அத்தகைய விதத்திலேயே செயற்படுகின்றது. ஒரு நாட்டில் காணப்படும் பொருளாதார, சமூக, அரசியல் துறைகளின் பரஸ்பர செயற்பாடுகளின் விளைவே அபிவிருத்தியென குறிப்பிட முடியும்.

சமூக விழுமியங்கள் மற்றும் ஒழுக்க நெறிமுறைகள் என்பவற்றின் முக்கியத்துவம்

சமூக அபிவிருத்தியின் போது ஆட்களின் எண்ணப் போக்குகள், அபிலாஷைகள் மற்றும் நடத்தை மாதிரிகள் என்பன சிறப்பான விதத்தில் மாற்றமடைதல் வேண்டும். இவை தனி நபர்களின் ஒழுக்க நெறிமுறைகள் மற்றும் விழுமியங்கள் என்பவற்றிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றன. மறுபுறத்தில், ஒரு சமூகத்தில் சிறந்த ஒழுக்க நெறிமுறைகளும் விழுமியங்களும் இருந்துவருமிடத்து, அத்தகைய பின்னணியில் அபிவிருத்தியை திட்டமிடுபவர்களும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு செயல்வடிவம் கொடுப்பவர்களும் மிகவும் எளிதான முறையில் திட்டங்களை அமுல் செய்வதற்கான ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனால், இன்றைய சமூகத்தில் சமூக நெறிமுறைகள் தொடர்பாக மதிப்பளிக்கப்படும் நிலை காணப்படவில்லை. அதன் விளைவாக இலஞ்சம், ஊழல், தேசிய செல்வங்கள் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் என்பவற்றின் துஷ்பிரயோகம், விபச்சாரம், எயிட்ஸ் போன்ற ஆட்கொல்லி நோய்கள், இனமோதல்கள் மற்றும் யுத்தச் சூழ்நிலைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய நிலைமைகள் இன்றைய வளர்ச்சியடைந்த உலகில் மிக மோசமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளையும் அதேபோல சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் எடுத்து வந்துள்ளன.

உதாரணமாக, இனப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் அது வளர்முக நாடுகளில் மட்டுமன்றி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் ஒரு பாரிய அரசியல், சமூக நெருக்கடியாக உருவாகியிருப்பதனை காண முடிகிறது. இத்தகைய மோதல்கள் சமூக ஒழுக்க நெறிமுறைகள், விழுமியங்கள் மற்றும் எண்ணப் போக்குகள் என்பவற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்தவையாகவே இருந்து வருகின்றன. மிக உயர்ந்த சமூக நெறிமுறைகளையும் விழுமியங்களையும் கொண்டிருக்கும் சமூகமொன்றில் ஆட்கள் ஒருவரை ஒருவர் மதித்தல் மற்றும் அடுத்தவரின் விருப்பு வெறுப்புக்களை கவனத்தில் எடுத்தல் போன்ற நிலைமைகளை எதிர்பார்க்க முடியும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சமத்துவம், நியாயம் போன்ற கருதுகோள்கள் அத்தகைய சமூகங்களில் தன்னியல்பாகவே தோன்றுகின்றன. அத்தகைய ஒரு சமூகத்தில் திட்டங்களை வகுப்பவர்களும் அவற்றுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பவர்களும் மிக எளிதில் செயற்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை தோன்றுவதுடன், அதன் விளைவாக அபிவிருத்தியின் அனுகூலங்களை அனைத்து சமூகப் பிரிவினரிடையேயும் நியாயமான முறையில் பகிர்நடனிப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. எனினும், நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் பல்வேறுபட்ட சமூகக் குழுக்களை அபிவிருத்திச் செயல்முறையுடன் இணைத்துக் கொள்வது எப்படி என்பதே இங்குள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது.

இதன் விளைவாக நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் பல்வேறு குழுக்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒன்றில் அபிவிருத்திச் செயல்முறையிலிருந்து புறமொதுக்கப்படுகின்றனர்; அல்லது தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கான தீர்வு அம்மக்கள் பிரிவினரை அபிவிருத்திச் செயல்முறையுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொள்வதாகும். அவ்வாறு செய்ய முடியாது போனால் மனித உரிமைகள் மீறப்படல், கலாச்சார மற்றும் சமய மோதல் நிலைமைகள் மற்றும் பயங்கரவாதச் செயல்கள் என்பன நாட்டில் பெருக முடியும். சமூகத்தில் தலைசிறந்த

விழுமியங்கள் தொகுப்பொன்று இருந்து வந்தால் இனப் பிரச்சினைக்கு மட்டுமன்றி மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஏனைய நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கும் பயனுள்ள விதத்தில் தீர்வுகளை முன்வைப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

அபிவிருத்தியின் அனுகூலங்களை பெரும்பாலான மக்களிடையே நியாயமான விதத்தில் பகிர்நடனிக்க வேண்டுமானால் மேற்குறித்த விடயம் தொடர்பாக கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில், அபிவிருத்தியின் இறுதி இலக்கு சமூகத்தில் வாழ்ந்து வரும் பிரஜைகளின் எண்ணப்போக்குகள் மற்றும் அபிலாஷைகள் என்பவற்றை சிறந்த முறையில் மாற்றியமைத்து, அவர்களுடைய ஆக்கத் திறன்களை வளர்த்தெடுத்து, அதற்கூடாக அபிவிருத்திச் செயல்முறையை துரிதப்படுத்துவதாகவே இருந்து வருகிறது. அதேபோல தனிநபர்களின் நடத்தை காரணமாக ஏனைய பிரிவினர் தொடர்பாக மோசமான விளைவுகள் ஏற்படாதிருப்பதையும் நாங்கள் உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி

சுற்றுச்சூழலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான உலக அமைப்பு (INCED) குறிப்பிடுவது போல, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியின் அடிப்படைக் குறிக்கோள் அடிப்படை மனிதத் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைப்பதும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதும் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்துக் கொள்ளல் என்பவற்றுடன் இணைந்த விதத்தில் உற்பத்தியை அதிகரித்துச் செல்வதுமாகும்.

எரிசிட் ஜனீபா (1994) என்பவர் ஒரு நாட்டில் நிலையான அபிவிருத்தியை எடுத்து வருவதுடன் முக்கியமான பல படிகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன:

1. பொருளாதார அபிவிருத்திச் செயல்முறையில் மக்களின் பங்கேற்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளல்

இங்கு முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் செயல்முறையுடன் மக்களை இணைத்துக் கொள்வதற்கு அவசியமான பொருளாதாரக் கட்டமைப்பொன்று இருந்து வருதல் வேண்டும். அதாவது, உற்பத்திச் செயல்முறையில் பரந்த அடிப்படையிலான மக்கள் பங்கேற்பினை பெற்றுக் கொள்வது மிக முக்கியமாகும்.

2. அந்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு நாட்டின் மீது மோசமான விளைவுகளை எடுத்து வராத ஒரு கட்டமைப்பாக இருந்து வருதல் வேண்டும்

உதாரணமாக, அபிவிருத்தியின் அனுகூலங்கள் சிறு தொகையினரின் கைகளில் மட்டும் ஒன்று திரண்டிருந்தால் நாட்டில் வறுமை பெருகி, ஏற்றத்தாழ்வு அதிகரிக்க முடியும்.

3. சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்திக் கட்டமைப்பொன்று இருந்து வருதல்

உதாரணமாக, உயர் அளவில் இயந்திரமயமாக்கப்பட்டிருக்கும் உற்பத்திச் செயல்முறைக்கூடாக இயற்கை வளங்களின் மிதமிஞ்சிய நுகர்வு, சுற்றுச்சூழல் தூய்மைக்கேடு என்பன தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

4. சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய கட்டமைப்பொன்று இருந்து வருதல்

தொழில்நுட்பம் என்பது நவீன அறிவு மற்றும் நுட்பங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். இது மனிதர்களின் ஆற்றல்களை மேம்படுத்துவதற்கும், ஆக்கத் திறன்களை மெருகூட்டுவதற்கும் வாய்ப்பளிப்பதாகவும், சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குப் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய ஒரு முறையாகவும் இருந்து வருதல் வேண்டும்.

5. நெகிழ்ச்சித்தன்மையுடன் கூடிய விதத்தில் முடிவுகளை மேற்கொள்ளக் கூடிய நிர்வாகக் கட்டமைப்பொன்று இருந்து வருதல்

திட்டங்களை வகுப்பதற்கும் அவற்றுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்கும் தேவைப்படும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு கடுமையான சட்ட திட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் இல்லாத ஒன்றாகவும், தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் ஒருமுறை

யாகவும் இருந்து வருதல் வேண்டும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியில் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் விடயத்துக்கு உயர் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு வருவதைக் காண முடிகிறது. அதேபோல, உற்பத்தித் துறையில் ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் அந்த வளர்ச்சியைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும் தொழில்நுட்பம் சுற்றுச்சூழலின் மீது கேடுகளை எடுத்துவராத ஒரு தொழில்நுட்பமாகவும், ஆட்களின் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவும் ஒரு தொழில்நுட்பமாகவும் இருந்து வருதல் வேண்டும். அதேபோல நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியின் போது மக்களுக்கு அபிவிருத்திச் செயல்முறையில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டியிருப்பதனால் ஜனநாயக ஆட்சிமுறையொன்று இருந்து வருதல் இதற்கான ஒரு முன் நிபந்தனையாகும்.

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு (1997) எடுத்துக் கூறுவதுபோல, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மானிட அபிவிருத்தியில் வறுமையை ஒழிப்பது தொடர்பாக விசேடமாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இங்கு சமூகத்தில் பொருளாதார, அரசியல் ரீதியிலும் சமூக ரீதியிலும் எந்த விதமான அதிகாரத்தையும் கொண்டிராத மக்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் அல்லது சமூக சக்தியூட்டல் அவசியமாக இருந்து வருவதுடன், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான மாற்று வழிகளும் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். அதற்கென அம்மக்களின் கருத்துக்களைப் பெற்று, அபிவிருத்தியை திட்டமிடுவதுடன், அதனை அமுல் செய்யவும் வேண்டும். மேலும், சுற்றுச்சூழலுக்கான பாதுகாப்புக்களுடன் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் மற்றும் குடித்தொகை கட்டுப்பாடுகள் போன்ற உத்திகளைப் பின்பற்றுவதும் அவசியமாகும். உதாரணமாக, வறிய மக்களுடன் கலந்தாலோசித்து சிறிய அளவிலான அபிவிருத்தி மற்றும் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் அவற்றைப் பயனுள்ள விதத்தில் செயற்படுத்துவதற்கு அவசியமான பயிற்சியையும் அறிவினையும் வழங்குதல். அதற்குடாக வருமானம் உழைக்கும் நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்தி, வறுமையை ஒழித்தல் மற்றும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஊடாக அத்தகைய மக்களுக்கு பொருளாதார ரீதியிலும் சமூகரீதியிலும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் என்பன இதில் அடங்குகின்றன. நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியில் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் விடயம் மிக முக்கியமான ஒரு குறிக்கோளாக இருந்து வருவதுடன், நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மானிட அபிவிருத்தியில் வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பாக விசேடமாக கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. மறுபுறத்தில், வறிய மக்களின் வாழ்க்கை மாதிரியுடன் சுற்றுச்சூழல் மிகவும் நெருக்கமான விதத்தில் பிணைந்திருப்பதுடன், சுற்றுச்சூழல் சீர்தேடு காரணமாக அவர்கள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை தோன்றுகின்றது. எவ்வாறிருப்பினும், வறிய மக்களின் அடிப்படைப் போராட்டம் தமது அடுத்த வேளை உணவைப் பெற்றுக் கொள்வது எப்படி என்ற கேள்விக்கு விடை தேடுவதாக இருந்து வருவதனால் இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையின் கீழ் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். எனவே, அபிவிருத்திச் செயல்முறையில் வறுமை ஒழிப்பு நிறைவு செய்துவைக்க வேண்டியிருக்கும் உடனடித் தேவையொன்றாக இருந்து வருகின்றது. இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது அபிவிருத்தி என்ற பதத்துக்கு பல புதிய பொருள் விளக்கங்களும் கருதுகோள்களும் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டிருப்பதனை காண முடிகிறது. அவை சமூக அபிவிருத்தி, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி மற்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மானிட அபிவிருத்தி என்பனவாகும். இந்த கருதுகோள்களின் ஓட்டுமொத்த குறிக்கோள் மனித வளங்களின் தரத்தினையும் ஆக்கத்திறனையும் மேம்படுத்துதல், வறுமையை ஒழித்தல், சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை அதிகரித்துக் கொள்ளல் என்பனவாகும். மேலும், பொருளாதார, சமூக, அரசியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் நாட்டு மக்களின் முழு மையான பங்கேற்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதும் இச்செயல்முறையின் மற்றொரு குறிக்கோளாக இருந்து வருகின்றது.

அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களைச் சாதித்துக் கொள்வது எப்படி?

வளர்முக நாடுகளில் வறுமை என்பது மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றிப் போயுள்ள ஒரு குணம்சமாக இருந்து வருவதுடன், அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையின் கீழ் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மானிட அபிவிருத்தி யொன்றை சாதித்துக் கொள்வது காலத்தின் கட்டாயமாக உள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், முதலாளித்துவ பொருளாதார கட்டமைப்பிற்குள் நிலையான அபிவிருத்தியை எடுத்து வருவது சாத்தியமில்லை என ஒரு சிலர் வாதிட்டு வருகின்றனர். அதிலும் ஓரளவுக்கு உண்மையுள்ளது. ஏனெனில், நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியில் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அதே வேளையில், உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்வது எப்படி என்பதனை ஒரு குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும். எனினும், இலாபங்களை உச்சப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமானால் சிறக்கும் இயல்பு, தொழில்பிரிவு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவை தோன்றுகிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தனி நபர்களின் திறன்களை மெருகூட்டிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் போதல், மிகை நுகர்வு, ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீர்தேடு என்பன தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். எவ்வாறிருப்பினும், இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மோசமான ஒரு நிலைமையை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு, நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியை எடுத்து வருவதற்கு அவசியமான உத்திகளை வகுப்பதில் பின்வரும் துறைகள் தொடர்பாக முக்கியமாக கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

உள்நாட்டு கேள்விக்கு முன்னுரிமை வழங்குதல்

நாட்டின் உற்பத்திச் செயல்முறையை வடிவமைக்கும் பொழுது உள்நாட்டுக் கேள்வியை நிறைவு செய்து வைக்கும் விஷயத்துக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவை இருந்து வருகின்றது. ஆனால், தற்பொழுது பெரும்பாலான மக்கள் உற்பத்திச் செயல் முறைக்கு வெளியில் இருந்து வரும் ஒரு நிலையே தென்படுகிறது. உதாரணமாக, இலங்கையைப் போன்ற ஒரு விவசாய நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடும் கிராமியப் பொருளாதாரமொன்றில் வாழ்ந்து வந்த போதிலும், விவசாயம் கவர்ச்சிகரமான ஒரு ஜீவனோபாயமாக இருந்து வரவில்லை. விவசாயிகளில் சிலர் நகரத் தொழில்களுக்கு குறிப்பாக பல்தேசிய கம்பெனிகளுக்கு தமது ஊழியத்தை வழங்குவர்களாக இருந்து வருவதுடன், புதிய தலைமுறையினர் விவசாயத் துறையின் மீது காட்டும் ஆர்வம் பெருமளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது. இத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ் எமது நாட்டின் தேசிய உற்பத்தி அதிகரித்த போதிலும், அதன் உள்ளடக்கத்தை உன்னிப்பாக பரிசீலனை செய்தால் உற்பத்தி ஒரு சிலரின் கைகளில் ஒன்று திரண்டிருப்பதனை காண முடியும். இந்நிலைமையிலிருந்து மீண்டு, பொருளாதார அனுகூலங்களை பெரும்பாலான மக்களிடையே எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் முக்கியமாக விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார அமைப்பொன்றுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், தற்பொழுது நாட்டின் உற்பத்திச் செயல்முறை வெளிநாட்டுக் கேள்வியை நிறைவு செய்து வைக்கும் திசையிலேயே நெறிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே, இன்றைய சூழ்நிலையில் முதலில் நாட்டின் முன்னுரிமைகள் எவை என்ற விடயம் சரிவர இனங்காணப்படுதல் வேண்டும். அதன் பின்னர் அதற்கேற்ற விதத்தில் முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழிலுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல்

விவசாயத்தின் மீது முதன்மையாக கவனம் செலுத்தி, எமது கைத் தொழில்கள் விவசாயக் கைத் தொழில் துறையை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கென திட்டங்கள் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும். உதாரணமாக, விவசாயத்தை மேம்படுத்துவதற்கு உதவும் உழவு இயந்திரங்கள், உரம், இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் விவசாய உபகரணங்கள் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களை நிறுவுவதற்கு முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

இது கவிர் உணவுப் பொருட்களை பாதுகாத்து வைத்தல். களஞ்சியப்படுத்தல். உணவுப் பதப்படுத்தல் மற்றும் ஏற்றுமதி என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்படுத்த கைத்தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில், இத்தகைய கைத்தொழில்களினால் விவசாயத் துறையும் கைத்தொழில் துறையும் பரஸ்பரம் அனுகூலங்களைப் பெற்று இரு துறைகளும் வளர்ச்சியடைவதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டும்.

உதாரணமாக, இலங்கையின் பாண் சந்தை ஒரு பாரிய உள்நாட்டுக் கேள்விகளைக் கொண்டிருப்பதனால் உள்நாட்டு அரிசி உற்பத்தியை அங்கிரித்து அதற்குடாக பாண் உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்து, பாரிய அளவில் வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். மேலும், அது விவசாயத் துறையின் அம்பிடுக்குக்கும் உறுதுணையாக இருக்கும்.

மீதமான பொருளாதார வளர்ச்சி வேகமொன்றை பராமரித்தல்

சுற்றாடலைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் உற்பத்தி முறையொன்றை திட்டமிடும் பொழுது உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தை எடுத்து வருவதிலும் பார்க்க மீதமான வளர்ச்சி வேகமொன்றை பராமரித்து வருதல் உசிதமானதாக இருந்து வா முடியும்.

ஏனெனில், உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தை பராமரித்து வா வேண்டினாலால் அதற்கென வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மீதும் பல்வேகியக் கம்பெனிகள் மீதும் பெருமளவுக்கு தங்கியிருக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை தோன்றுகின்றது. பொருளாதாரம் இவ்விதம் வெளிச் சக்திகளால் தங்கியிருப்பது அபாயகரமானது மட்டுமன்றி சுற்றாடல் தாய்மைக் கேட்டுக்கும் அது வழிகோல முடியும். அத்தகைய முதலீடுகள் மூலம் குறுகிய காலத்தில் ஆகக் கூடிய உற்பத்தியையும் இலாபத்தையும் பெற விழைவதனால் இத்தகைய சீக்கேடுகள் தோன்றுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில், நீண்ட கால அடிப்படையில் மீதமான பொருளாதார வளர்ச்சி வேகமொன்றைப் பராமரித்து வருவது காலத்துக்கேற்ற ஓர் அனுகூலமுறையாக இருக்கும். இங்கு பௌத்த தத்துவத்திலிருந்து சில வழிகாட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, உற்பத்திச் செயல்முறையில் சரியான அளவு மற்றும் நடுத்தர நிலை என்பவற்றை தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். பௌத்த பொருளாதாரத்தை இதற்கான அடிப்படையாக கொள்ள முடியும். இங்கு 2 முக்கிய விஷயங்களை வலியுறுத்துதல் வேண்டும்:

1. மனித இனத்தின் உண்மையான பெறுமதியை புரிந்து கொள்ளல். அதாவது மனிதர்களின் தேவைகளை மற்று விருப்பு வெறுப்புக்கள் என்பவற்றின் மீது கவனஞ் செலுத்துதல் வேண்டும்.

2. மற்றவர்களுக்கு கெடுதி ஏற்படாத விதத்தில் நடந்து கொள்ளல்: இங்கு மற்றவர்கள் என்பது ஒன்றுடனொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ள 3 விடயங்களை குறிப்பிடுகின்றது. மனித இனம், சமூகம் மற்றும் குழல்.

இதன் பிரகாரம் மனிதர்களுக்கும் சமூகத்துக்கும் குழலுக்கும் தீங்கு ஏற்படாத விதத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என பௌத்த தத்துவம் கூறுகின்றது. மறுபுறத்தில், இந்த பௌத்த பொருளாதார தத்துவம் சாஸ்திரிய பொருளாதார தத்துவங்களிலும் மார்க்க வேறுபாட்ட ஒரு கருத்தை முன்வைக்கின்றது. சாஸ்திரிய பொருளாதார கோட்பாடுகள் நுகர்வு, இலாபம் மற்றும் உற்பத்தி என்பவற்றை உச்சமட்டத்தில் வைத்திருப்பது எப்படி மற்றும் உச்ச மட்டத்தில் திருப்தியை எடுவது எப்படி என்பவற்றிலேயே கவனஞ் செலுத்துகின்றது. இதில் கடுமையான ஒரு கயநலப் போக்கு தென்படுகிறது. மேலும், இப்போக்கு பொருள்பாடான மக்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கவும் முடியும். குறிப்பாக

சுற்றாடல் சீக்கேடு, ஊழியச் சுரண்டல் என்பன ஏற்பட முடியும். ஆனால், பௌத்த பொருளாதார தத்துவம் நடுநிலையான, அறிவு பூர்வமான நுகர்வுக்கு வழிகாட்டுவதுடன், அது மனிதகுலத்தின் மேம்பாட்டுக்கும் வழிகோலுகின்றது.

குடித்தொகை வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துதல்

குடித்தொகை பெருக்கம் குழலின் மீதும் அதே போல் பொருளாதாரத்தின் மீதும் தாக்கங்களை எடுத்து வருவதனால் குடித்தொகையை கட்டுப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை அமுல் செய்வது அவசியமாகும். இது தொடர்பாக பெண் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், பெண்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புக்களை பரவலாக்குதல் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அதற்குடாக குடித்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தை குறைத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

பெண்களின் பங்கேற்பினை பெற்றுக் கொள்ளல்

பெண்களுக்குக் குழலுக்கும் இடையில் நெருக்கமான ஒரு தொடர்பு நிலவி வருகின்றது. குழலைப் பாதுகாப்பதிலும் அதே போல் பெண்களின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை வகுப்பதிலும் பெண்களின் கருத்துக்களை பெற்றுக் கொள்வது அவசியமாகும். அதற்கென கிராம மட்டத்திலிருந்து தேசிய மட்டம் வரையில் அனைத்து தரப்பு பெண்களினதும் கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அது அறிவிருந்தி திட்டங்களுக்கும் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மக்களின் பரவலான பங்கேற்பினை பெற்றுக் கொள்ளல்

மக்களின் சுய சக்திகளையும் பங்கேற்பினையும் அபிவிருத்திச் செயல்முறைக்கு பெற்றுக் கொள்வதற்கு இதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மக்கள் பங்கேற்பினை பின்வரும் காரணிகளில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்:

1. அபிவிருத்தியை திட்டமிடுவதற்கும் மேற்கொள்வதற்கும்.
2. அவற்றை அமுல் செய்வதற்கும் மதிப்பீடு செய்வதற்கும்.
3. அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் அனுகூலங்களை பெற்றுக் கொள்ளல்.
4. மானிட அபிவிருத்திக் கொள்கைகளை பரவலாக அமுல் செய்தல்.

ஆற்றல்மிக்க மானிட அபிவிருத்திக் கொள்கைகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பது அவசியமாகும். வறிய சமூகப் பிரிவினருக்கென சமமான கல்வி வாய்ப்புக்களை வழங்குதல், அவர்களுடைய சுகாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளை அமுல் செய்தல், வறிய மக்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களையும் திறன்களையும் மெருகூட்டக் கூடிய விதத்தில் தொழில் தேர்ச்சிகளை வழங்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகள், அரசா அமைப்புக்கள், தனியார் துறை மற்றும் சிவில் சமூகம் என்பவற்றின் ஒத்துழைப்பை பெற்றுக் கொள்ளல்.

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக் செயல்முறையை அரசாங்கத்தினால் மட்டும் தனியே முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது. அதற்கென அரசா அமைப்புக்கள், தனியார் துறை மற்றும் சிவில் அமைப்புக்கள் என்பவற்றின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் தலையீடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த அணைத்து துறைகளும் கூட்டாக இணைந்து செயற்படும் பொழுது அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு எளிதாகவும் தாக்கமான விக்கித்யப் செயல் வடிவம் கொடுக்க முடியும்.

பொருளியல் நோக்கு

பொருளியல் நோக்கு இதழ் 1975 தொடக்கம் மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பகுதியினால் ஆங்கிலம், சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. சமகால சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பான விடயங்கள் குறித்த ஆழமான பகுப்பாய்வு மற்றும் கலந்துரையாடல் என்பவற்றுக்கான ஓர் அரங்கினை அது வழங்குகிறது. இச்சஞ்சிகையின் அண்மைய இதழ்கள் பின்வரும் தலைப்புக்களை கவனத்தில் எடுத்துள்ளன:

☐ சுற்றுலாத்துறை	☐ இலங்கையில் தாராளமயமாக்கல் கொள்கை
☐ யூரோ	☐ போட்டித் திறன்
☐ வங்கித்தொழில்	☐ தேயிலைத்துறை அபிவிருத்தி
☐ வறுமை	☐ தென்னாசிய பொருளாதார ஒத்துழைப்பு

ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் இச்சஞ்சிகையின் பிரதிகளை கொழுப்பு, மக்கள் வங்கி தலைமையலுவலகத்தில் அமைந்துள்ள வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவினருந்தும், முன்னணி புத்தக நிலையங்களிலிருந்தும் கொள்வனவு செய்யலாம். ஒரு சில பழைய இதழ்களும் எமது அலுவலகத்தில் விற்பனைக்குண்டு.

பிரதி விலை : ரூ. 25/-

வருட சந்தா : (12 இதழ்கள் ரூ. 300/-)

சந்தாத் தொகையை காசோலை/காசுக் கட்டளை மூலம் அனுப்ப முடியும். ரொக்கக் கொடுப்பனவுகள் எமது அலுவலகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

வெளிநாட்டு சந்தா : (12 இதழ்கள்)

சாரக் நாடுகள் US \$ 30

ஏனைய நாடுகள் US \$ 35

காசோலைகள் / காசுக் கட்டளைகள்

"Peoples Bank - Economic Review"

என்ற பெயருக்கு வரைப்பட்டு கீழ்க் காணும் முகவரிக்கு அனுப்பப்படுதல் வேண்டும் :

ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர், ஆராய்ச்சிப் பகுதி,

மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம் (11 ஆவது தளம்),

கொழும்பு - 02.

தொலைபேசி : 481422, 436940, 327082

தொலைநகல் : 434526 மின்னஞ்சல் : res@peoplesbank.lk

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு

மக்கள் வங்கியின் மற்றுமொரு சமூகப் பணித் திட்டம்

உரிய முறையில் பொருளியல் நோக்கு இதழின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அதில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை மேற்கோள் காட்டவோ மீளப் பிரசுரிக்கவோ முடியும்.

விலை ரூ. 25/-